

நா. கதிரைவேற் பிள்ளை சரிதம்

“அசிந்திய மவ்வியக்த மநந்த ரூபம் சிவம் ப்ரசாந்த மமிர்தம் ப்ரஹ்ம யோநிம்! ததாதி மத்தியாந்த விகீநமேகம் விபும்சிதாநந்தம ரூப மத்புதம்!” “உமா சகாயம் பரமேஸ்வரம் ப்ரபும் த்ரிலோசனம் நீலகண்டம் ப்ரசாந்தம்” என்ற தொடக்கத்தனவாக யசுர் வேதாந்தத்தில் பிரதி பாதிக்கப்பட்ட பரசிவனார் நீர்மையைத் தன்னகத்தே சிறிது உடைத்தாம் மேருகிரி முடிகளுள் ஒன்றாய இலங்காபுரிக்கு ஓர் எழில் முகமாய் இலங்கும் யாழ்ப்பாணத்து உதித்துச் செந்தமிழ் நாடு எங்கணும் சென்று புறச்சமயக் கார் இருளைக் கடிந்த சித்தாந்த பானுக்களுள் சிறந்தார் கதிரைவேல் பிள்ளை எனும் காராளரே. அவர் 1860 ஆம் ஆண்டில் தோன்றி 1907 ஆம் ஆண்டில் கரந்தனர். அப்பெருந் தகைக்குக் கண் இமைபோன்ற கெழுதகை நண்பராய் விளங்கினார் சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை வேதாகமோக்த சைவ சிந்தாந்த சபை யினார். அச்சபையார் பச்சிமப் புலவகானப் பாவலராம் சைவ சித்தாந்த மகா சரபத்தின் சரிதத்தைக் தத்துவரூபமாகச் சுருக்கி வரைய அடியேற்குப் பணித்தனர். அப்பணியை மணி எனச் சிரமேல் தாங்கி உளுற்றன்உள்ளத்துஎழும்பேர்அவாண்னைப்பிடர் பிடித்து உந்தியது.

பிள்ளை அவர்கள் வரலாற்றைச் சிறியேன் வரையத் தொடங்கியதை உணர்ந்த அன்பர்கள் தங்கட்கு மாயாவாத தும்சகோளரி மனமகிழ்ந்து விடுத்த கடிதங்களில் உள்ள கமலபந்தம், இலிங்க பந்தம், இரத பந்தம், நாக பந்தம், சதுரங்க பந்தம், மயூரபந்தம் முதலிய சித்திரக் கவிகளையும் சிலேடைக் கவிகளையும், பிற கவிகளையும் சரிதத்தின் இடை இடையே இன்றியமையாத இடங்களில் புனைக்குமாறு அனைத்தையும் எனக்கு அனுப்பினார்; எனினும் அன்னோர் விழைந்த வண்ணம் யான் செய்யாது சரிதத்தையும் சாலவும் சுருக்கினேன். எற்றுக்கெனில் அங்ஙனம் இயற்றின் அத்து வித சித்தாந்த மதோத்தாரணர் சரிதம் வாரிபோல் பெரிதும் விரிந்து பங்குனி மகத்திற்குள் வெளிவராது; ஆதலால் அக்கவி ரத்தினங்களைப் புவியுள்ள கவிஞர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்து அணியப் பின்னர் பிரசுரிப்பல்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவராய் இருந்த பிள்ளை அவர்கள் பிரிவாற்றாமைக்காகப் பிரபல வித்வ சிரோன்மணிகள் பாடிய பாக்களுள் வேதாகமோக்த சைவ சித்தாந்த சபையார்க்குக் கிடைத்த கவிகளே இந்நூல் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.¹ மற்றைய கவிகளை மகா-ள-ள-பூரீ புரசை பாலசுந்தரநாயகர் வெளியிடுகின்றார் என்று கேட்டுப் பெரிதும் மகிழ்வு எய்தினேன்.

அறிவினும் கல்வியினும் சிறியேனாய யான் யாத்த இச்சிறு நூலைச் சொல்நயம் உடைய நல்நயப் புலவர்கள் அன்னம் போல் கொள்வார்களாக.

1. இவற்றுள், திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள், கயப்பாக்கம் – திரு. சதாசிவ செட்டியார் அவர்கள், சைவபூரீ ம. தி. பாநுகவி அவர்கள் ஆகிய மூவர் இயற்றிய பிரிவாற்றமைப் பாக்களே இப்பதிப்பில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. விரிவுபற்றி முற்பதிப்பில் வெளிவந்துள்ள 19 பெரியோர்களின் பிரிவாற்றாமைப் பாடல்கள் விடப்பெற்றன. – பதிப்பாசியர்.

நாயன்மார் வரலாறு

‘நாயன்மார் வரலாறு’ என்னும் இந்நூலுக்கு முதல் நூல் திருத் தொண்டத்தொகை; வழி நூல் திருவந்தாதி; சார்புநூல் பெரிய புராணம். இம்மூன்றும் முறையே வன்தொண்டராலும், நம்பி யாண்டார் நம்பியாலும், சேக்கிழாராலும் அருளிச்செய்யப் பெற்றன.

திருத்தொண்டர் புராணசாரமென்பது பின்னே உமாபதி சிவாசாரியரால் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது.

‘நாயன்மார் வரலாறு’றின் வரலாறு, எனது ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையைக் கொண்ட பெரியபுராணம் இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரைக்கண் விளக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அப்பகுதி வருமாறு: -

“**சென்னை வெஸ்லி கலாசாலையில் யான் மாணாக்கனா யிருந்த போது, யாழ்ப்பாணம் - நா. கதிரைவேற் பிள்ளையவர் களது அன்புக்கு உரியவனானேன். ஆங்கிலத்தில் பித்துக்கொண்டு திரிந்த எனக்குத் தமிழில் வேட்கையை எழுப்பியவர் அவரேயாவர். அவரிடம் யான் நெருங்கிப் பழகி வந்தபோது, பெரியபுராணத்தைப் படிக்குமாறும், நாயன்மார் வரலாறுகளை உரை நடையில் எழுதி எழுதிப் பயிற்சி பெறுமாறும் அவர் எனக்கு அடிக்கடி சொல்லி வருவர். அவ்வாறே யான் பெரியபுராணத்தில் சிறுதேர் உருட்டியும், சிற்றில் கட்டியும் விளையாடி வந்தேன். அவ்வப்போது அரும்பதங் கட்டு உரை குறித்துக் கொள்வதுண்டு. நாயன்மார் வரலாறுகளை உரை நடையில் எழுதுவதுமுண்டு.

கதிரைவேற் பிள்ளை சென்னை விடுத்து, நீலகிரிக்கேகித் தமிழ்த் தொண்டு செய்தபோது சிவனடி சேர்ந்தனர். தமிழிலுள்ள பேரிலக்கிய இலக்கணங்களையும், ஞான நூல்களையும் முறையாகப் பயிலுதல் வேண்டுமென்ற அவா என்னைப் பிடர் பிடித்து உந்தியே நின்றது. அவ்வவாவைத் தணித்துக்கொள்ள யான், மயிலை - மகாவித்துவான் - தணிகாசல முதலியாரை அடைந்தேன். அச்சமயத்தில், என் தமையனார்- திரு. வி. உலகநாத முதலியாரும், என் நண்பர் -

அ. சிவசங்கர முதலியாரும் தமிழ் நூல்களை அடக்க விலையில் வெளியிடுதல் வேண்டுமென்று, 'உமாபதி குருப் பிரகாச அச்சுக்கூடம்' என்றோர் அச்சுக்கத்தை அமைந்தனர்; முதல் முதல், கதிரைவேற்பிள்ளை கட்டளையிட்டவாறு, பயிற்சியின் பொருட்டு, யான் எழுதிய அரும்பத வுரையுடனும், வசனத்துடனும் பெரியபுராணத்தைச் சஞ்சிகையாக வெளியிட முயன்றனர். அம்முயற்சி 1907- ஆம் ஆண்டு தொடங்கப் பட்டு, 1910 ஆம் ஆண்டு முற்றுப் பெற்றது. அவ்வரும்பத உரையும் **வசனமும் எப்பருவத்தில் எந்நிலையில்** என்னால் எழுதப் பெற்றன என்பதை இங்கே விரித்துக்கூற வேண்டுவதில்லை. மயிலை - முதலியாரிடத்தில் யான் தமிழ் பயின்ற பின்னை, பெரியபுராணப் பதிப்பை மற்றுமொருமுறை **திருத்தி வெளியிடுதல்** வேண்டுமென்ற எண்ணம் என் நெஞ்சில் எழுந்துகொண்டே யிருந்தது. ஆனால் அதற்குரிய வாய்ப்புக் கிட்டாமற் போயிற்று.

யான் சென்னை வெஸ்லி கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழாசிரியனாய் மர்ந்தனான்று, 1916- ஆம் ஆண்டில், பெரிய புராணப் பணியில் தலைப்பட முயன்றேன். வேறு வேலைகள் குறுக்கிட்டு அம்முயற்சியைத் தகைந்தன. 1920- ஆம் ஆண்டு, யான், 'தேச பக்தன்' ஆசிரியப் பதவியினின்றும் விலகியபோது எனக்குச் சிறிது ஓய்வு கிடைத்தது. அப்பொழுது பெரிய புராணத்தொண்டில் இறங்க எண்ணினேன். 'நவசக்தி' பத்திரிகையை விரைந்து தொடங்க நேர்ந்தமையானும், தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட நேர்ந்தமையானும், அம்முறையும் எனது எண்ணம் நிறைவேறா தொழிந்தது. 1930 ஆம் ஆண்டு உப்புச் சத்தியாகிரப் போர் எழுந்த சமயத்தில் 'நவசக்தி'க்கு ஈடுகாணங் கேட்கப்பட்டது. அது காரணமாக 'நவசக்தி' சிலகாலம் நிறுத்தப்பட்டது. அவ்வேளையில் எனக்கு வேறு வேலை இல்லாமையால், பெரியபுராண முற்பதிப்பைப் **பல வழியிலும் திரித்துத் திருத்தி விரித்துச் செப்பஞ்** செய்யலானேன். அச்செப்பத்துடன் வெளிவந்தது இப்பதிப்பாகும்.

இப்பதிப்பு, மாதச் சஞ்சிகையாக வெளிடப்பட்டு, இப்பொழுது முற்றுப்பெற்றது. **முற்பதிப்புக்கும் இப் பதிப்புக்கும் உள்ள வேற்றுமை பெரிது.** இதனை ஒரு புது நிலையமென்றே கூறலாம். இதுகுறித்து, 'உலகமெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்' என்னும் முதற்பாட்டின் விரிவுரையிலும் சிலவுரை பகர்ந்துள்ளேன்.

இத்துணை நாள் கடந்து இப்பதிப்பு வெளிவர நேர்ந்தமை குறித்து மகிழ்வெய்துகிறேன். என்னை? பெரிய புராண ஆராய்ச்சிக்கு

வேண்டப்படுங் கருவிகள் பல. அவற்றுள் ஒன்று சமண சமய நூலாராய்ச்சி. சமணப் பெரியோர் சிலரிடம் அணுகிச் சமண சித்தாந்தத்தை ஒருவாறு தெளியும் பேறு எனக்கு வாய்த்தது. அஃது இப்திப்புக்குப் பெருந் துணையாக நின்றது. **மத வாதங்கள் தொலைந்து? சமரச சன்மார்க்கம்** பரவுதல் வேண்டும் என்னுங் கருத்துடன் யான் தொண்டாற்றிவரும் இந்நாளில், தொண்டர் புராணத்துக்கு அரும்பத ஆராய்ச்சி விசேடக் குறிப்புரை எழுத என்னை ஆளாக்கிய திருவருளை வழுத்துகிறேன்****” (19.5.1934)

எனது குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் வெளிவந்த பெரிய புராணம் இரண்டாம் பதிப்பிலுள்ள வசனத்தைமட்டுங் கொண்டது இந்நூல். நூலின் உள்ளறைக் கேற்ப, ‘நாயன்மார் வரலாறு’ என்னுந் தலைப்பு நூலுக்குச் சூட்டப்பட்டது.

‘நாயன்மார் வரலாறு’ பெரிதும் பெரியபுராணத்தைத் தழுவி எழுதப்பெற்றது. அதன் ஊடே ஊடே மூலத்திலுள்ள சொற்களும் சொற்றொடர்களும் ஒரோவழிப் பெய்யப்பட்டுமிருக்கின்றன. மூலத்தைப் படிப்போர்க்கு இந்நூல் பொழிப்புரைபோல் நின்று பெருந்துணை செய்யும். வசனம் தனி நூலாக வெளியிடப்பட்டமை யான், தனிமைக்குரிய மாற்றங்கள் ஆங்காங்கே செய்யப்பட்டன.

மூலக் கருத்துக்கள் உள்ளவாறே உரைநடையில் வடிக்கப் பெற்றுள்ளன. ஒருவர் மூலத்தை, வேறு ஒருவர் உரைநடையில் இறக்கும்போது, இடையிடையே அவர்தங் கருத்தைப் புகுத்துவது அறச் செயலாகாது. மூலக்கருத்துக்கு மாறுபடாத அறம் இந்நூற்கண் கடைப்பிடிக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

சேக்கிழார் அருளிய பெரியபுராணத்தில் சமணரைக் குறிக்குஞ் சிலபொருள்கள் மிளிக்கின்றன. அவற்றைப்பற்றிய கருத்து வேற்றுமைகள் இந்நாளில் வீறிடுகின்றன. இதுபற்றி இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரையிலும், திருநாவுக்கரசர் புராணம் திருஞான சம்பந்தர் புராணம் முதலிய புராணங்களின் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரை களிலும், எனது உள்ளக் கிடக்கையைச் சிறிது விரித்துக் கூறியுள்ளேன்.

பழைய சித்தமார்க்கம் பின்னாளில் சமணமென்றும், சைவ மென்றும் வழங்கப்பட்டதென்பதும், இரண்டும் ஒரே இடத்திலிருந்து பிறந்தனவென்பதும், இடைக்காலத்தில் சிற்சில பிணக்குகள் நிகழ்ந்தன வென்பதும், அப் பிணக்குகளின் காரணத்தை ஓராது வாதப்போரில் இறங்குவது அறியாமை யென்பதும், காரணத்தை ஓர்ந்து உண்மை கண்டால் பிணக்குக்கு இடமில்லை யென்பதும்,

சமணர் கழுவேறியதை உறுதிப்படுத்தப் போதிய சான்றுகளில்லையென்பதும், அச்சுமுக்கதை புணைந்துரை யென்பதும் எனது ஆராய்ச்சியிற் போந்த உண்மைகளாகும் பெரியபுணை-திருஞானசம்பந்தர் புராணம், 634, 636, 684, 740, 786, 854 முதலிய பாக்கட்கு யான் பொறித்துள்ள ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களைப் பார்க்க. அக்குறிப்புகள் பல திற ஐயப்பாடுகளை நீக்குமென்று நம்புகிறேன்.

அவ்வாராய்ச்சிக் குறிப்புகளிடைச் சிவநாமத்தைப் பற்றி இரண்டோர் உரை பகர்ந்து, யான் எடுத்துக்காட்டியுள்ள சில சமண நூற் பாக்கள் வருமாறு:-

“சிவநாமம் சமணத்துக்கும் சைவத்துக்கும் பொது வானது. சமணமும் சிவநெறி; சைவமும் சிவநெறி. சிவநெறி என்னும் அருள் நெறி ஒவ்வொருபோது ஒவ்வொரு பெயர் பெறுவது வழக்கம். ‘பீ ஊண ணாணஸலிலம் ணிம்மல ஹதிஸடாக ஸெஸ உம்முக்கா உந்தி சிவாலய வாஸி திருவண சூடாமணி ஸித்தா*****சிவா ஹொந்தி***** ஞாநீ சிவ பரமேஷ்டி*****சச்வத் சிவ ஆசாதர ஹா*****’ - குந்தகுந்தோச் சாரியார் (அஷ்டபாகுடம்); ‘சிவ சுகம ஜரஹி*****’ - பூபால ஸ்தோத்திரம்; ‘இன்பமற் றென்னும் பேரானெழுந்தபுற் கற்றை தீற்றித் - துன்பத்தைச் சரக்கு நான்கு கதியெனுந் தொழுவிற் சேர்ந்து - நின்றபற் றார்வ நீக்கி நிருமலன் பாதஞ் சேரின் - அன்புவிற் றுண்டு போகிச் சிவகதி அடைய லாமே’- சித்தாமணி : 3105 ‘சினவரன் தேவன் சிவகதி நாயகன்’ - சிலப்பதிகாரம் : 10. நாடுகாண். 180; ‘மணிமலிந்த ஒளியெனவும் மலர்நிறைந்த விரையெனும் மல்கு சந்தின் - துணியுமிழ்ந்த தண்மையினுந் தோன்றிய அப் பேரின்பத் துள்ளே தோன்றி - இணைபிறிதும் இலராகி இமையவரும் மாதவரும் இறைஞ்சி ஏத்தப் - பணிவரிய சிவகதியின் அமர்ந்திருந்தார் அற அமிர்தம் உண்டா ரன்றே’ - மேருமந்திர புராணம்: 1400; *****மாக்கயிலை மிசைநாப்பண் ****மூவிலையொரு நெடுவேலின் - மேவாத வினையவுணர், குன்றுபட நூழிலாட்டி வென்றட்ட விறல் வெகுளியை, மூவெயிலின் முரண்முருக்கி மூவர் சரணடைய நின்றனை, சுருப்புநாண் வில்லிபட - நெருப்புமிழ் நெடு நோக்கினை, கோள்வலிய கொடுங்குற்றைத் தாள் வலியின் விழுவதைத் தனை, பலிவில்கே வலக்கிழத்தி பிரிவில்லா ஒரு பாகனை, ஆன்றமெய் யறம்வளர்க்கும் - மூன்றுகண் முனித் தலைவனை, ஆல நெடுநிழல் அமர்ந்தனை காலமூன்றுடன் அளந்தனை, தாழ்சடை முடிச் சென்னிக் காசறு பொன் னெயிற் கடவுளை, மன்னியபே ருலகனைத்தும்

நின்னுள்ளே நீ யொடுக்கினை, நின்னின்று நீ விரித்தனை - நின்னருளின் நீ காத்தனை, எனவாங் காதி பகவனை அருகனை, மாதுயர் நீங்க வழுத்தவம் பலவே'

- திருக்கலம்பகம் : 109.”

இவ்வெடுத்துக்காட்டுகள் சமணத்துக்கும் சைவத்துக்குமுள்ள ஒருமைப்பாட்டைக் குறித்தல் காண்க.

பெரியபுராண வசனம் முன்னே பலரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவருள் குறிக்கத்தக்கவர் காஞ்சிபுரம் - மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியார், யாழ்ப்பாணம் - ஆறுமுக நாவலர், தொழுவூர் - வேலாயுத முதலியார் முதலியோராவர். ஆறுமுக நாவலர் எழுதிய வசனமே பெரிதும் தமிழ்நாட்டில் படிக்கப்படுகிறது.

ஆறுமுக நாவலரது பெரியபுராண வசனம் முதல் முதல் அவராலேயே பதிப்பிக்கப்பட்டது. அவ்வசனம், நாவலர் தம் பெயரின்றிச் சிலராலும், அவர்தம் பெயருடன் ஒருவராலும் வெளியிடப்பட்டது. புஷ்பரதச் செட்டியார் பதிப்பும், மற்றவர் பதிப்பும் நாவலரது பெயரின்றியே வெளிவந்தன. நாவலர் பெயருடன் வந்த பதிப்பு அவர் தம் காலத்துக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் - சுவாமிநாத பண்டிதரால் வெளியிடப்பட்டது.

பெரியபுராணத்துக்குப் பழைய பொழிப்புரை ஒன்று உண்டு என்றும், அப்பொழிப்புரையை முதலாக்கொண்டே புலவர்களால் வசன நூல்கள் செப்பஞ்செய்யப்பட்டன என்றும் சில முதியவர் கூறுகிறார். உண்மை விளங்கவில்லை. ஆராய்ச்சி உலகம் உண்மை கண்டு வெளியிடுவதாக.

'நாயன்மார் வரலாறு' மிக எளியநடையில் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. உரைநடை பயிலும் மாணாக்கர்க்கும், மற்றவர்க்கும் இந்நூல் பெரிதும் பயன்படுவதாகும்.

20.5.1937

பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கை துணை

முதற்பதிப்பின் முன்னுரை

உலகம் பெண் ஆண் என்னும் இருபாலாலும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டுஞ் சேர்ந்த ஒன்றே உலகம் என்பது. இரண்டும் ஒன்றி இயங்கினாலன்றி உலகம் நல்வழியில் நடைபெறாது.

பெண் தாயாகலான், பெண்ணலன் பெரிதும் ஓம்பப் பெறல் வேண்டும். பெண்ணலன் ஓம்பப்படாத இடத்தில் வேறு எவ்வித நலனும் நிலவல் அரிது. ஒரு நாட்டு நலன் அந்நாட்டுப் பெண் மக்கள் நிலையைப் பொறுத்தே நிற்கும்.

இந்நாளில் பெண்ணுலகில் பலதிறக் குறைபாடுகள் தோன்றி யுள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கன. ஒன்று, சிறிதும் நாகரிகமின்றிச் சில இடங்களில் பெண் இருளில் மூழ்கிக் கிடப்பது; மற்றொன்று, 'பழுத்த நாகரிகம்' என்னும் பேய்க்குச்சில இடங்களில் பெண் இரையாகி வாழ்வையே குலைத்துக்கொள்வது. இருசாராரும் ஒழுங்குபட்டுப் பெண்மை யுடையராய் உலகிற்குப் பயன்படல் வேண்டும்.

நமது நாட்டில் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட கட்டுப்பாடு கள் பெண்ணுலகின் பெருமைக்கே கேடு சூழ்ந்தன. அக்கட்டுப்பாடுகள் பெண்ணினத்தைக் கல்லாய் மண்ணாய் நடைப் பிணமாய்ச் செய்து விட்டன. மேல்நாட்டில் இத்தகைய கொடுங் கட்டுப்பாடுகள் இல்லை. ஆனால் ஆண்டுப் 'பழுத்த நாகரிகம்' என்னும் அலகை, பெண்மையின் இறைமையைக் கவர்ந்து நிற்கிறது. அந்நாட்டுப் பெண்ணறிஞர் பலர் தாய்மைப் பேற்றை இழிவெனக் கருதி வாழ்தல் கண்கூடு. தாய்மை நிலவாத இடத்தில் இறைமை எங்ஙனம் நிலவும்? மேல்நாட்டுப் 'பழுத்த நாகரிகம்' உலகை வளர்க்குமா? தேய்க்குமா?

இக்காலத்தில் பெண்மைக்கணுள்ள தாய்மையையும், தாய்மைக்கணுள்ள இறைமையையும் மக்கள் தங்கள் வாழ்வில்

உணரத்தக்க துறைகள் காணப்பெறல் நல்லது. அதற்குரிய முயற்சி விரைந்தெழுவதாக.

மேல்நாட்டறிஞர் சிலர் பெண்மையைப் பற்றியும் தாய்மையைப் பற்றியும் அரியநூல் பல எழுதி வருகின்றனர். அந்நூல்களின் உட்கிடக்கை பெரிதும் நமது நாட்டுப் பழைய அகப்பொருள் நூல்களின் உட்கிடக்கைக்கு அரண்செய்தல் கண்டு யான் கழிபேருவகை எய்துவது உண்டு. நன்மக்கள் எவராயினும், அவர் யாண்டு உறைவாராயினும், அவர்தம் அறிவில் ஒரே கருத்து அரும்பல் இயல்பு.

நமது நாட்டுப் பழமை, இப்பொழுது மேல்நாட்டில் புதுமை உருப்பெறுகிறது. பழமை, புதுமை உருத்தாங்கல் இயல்பு. பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பொருளில் வேற்றுமையில்லை; தோற்றத்திலேயே வேற்றுமையுண்டு. பொருண் முதன்மைக்கு எப்பொழுதும் அழிவில்லை என்னும் நியாயம் ஈண்டுக் கருதற் பாலது. 'முன்னைப் பழம் பொருட்டு முன்னைப் பழம்பொருளே - பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே' என்றார் **வாதவூரடிகளும்**.

நமது நாட்டுப் பழமை என்னும் உயிர், இக்கால மேல் நாட்டுப் புதுமை என்னும் உடல் தாங்கும் முறையில் தமிழ் மொழியில் நூல் பல யாத்தல் காலத்துக்கு இயைந்த தொண்டாகும். அத்தகைய நூல்களின் இன்றியமையாமையைச் சொல்லலும் வேண்டுமோ?

பெண்பெருமை பேசும் பன்னூல் இதுபோழ்து வெளிவரல் மிக அவசியம். நந்தமிழ் நாட்டில் பெண்ணைப் பற்றிய நூல்கள் சில வெளிவந்து உலவுகின்றன. அவற்றுள் பெரும்பான்மையன இடைக் காலத்தில் தோன்றிய அடக்குமுறைகளின் எதிரொலி களாக விளங்குகின்றன; சிறுபான்மையன காமவெறி யூட்டக் கூடிய முறையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவையல்லாத நூல்கள் இயற்றிய அன்பர் கட்டு எனது வணக்கம் உரியதாக.

பழமையும் புதுமையும் விரவ, ஒல்லும்வகை முயன்று, 'பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை' என்னும் இந்நூலை எழுதலானேன். இந்நூல், **பெண்மை - தாய்மை - இறைமை** என்று முப்பொருளை முதலாகக் கொண்டது. இம்மூன்றும் முறையே நூலின், **உடல் - உள்ளம் - உயிராக** அமைந்திருக்கின்றன. இம்மூன்று முதலினின்றுங் கிளம்பிய சுவடுகளும் கோடுகளும் நூலின் பிற உறுப்புக்களென்க.

பெண் பிறவியின் விழுமிய நோக்கம், அன்பால் ஒருவனை மணந்து, ஒழுங்குபட்ட இல்வாழ்க்கை என்னும் இயற்கை வாழ்வு நடாத்துவதில் நிறைவேறுமென்பது நூலின் திரண்ட பொருள். இயற்கை வாழ்வின்னும் வழிவிச் செயற்கைப்பாழில் விழு வதால் விளையுங்கேடுகள் நூற்கண் விளக்கமாக ஒதப்பட்டுள்ளன. அறன், அன்பு, அருள் முதலியவற்றிற்குப் பெண் உறையுள் என்பது நூலில் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஒருத்தி ஒருவனுடனும், ஒருவன் ஒருத்தியுடனும் வாழும் உயரிய ஒழுக்க மணம் நூலில் யாண்டுங் கமழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.

இந்நூலின் உள்ளக்கிடக்கையை உணர விரும்புவோர் நூலை முற்றும் படித்துப் பார்ப்பாராக. ஆங்காங்கே சில பொருள் கண்டு நூலைப்பற்றி ஒருவித முடிந்த கருத்துக் கோடலாகாது. ஓரிடத்தில் ஓர் ஐயப் பொருள் காட்சியளிக்கும். அவ்வைய நீக்கப் பொருள் மற்றோரிடத்தில் மிளிரும். ஆகவே, நூலை முற்றும் வாசிக்குமாறு அன்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இயற்கை வாழ்வு, செயற்கைத் தாழ்வு, உடலோம்பல், மலச்சிக்கல், கூடா ஒழுக்கத்தால் விளையுங் கேடுகள் போன்ற பொருள்கள் நூலின் ஊடே ஊடே சில இடங்களில் பெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவை, 'கூறியது கூறும்' நோக்குடன் பெய்யப்பட்டனவல்ல என்பதையும், 'அருவாதம்' என்னும் நியாயம் பற்றிப் பெய்யப்பட்டன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு பொருள் ஒவ்வொரிடத்தில் ஒவ்வொரு குறிப்புடன் ஒவ்வொருவித விளக்கம் முதலியன பெற்றிருத்தல் நூற்கண் காணலாம். ஒரே பொருள் இடத்துக் கேற்ற விளக்கமும், தெளிவும், முறையும், இயையும், சுருக்கமும், பெருக்கமும் பெறும்வழியில் பல இடங் களில் பொறிக்கப்படல் ஒருவித நூன்மரபு.

எல்லார்க்கும் பயன்படுமுறையில் நூல் எளியநடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பெண் பெருமைபெறின், நாடும் பெருமைபெறும் என்னும் கருத்துக் கொண்டு, சிறியேனால் எழுதப்பெற்ற இந்நூற்கண் குற்றங் குறைகள் உளவேல், அவற்றை அறிஞர் பொறுத் தருள்வாராக.

எட்டாம் பதிப்பு

இந்நூல் முதற்பதிப்பு 1927-ம் ஆண்டிலும், இரண்டாம் பதிப்பு 1929-ம் ஆண்டிலும், மூன்றாம் பதிப்பு 1934-ம் ஆண்டிலும், நான்காம்

பதிப்பு 1939-ம் ஆண்டிலும், ஐந்தாம் பதிப்பு 1945-ம் ஆண்டிலும் ஆறாம் பதிப்பு 1946-ம் ஆண்டிலும், ஏழாம் பதிப்பு 1949-ம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன. முதற்பதிப்பு வெளிவந்த போது தமிழ் நாட்டில் பெண்ணுலகின் நிலை எப்படி இருந்தது? இன்று எப்படி இருக்கிறது? இடையில் நேர்ந்த மாறுதல்கள் மகிழ்ச்சிக்குரியன.

முதற்பதிப்புத் தலைகாட்டியபோது எதிர்ப்புப் பெரிதும் எழுந்தது; இப்பொழுது எதிர்ப்பு மறைந்தவிட்டதென்று கூறலாம். இந்நூல் வெளிவந்த பின்னைத் தென்னாட்டில் பெண்ணுரிமைக் கெனத் தோன்றிய இயக்கங்கள் பல; சங்கங்கள் பல; முயற்சிகள் பல; மேலுங் கலப்பு மணங்களும் கைம்மையர் மணங்களும் ஆங்காங்கே நடைபெற்று வருகின்றன; சட்டங்கள் செய்யவும் நாடு முனைந்து நிற்கிறது; இளைஞருள் ஒருவிதப் புத்துணர்வு தோன்றியிருக்கிறது; மூலை முடுக்குகளிலும் பெண்ணின் பெருமை பேசப்படுகிறது. பெண்ணுலகம் விழித்துக் கொண்டது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். இந்நூல், இன்னும் பல நலன்களைச் செய்யும் என்றே நம்புகிறேன்.

எனது கண்கள் படலத்தால் மறைக்கப்பட்டும், உடல் நிலை தளர்ந்தும் படுக்கையில் கிடக்கும் இவ்வேளையில், எனது நிலை கண்டு, எவ்விதக் கைம்மாறும் கருதாது, இவ்வெட்டாம் பதிப்பின் அச்சுத்தாள்களைப் பார்வையிட்டு உதவிய தமிழ்ப் பேராசிரியர் - வித்துவான் - அன்பு கணபதி அவர்களை எம் மொழியால் போற்ற வல்லேன்! அவர் வாழ்க; வாழ்க; நீடு வாழ்க!

25.7.1927

உள்ளொளி

வாழ்க்கை மாண்புடையதென்று சொல்லப்படுகிறது. எப்பொழுது அது மாண்புடையதாகும்? வாழ்க்கை உள்ளொளியைக் குறிக் கொண்டு அமைந்ததொன்றாயின், அப்பொழுதே அது மாண்புடையதாகும் மற்றையது மாண்புடையதாகாது. வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் உள்ளொளிப் பேறாயிருத்தல் வேண்டும்.

உள்ளொளி உண்மையில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயம் தோன்றுவதில்லை. எனது ஐயப்பாட்டைக் கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி மட்டுங்களையவில்லை. எனது வாழ்க்கையும் தொண்டும் அடைவும் ஐயப்பாட்டைக் களைந்தன. அத்தகைய உள்ளொளியைப் பற்றி ஒரு பெரியார் மணிவிழாவை முன்னிட்டு, ஒரு நூல் இயற்றும் வாய்ப்பு, எனது வாழ்வில் கிடைத்தமை குறித்துத் திருவருளுக்கு வணக்கஞ் செலுத்துகிறேன்.

மணிவிழா எது? அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா, மணிவிழா என்று வழங்கப்படுகிறது. மணிவிழா ஒரு நாட்டில் மட்டுங்கொண்டாடப்படவில்லை. அது பல நாடுகளில் கொண்டாடப்படுகிறது. உலகப் பொதுமைகளில் மணிவிழாவும் ஒன்றாயிருக்கிறது. இதனால் அவ்விழாவில் ஏதோ ஒருவிதச் சிறப்புள்ளதென்று தெரிகிறது.

மணிவிழா என்று தோன்றியது? அது தோன்றியதற்குக் காரணமென்னை? அதன் உள்ளக்கிடக்கை யாது? அஃது எற்றுக்குக் கொண்டாடப்பெறல் வேண்டும்? இன்னோரன்ன வினாக்கட்கு அளிக்கப்படும் விடைகள் பலப்பல; பலதிறத்தன. அப்பலபட்டடையில் ஈண்டு நுழைய வேண்டுவதில்லை.

உலகில் பலதிறப் பிறவிகள் காணப்படுகின்றன. அவைகளுள் விழுமியது எது? மனிதப் பிறவி என்று எவருஞ் சொல்வர்; ஆத்திகருஞ் சொல்வர்; நாத்திகருஞ் சொல்வர். மனிதப் பிறவி யின் விழுப்பத்துக்கு அடிப்படையான காரணம், அப்பிறவியில் அறத்தொண்டு நிகழ்ச்சிக்கு இடம் உண்மையேயாகும். அறத்

தொண்டு இருவிதம். ஒன்று கட்டுப்பட்டது; இன்னொன்று கட்டுப்படாதது. கட்டுப்பட்ட அறத்தொண்டு உற்றார் உறவினர் அளவில் நிகழ்வது. எல்லாரிடத்திலும் நிகழ்வது கட்டுப்படாத அறத்தொண்டு. இது தெய்வத் தொண்டு என்பது. இத்தொண்டு ஒவ்வொருவர்பால் ஒவ்வொரு வயதில் அரும்பும். பொதுவாக இதற்கொரு காலவரை கோலவேண்டுமென்று ஆன்றோர் சிலர் முயன்றிருப்பர். அவர்தம் முயற்சியில் சிற்சில ஆண்டு திரண்டு திரண்டு இறுதியில் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு நிலைத்து நின்றிருக்கும். அறுபதாண்டு கடக்கப்பெற்ற மக்கள் கட்டுப்படாத அறத்தொண்டில் ஈடுபட்டால் அவர்கள் வாழ்க்கை நலமுடைய தாய்ப் பிறவி நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றுவதாகுமென்று ஆன்றோர் கருதியிருக்கலாம். மக்கட்கு உரிய நூற்றிருபது வயதில் ஒரு பகுதி கட்டுப்பட்ட அறத்தொண்டுக்கும், மற்றொரு பகுதி கட்டுப்படாத அறத்தொண்டுக்கும் பயன்படுதல் வேண்டுமென்றும் அவர் எண்ணியிருக்கலாம்.

அறுபதுக்குமேல் வாழ்க்கையில் ஒருவித மாறுதல் உறுவது இயற்கை. அம்மாறுதல் கட்டுப்பட்ட தொண்டைக் கட்டுப் படாத தொண்டாக்குவதென்று ஊகித்து உணரலாம். இயற்கைப்போக்குக்கு அரணாக வாழ்க்கையை நடாத்துவது அறம். அதற்கு மாறுபட்டு வாழ்க்கையை நடாத்துவது அறமாகாது. கட்டுப்படாத அறத் தொண்டுக்கு வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்தக் கால்கொள்ளும் ஒருநாள் திருநாளாகக் கொண்டாடப்படுகிற தென்று யான் கருதுகிறேன். அக் கொண்டாட்டத்தை 'மணி விழா' என்று உலகம் தொன்று தொட்டு வழங்கி வருகிறது போலும்.

கூட்டுறவு உலகில் பேர்பெற்று விளங்கும் கீழைகிழார் - திவான்பகதூர் - தெய்வசிகாமணி முதலியார் மணிவிழா, சென்ற விக்ஷ ஆண்டு தைப்பூச நன்னாள் (10-2-1941) முதல் இருபது நாள் கொண்டாடப்பெற்றது. அவ்விழா, ஆண்டவன் வழிபாடு, ஏழை மக்கட்குச் சோறு கூறை அளித்தல், சொற்பொழிவு நிகழ்த்தல் ஆகிய அளவில் நடைபெற்றது. பழைய முறைகள் பல விடப்பட்டன.

திரு.தெய்வசிகாமணி முதலியார் வாழ்க்கையில் அறியத் தக்க நுட்பங்கள் பல உண்டு. அவைகள் மற்றவர் வாழ்க்கைக்குப் பல வழியிலுந்துணைசெய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. திரு. முதலியார் தமது வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைத் தாமே எழுதி உதவுவாராயின், அவர் நாட்டுக்கு ஒருவித நற்பணி செய்தவராவர்.

தொண்டை நாட்டிலே மூவரால் பாடப்பெற்ற திருப்பதிகள் முப்பத்திரண்டு. அவைகளுள் ஒன்று திருவிற்கோலம். இத் திருப்பதி கூவம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. திருவிற்கோல வட்டத்திலே பல சிற்றூர்கள் சூழ்ந்துள்ளன. அவைகளுள் சிறப்பாகக் கறிக்கத்தக்கது கீழைச்சேரி. கீழைச்சேரி கூட்டுறவு இயக்கத்துக்குத் தாயகம். அவ்வூர், தெய்வசிகாமணி முதலியார் குடும்பத்தால் இந் நாளிலே பேர்பெற்று விளங்குகிறது.

கீழைச்சேரியிலே, வழிவழி வளர்ந்துவரும் வேளாண் மரபிலே, விக்கிரம ஆண்டு மாசித் திங்கள் உச-ம் நாள் (5-3-1881) பிறந்தவர் தெய்வசிகாமணி முதலியார். அவர்தம் தந்தையார் குப்புசாமி முதலியார்; தாயார் காவேரி அம்மையார். தெய்வசிகாமணியாரின் கூர்த்தமதி அவர்தஞ் சிறிய தகப்பனார் - ஜில்லா ரிஜிஸ்தாரர் - ராவ்ஷாஹப் - மாரியப்ப முதலியார் நெஞ்சைக் கவர்ந்தது. அக்கவர்ச்சி தெய்வசிகாமணியைக் கல்விச் செல்வராக்கும் முயற்சியாகப் பரிணமித்தது.

தெய்வசிகாமணி முதலியார் 'பச்சையப்ப'னில் படித்தவர். அவர்தம் பள்ளி வாழ்வு வெற்றியுடையதாகவே அமைந்தது. மாணாக்கருள் முதன்மணியா யிலங்கினவர் தெய்வ சிகாமணியார். அவர் மெற்றிகுலேஷன் பரீட்சையில் தேறி, எப்.ஏ. வகுப்பில் பயின்று வந்தபோது அவரை வேலை வலிந்து ஈர்த்தது.

கீழைகிழார், கூட்டுறவு இலாகாவில் சேர்ந்தனர். அவர்தம் நுண்மதியும் நல்லொழுக்கமும் இலாகாவின் அடியினின்றும் முடிவரை அவரை இவரச் செய்தன. அவர் ஜாயிண்ட் ரிஜிஸ்தாரர் பதவியில் வீற்றிருந்து, கூட்டுறவு இயக்கத்தை நடாத்திய திறத்தைச் சென்னை மாகாணம் நன்கறியும். கூட்டுறவு உலகில் திவான் பகதூர் - தெய்வசிகாமணி முதலியார் ஒரு ஞாயிறென மிளிர்ந்தார் என்று கூறல் மிகையாகாது. இந் நாளிலும் அவர்தம் கூட்டுறவுத் தேர்ச்சியும் அடைவும் நாட்டின் பல பாகங்களில் பயன்பட்டே வருகின்றன. தெய்வ சிகாமணியாரின் இயற்கை அறிவு எந்த இலாகாவையும் திறம்பட நடாத்தும் தன்மை வாய்ந்திருத்தல் குறிக்கற்பாலது.

திரு.தெய்வசிகாமணி முதலியாரது வாழ்க்கை நலத்துக்குத் துணைவராய் வாய்ந்தவர் திரு.பாலகுஜாம்பாள் என்பவர். இருவரும் ஈருடல் ஒருயிர் என்ன வாழ்ந்து நல்லறத்தை ஓம்பி வருகின்றனர். அவர்தம் இல்லம் 'முருகனருள்.' முருகனருளில் அவருடைய வாழ்க்கை மணம்பெற்று வளம்பெற்று வழிவழி வளர்ந்து வருகிறது.

கீழைகிழாரிடத்தில் விளங்கும் நல்லியல்புகள் பல. அவைகளுள் குறிக்கத்தக்கன பொய்ம்மைக்கஞ்சல், காய்தல் உவத்தல் அகற்றி நடுநின்று கடனாற்றல், நீதிவழுவாமை முதலியன. இவ்வியல்புகள் அவரைப் பெரியவராக்கின.

ஓய்வு பெற்றுள்ள இந்நாளில் தாம் பிறந்த நாட்டுக்கு ஏதேனும் ஒருவிதப் பணி செய்தல் வேண்டும் என்ற எண்ணம் திரு.முதலியாரின் பிடரைப் பிடித்து உந்திக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அதற்குரிய வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்துள்ளது. 'சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கம்' என்றொரு நல்லமைப்பு அணித்தே காணப்பட்டது. அதில் தலைமை வகித்துத் தொண்டாற்றும் பேறு திரு. முதலியார்க்கு வாய்த்துள்ளது.

அன்பர் தெய்வசிகாமணி முதலியார் மணிவிழாவை முன்னிட்டுச் சென்னைச் சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருபது நாட்களில் இருபத்திரண்டு சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன. அவைகளுள் முதல் மூன்று (10, 15, 16-2-1941) என்னால் நிகழ்த்தப்பட்டன. முறையே பேசப்பட்ட பொருள்கள், 'உள்ளமும் உருவமும்', 'உள்ளுணர்வும் வழிபாடும்', 'உள்ளொளி' என்பன. அப்பேச்சுக்களை நூலாக்குமாறு மணி விழாத் தலைவர் உள்ளிட்ட நண்பர் பலர் என்னிடங் கூறுவர்; பன்முறை வலியுறுத்தியவர் உயர்திரு. ஷண்முகானந்த அடிகள்.

நூலெழுத யான் முயன்றபோதெல்லாம் ஒவ்வொருவிதத் தடை குறுக்கிட்டே வந்தது. அடிக்கடிக்கதவடைப்பு, வேலை நிறுத்தம் என்ற பெயர்களால் தொழிலாளர் தொல்லைகள் மூண்டன. சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் அத்தொல்லைகளில் மூழ்கல் நேர்ந்தது. திருப் போரூரில் அமைதியில் நின்று நூலை எழுதலாமென்று சென்றேன். அங்கு ஈண்டிய நண்பர் குழாம் எனது விருப்பத்தை நிறைவேற விடவில்லை. எப்படியே பல திங்கள் கடந்தன.

கடந்த ஜூலை தொடக்கத்தில் எனது வலதுகால் கடை விரலில் ஒரு குறுங்கட்டி எழுந்தது. அதனால் சிறிது ஓய்வு கிடைத்தது. அவ்வேளையில் மணிவிழாப் பேச்சுக்களை நூலாக்கும் முயற்சியில் தலைப்பட்டேன். முயற்சி ஒருவாறு முற்றுப்பெற்றது. நூல் அச்சாகி வந்தபோது ஆகஸ்ட் இறுதியில் ஒரு பெருந் தொழிலாளர் தொல்லை விளைந்தது. சண்டைக் காலத்தில் - இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் வீறிடும் வேளையில்- அச்சட்டத்தின் மயிர்ப்பாலத்தில் நடந்து தொல்லை என்னும் தீயிடை நின்று தொண்டு செய்தல் நேர்ந்தது. விவரம் இங்கே வேண்டுவதில்லை.

ஒரு பக்கம் 'உள்ளொளி' - இன்னொரு பக்கம் 'உலகொளி' என்று யான் எண்ணுவதுண்டு. இரண்டுங் கலந்த ஒன்றில் தொண்டு நிகழ்த்த வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. அவ்வேட்கை தொழிலாளர் தொண்டாக நிறைவேறுகிறது போலும். எல்லாம் ஆண்டவன் செயல். பலதிற இன்னலிடை 'உள்ளொளி'த் தொண்டும் செய்யப்பட்டது.

யான் பேசிய மூன்று பொருட்களில் உயிர்போன்றது 'உள்ளொளி.' மற்ற இரண்டும் அதன் அரண்போன்றன. ஆகவே, நூலுக்கு 'உள்ளொளி' என்னுந் தலைப்பே அணியப் பட்டது.

இந்நூல் - உள்ளப்பாகுபாடுகள், உருவ அருவ அருவுருவ இயல்கள், உள்ள உருவத் தொடர்பு, இரண்டுங் கடந்த நிலை, உள்ள உருவத் தொடர்பால் விளங்கும் உள்ளுணர்வு, உள்ளுணர்வு உள்ளொளியாதற்குரிய வழிபாடு, கடவுளின் இருநிலை, இயற்கை நுட்பம், காதல் வீரம் அழகு அறிவு நீதி முதலிய தெய்வக் கூறுகள், அவைகளின் வழிபாட்டுத் திறங்கள், பெண்ணின் பெருமை, குழந்தை மேன்மை, நாகரிக வகைகள், இசை காவியம் ஓவியம் ஆகியவை வழிபாட்டுக்குத் துணை செய்யும் முறைகள், தெய்வ உருவங்களின் தத்துவங்கள், உருவ வழிபாட்டின் சிறப்பு, வழிபாடு கடந்த நிலை, யோக விதங்கள், தியான யோகம், முறையீடு, தொண்டு, சமரச சன்மார்க்கம், பொது அறம், அநுபூதி, உள்ளொளி விளக்கம் முதலிய நறும் பொருள்களை உள்ளுறையாகக் கொண்டது. அகப்புற வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பல பொருள்கள் இந்நூற் கண் திகழ்கின்றன. இதை ஒரு சமரச சன்மார்க்கப் பொருட்காட்சி என்று கூறலாம். உலகத் தொல்லையிடை எழுந்த 'உள்ளொளி', உள்ளிருளில் உள்ளொளி எழுப்பி, உள் தொல்லையைப் போக்குமென்று நம்புகிறேன்.

இந்நூலிடைச் சிலவிடங்களில் மாயா காரியங்கள், தத்துவங்கள், சிறப்பாக விந்து நாத தத்துவங்கள், கடவுள் தத்துவங் கடந்ததென்பது, கடவுளின் இருநிலை, இறையுடல் இயற்கை என்பது முதலிய சில பொருள்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அநுவாதம்பற்றி அவ்வாறு சொல்லப்பட்டன என்று நேயர்கட்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

யான் கூட்டத்தில் பேசியதைப் போலவே நூலை எழுதி யுள்ளேன். இதை ஒரு பேச்சுநடை நூலாகக் கொள்க.

குற்றங் குறைகளைப் பொறுத்தருள்க.

30.9.1942

திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

யான் ஒரு சிறு குடிலில் பிறந்தவன்; எளிமையில் வளர்ந்த வன்; பலதிற இயக்கங்களில் ஈடுபட்டவன். இவ்வேழையின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் சிலவற்றைக் கொண்டது இந்நூல்.

எனது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதுதல்வேண்டுமென்னும் எண்ணம் அணித்தே என்பால் எழுந்தது. அவ்வெண்ணம் முன்னரே எழுந்திருந்தால் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளை அவ்வப் போது திரட்டிச் சேர்த்து வைத்திருப்பேன். யான் அவைகளைத் திரட்டி நேனில்லை. தோற்றுவாய் பார்க்க.

நாட்குறிப்பும் பிறவும் ஒழுங்கு முறையில் அமையாத ஒன்றை வரலாறு அல்லது சரிதம் என்று எப்படிக் கூறுதல் கூடும்? அதனால் இந்நூல் 'வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்' என்னுந் தலைப்பைத் தாங்க லாயிற்று.

இந்நூற்கண் என் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் சிலவே வெளிவந்துள்ளன; மற்றவை என் கருவிலே கிடக்கின்றன. வாய்ப்பு நேருங்கால் அவையும் வெளிவரும். முதலாவது காகித வாசி தீர்தல்வேண்டும்.

எனது பருவுடல் நலன் சிறிது குலைந்துள்ளது. ஆனால் நினைவுத் திறம் இன்னும் கொழுமையதாகவே இருக்கிறது. குறிப்புகள் பெரிதும் எனது நினைவிலிருந்தே வெளிவந்தவை. ஆண்டுக் குறிப்புக்கும், வேறு சிலவற்றிற்கும் - யான் நடாத்திய 'தேசபக்த'னும், 'நவசக்தி'யும், ஆங்காங்கே எனக்களிக்கப் பெற்ற வாழ்த்துரைகளும் ஓரளவில் துணை நின்றன.

நினைவிலிருந்து வெளிவந்த குறிப்புகள் ஒழுங்குமுறை வைப்பில் அமையுமா? அமையா என்று சொல்லவேண்டுவ தில்லை. ஆகவே இந்நூலைக் கால ஒழுங்கு, நிகழ்ச்சி ஒழுங்கு, பொருள் ஒழுங்கு முதலியன அற்ற ஒன்று என்று யானே அறிக்கை செய்துகொள் கிறேன்; இந்நூற் குறிப்புகளைக் கொண்டு வரும் பதிப்பில் சில ஒழுங்குமுறை செய்தல் கூடுமென்று கருதுகிறேன்.

இந்நூலை யான் யாக்கத் தொடங்கியதும் தொழிலாளர் சிலர் என்னைச் சூழ்ந்து, 'நூலைப் புலவர்க்கென்று எழுதா தேயுங்கள்; எங்கட்கென்றும் எழுதுங்கள்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அவர்தம் விண்ணப்பத்தையும் உளங்கொண்டு எல்லார்க்கும் பயன்படுமுறையில் நூலை யாத்துள்ளேன். சில வழக்கச் சொற்களையும், மருவுச் சொற்களையும் திசைச் சொற்களையும், குறியீடுகளையும் அவ்வவ்வாறே பெய்துள்ளேன்.

எனது முதுமையை உணர்ந்து, அச்சுப்பிழை திருத்தத்தில் நாட்டஞ்செலுத்தத் தாமே வலிந்துவந்தவர் திரு. வே. தியாகராய முதலியார்; மற்றொருவர் சாது அச்சக மேற்பார்வையாளர் திரு. மு. நாராயணசாமி முதலியார். இவ்விருவர்க்கும் எவ்வகையில் யான் கைம்மாறு செலுத்த வல்லேன்? இவர்க்கு நீண்டநாள், நல்யாக்கை, தொண்டுச் செல்வம் முதலிய பேறுகளை வழங்கு மாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனை வழத்துகிறேன்.

இந்நூலுக்குச் சிறப்புப் பெயரகராதி, மேற்கோள் குறிப்பகராதி, உள்ளுறை, காலக் குறிப்பிட்டவணை, பிழைதிருத்தம், வமிசாவளி ஆகியவை இன்றியமையாதன என்று விலைந்து, அத்தொண்டில் அன்பால் ஈடுபட்டுழைத்துத் துணை புரிந்த துடன் நில்லாதது, ஓர் ஆராய்ச்சி அணிந்துரையும் வரைந்து தந்தவர். 'சித்தாந்தம்' ஆசிரியர் திரு. மயிலை. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், பி.ஏ., பி.எஸ்., திரு. முதலியார் அன்புக்கு யான் என்ன செலுத்தல் கூடும்? அவர்க்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியும் வாழ்த்தும் உரியனவாக.

நூல் வெளியீட்டுக்கென்று ஐந்நூறு ரூபா முன்பணம் திரு. தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை வாயிலாகச் செலுத்தி ஊக்கமுட்டியவர் சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரும், கோவைச் செல்வருமாகிய திவான் பகதூர் - ஸி.எஸ். இரத்தின சபாபதி முதலியார். அவர்தம் நன்றி மறக்கற்பாலதன்று. அவர்க்குப் பலவகைச் செல்வப் பேறும், தமிழ்த்தொண்டும் மேன்மேலும் பெருகத் தமிழ்த் தெய்வம் அருள் செய்வதாக.

யான் மனிதன்; குறையுடையவன். இந்நூல் என்னால் முதுமையில் யாக்கப்பட்டது; விரைந்து யாக்கப்பட்டது. குற்றங் குறைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு அன்பர்களை வேண்டுகிறேன். சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

12.2.1944

பெரிய புராணம்

வள்ளுவர்நால் அன்பர்மொழி வாசகம்தொல் காப்பியமே
 தெள்ளுபர் மேலழகர் செய்தவுரை - ஒள்ளியசீர்த்
 தொண்டர் புராணம் தொகுசீர்த்தி ஓராறும்
 தண்டமிழின் மேலாந் தரம் - உமாபதி சீவனார்.

எல்லாவற்றிற்கும் முதலாயிருப்பது ஓங்காரம். ஓங்காரத் தினின்றும் எல்லாம் தோன்றும்; எல்லாம் ஒடுங்கும்; “ஓங்காரத்துள்ளே உதித்த ஐம்பூதங்கள் - ஓங்காரத் துள்ளே உதித்த சராசரம் - ஓங்காரா தீதத் துயிர் மூன்றும் உற்றன - ஓங்கார சீவன் பரசிவருபமே”

- திருமூலர்.

தமிழில் பன்னிரு திருமுறைகள் அமைந்துள்ளன. முதல் மூன்றும், திருஞான சம்பந்தர் அருளியவை. நான்கும் - ஐந்தும் - ஆறும் - அப்பர் திருவாக்கு. ஏழாந் திருமுறை வன்தொண்ட ருடையது. எட்டாந் திருமுறை மாணிக்கவாசகர் வாய்மலர்ந்த திருவாசகமும் திருக்கோவையுமாகும். திருமாளிகைத் தேவர் உள்ளிட்ட ஒன்பதின்மர் அருளிய திருவிசைப்பாவும், சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டும் ஒன்பதாந் திருமுறை. திருமூலர் திருமந்திரம் பத்தாந் திருமுறை. திருவாலவாயார் உள்ளிட்ட பன்னிருவர் அருளிய நாற்பது பிரபந்தங்களைக் கொண்டது பதினொராந் திருமுறை. சேக்கிழார் அருளிய பெரியபுராணம் பன்னிரண்டாந் திருமுறை. இத்திருமுறை பன்னிரண்டும் ஓங்காரத்தின் பரிணாமம் என்பது தொன்றுதொட்ட வழக்கு.

திருஞான சம்பந்தர், முதல் திருமுறையைத் “தோடுடைய செவியன்” என்று தொடங்கினர். சேக்கிழார், பன்னிரண்டாந் திருமுறையை “நிறைதெங்கு நிலவி உலகெலாம்” என்று முடித்தார். “தோ” என்பது தகர வித்தையோடு கூடிய ஓங்காரம். தகர வித்தையுடன் “ஓ” என்று திருஞான சம்பந்தர் தொடங் கியதைச் சேக்கிழார் “ம்” என்று முடித்தது கருதற்பாலது. இந்நூட்பங் கண்ட ஆன்றோர், ‘பன்னிரு திருமுறையும் ஓங்காரத்தின் பரிணாமம்’ என்று உலகுக்கு உணர்த்தினர் போலும்.

சேக்கிழார் அருளிய பன்னிரண்டாந் திருமுறை, பெரிய புராணமென்றும், திருத்தொண்டர் புராணமென்றும், திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் பெரிய புராணமென்றும் வழங்கப் பட்டு வருகிறது. நூற்பெயர் ஆசிரியராலேயே பாயிரத்தில் ஒதப் பட்டிருக்கிறது. அப்பெயரைப் பற்றி எழுதப்பெற்ற குறிப்புரைகளையும் நோக்குக.

பெரிய புராணம், சீவகசிந்தாமணியின் பொருட்டுப் பாடப் பெற்றதென்று சேக்கிழார் புராணத்தார் கூறுகிறார். இக்கூற்றுக்குச் சேக்கிழார் மொழியாகிய பெரிய புராணத்தில் சான்றில்லை. இடைக்காலத்தில் சமணரென்று நடித்தவர்களின் புன்மைச் செயல்களைச் சேக்கிழார் கடிந்திருத்தலைக் கண்டு, “சீவக சிந்தாமணி மீது காழ்ப்புக் கொண்டு சேக்கிழார் பெரிய புராணம் பாடினார்” என்ற கதை, பின் வந்தவரால் புனையப் பட்டிருக்கலாம்.

பண்டை அறநெறி விடுத்து, இடையில் மறநெறி பற்றி ஒழுகிய சமண வேடக்காரரின் புன்மைச் செயல்களைச் சேக்கிழார் கடிந்திருத்தல் உண்மை. அதைக்கொண்டு சமண நெறியையே தூற்று தற்குச் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தைப் பாடினார் என்று சொல்வது அறமாகாது. சமணர்களின் பண்டைக்கால நிலையும், இடைக்கால நிலையும் விளங்குமாறு, சேக்கிழார், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தில், 634ஆம் பாட்டில், “முந்தைய உரையிற் கொண்ட பொறை முதல் வைப்பும் விட்டுச் - சிந்தையிற் செற்றம் முன்னாந் தீக்குணத் தலை நின்றார்கள்” என்று அருளியிருத்தல் காண்க. இத்திருவாக்கின் உள்ளக் கிடக்கையை ஓர்ந்து உணர் வோர்க்குச் சேக்கிழாரது செம்மை நிலை இனிது புலனாகும்.

பெரிய புராணத்தையும், சீவகசிந்தாமணியையும் நடுநிலை நின்று ஆராய்வோர், சேக்கிழார் சீவகசிந்தாமணிச் செம் மொழியை ‘முன்னோர் மொழி பொருளாகக்’ கொண்டவர் என்னும் முடிவுக்கு வருதல் ஒருதலை. ஆகவே, சேக்கிழார் சீவகசிந்தாமணிக்கு மாறாகப் பெரியபுராணம் பாடப் புகுந்தவ ரல்லர் என்று கொள்க. சேக்கிழாரின் தமிழ் அன்பும், திருமுறை நேயமும், அடியவர்பத்தியும், இன்ன பிறவும் அவரைப் பெரிய புராணம் பாடச்செய்தன என்று சொல்வது சிறப்பு.

சேக்கிழார் காலத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சியாளருள் கருத்து வேற்றுமையுண்டு. சிலர் பதினோராம் நூற்றாண்டின் இறுதி என்றும், வேறு சிலர் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் என்றும், இன்னுஞ் சிலர் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடு என்றும்

கூறுப. இதுகாறும் வெளிப்போந்துள்ள ஆராய்ச்சி களான், சேக்கிழார் காலத்தை அறுதியிட்டுக் கூறுதற்குரிய சான்றுகள் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை என்பது விளங்கு கிறது.

பெரிய புராணத்துக்கு முதல்நூல் வன்தொண்டப் பெருமான் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகை; வழிநூல் நம்பியாண்டார்நம்பி அருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி; பெரிய புராணம் திருமலைச் சிறப்பு - பாட்டு - 38, 39 - வெள்ளாணைச் சருக்கம் பாட்டு -1 பார்க்க.

காவியங்கள் பல திறத்தன. அவைகளுள் சிலவற்றில் உலகைக் காணலாம்; சிலவற்றில் உயிரைக் காணலாம்; சிலவற்றில் கடவுளைக் காணலாம். மூன்றையும் ஒருங்கே காட்டும் காவியங்கள் மிகச் சில. அச்சிலவற்றுள் பெரிய புராணமும் ஒன்று.

உலகு உயிர் கடவுள் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்த இடத்திலேயே இன்ப அன்பு வாழ்வு நிகழும். இன்ப அன்பு அற்ற வாழ்வு வாழ் வாகாது. அது, வற்றல் மரம் போன்றது. பெரிய புராணத்தில் தமிழ் இன்ப, அன்பு வாழ்வு யாண்டும் பொலிதல் வெள்ளிடைமலை.

காவியங்களின் உள்ளுறை எதுவாயினும் ஆக. ஒவ்வொரு காவியத்தில் ஒவ்வொரு வித சுவையுண்டு. “உலகம் பலவிதம்” அவரவர் பண்புக் கேற்றவாறு, அவரவர் விருப்பம் எழுதல் இயல்பு. எல்லாரும் ஒரேவித உணவு கொள்வதில்லை. எல்லாரும் ஒரேவித உடை அணிவதில்லை. சிலருக்குக் கடற்காற்றுப் பொருந்தும். சிலருக்கு மலைக்காற்றுப் பொருந்தும். சிலரைப் பெருமரச் செறிவு கவரும். சிலரைச் சிறு பசும்பயிர் கவரும். இயற்கை ஒன்றே. அது மக்கள் பண்புக்கேற்றவாறு பல முகமாகப் பயன்படுகிறது. காவிய உலகமும் இத்தன்மையதே.

காவியக் கண்ணர்கள், காவிய உலகில் நுழைந்து பார்த்தால், அவர்கட்கு ஒவ்வொன்று ஒவ்வொன்றை அடியாகக் கொண்டு பொலிதல் புலனாகும். காதல், வண்மை, தியாகம், வீரம் முதலிய வற்றுள் ஒவ்வொன்று சிறப்பாகவும், பிற பொது வாகவும் காவியங் களில் அமைதல் இயல்பு. பெரிய புராணத்தில் பொதுவாகப் பலதிறச் சுவையும். சிறப்பாகப் பத்திச் சுவையும் அமைந்துள்ளன. “பத்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவ” என்று சேக்கிழாரை மகாவித்வான் - மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை போற்றியது காண்க. பெரிய புராணம் ஓர் அன்புக்கடல்.

சேக்கிழார் அன்பர். அவர் அன்பை நினைந்து நினைந்து, அன்பானவர். அவர்தங் கருவி கரணங்களல்லாம் அன்பே ஆயின.

அத்தகைய ஒருவரிடமிருந்து பிறக்கும் காவியம் எத்தகையதாயிருக்கும்? சேக்கிழாரின் உள்ளமாகிய ஊற்றினிடத்துத் தேங்கிய அன்புநீர், பொங்கி எழுந்து, அருவிகளாக வழிந்து வழிந்து, ஆறுகளாகப் பெருகிப் பெருகி ஓடிப் பெரிய புராணக் கடலாயிற்று. அவ்வன்பு நீரால் வளர்ந்து செழித்த தமிழ்ச் சோலைகள் பல. பெரியபுராணம் பத்தியை உயிராக் கொண்டு, பிறவற்றை உடலுறுப்பு களாகக் கொண்ட காவியம் என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

பெரிய புராணம், பௌராணிகத்தை வித்தாகக் கொண்டு எழுந்த நூல் அன்று. அது சரித்திரத்தை வித்தாகக் கொண்டு எழுந்த காவியம். காவிய இயலுக்கு ஏற்பச் சிலச்சில விடங்களில் பௌராணிகமும் அதனிடையுழைந்திருக்கிறது. நாயன்மார் பலர், சரித்திரத் தொடர்புடையார் என்பதைச் சரித்திர உலகம் ஏற்றுக் கொண்டது. கல்வெட்டுகளையும், வேறு பல சான்றுகளையும் ஆராய ஆராயப் பெரிய புராணம் சரித்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நூல் என்பது நனி விளங்கும்.

காவியங்களைப் பெரிதும் வருணனை நூலாகக் கொள்வது சாதாரண உலக வழக்கு. வருணனை, காவியத்துக்கு வேண்டற்பாலது. அது காவிய இயல்களுள் ஒன்று. ஆனால் வருணனை யொன்றே காவிய இயல் ஆகாது.

பெரிய புராணத்தில் வருணனை இல்லாமலில்லை. மிக அழகிய வருணனை பெரிய புராணத்தில் உண்டு. அவ்வருணனை, பொருந்திய இடங்களில் அமைந்திருக்கிறது. இதனைப் பெரிய புராணத்துக்குரிய சிறப்புகளுள் ஒன்றெனக் குறிக்கலாம். பெரிய புராண வருணனை இயற்கையில் முகிழ்த்தது.

சிலர் வருணனை ஒன்றன்மீது சிறப்பாகக் கருத்துச் செலுத்தி, அதற்கெனச் சொற்களைப் பலபடப் பெய்து பெருக்குவர். முயன்று வலிந்து வருணனையிற் புகுந்து, அதை வேண்டுமென்றே வளர்த்துச் செல்வது இயற்கையாகாது. கவியின் முயற்சியின்றி இயற்கையில் அவர்பால் வருணனை முகிழ்த்தல் வேண்டும். இத்திறம் இப் புராணத்தில் சிறந்து விளங்குகிறது.

சேக்கிழார் அருளிய பெரிய புராணத்தில் வருணனையுடன் வேறு பல பொருளும் உண்டு. அதன்கண், பாட்டு, ஓவியம், கலை, அரசியல், வாணிபம், தொழில், உழவு, பெண்மை, ஆண்மை, காதல், வண்மை, வீரம், தியாகம், ஆத்மசத்தி, தத்துவம், பொதுமை, சீர்திருத்தம், புரட்சி, சரித்திரம், பௌராணிகம் முதலியன திகழ்கின்றன.

பொருளைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தலுக்குப் பெரிய புராணத்தை ஒரு வைப்பு என்று கூறல் மிகையாகாது. பனித்துளி, தனதகத்தே நீண்ட மரங்களைக் காட்டுவதுபோலப் பெரிய புராணம், உலகு உயிர் கடவுளைத் தன்னகத்தே காட்டி நிற்கிறது. இன்னோரன்ன நுட்பங்கள் பெரிய புராணத்தில் பல உண்டு. அவைகளை ஒரு தனி ஆராய்ச்சி நூலில் விளக்க எண்ணியிருக்கிறேன்.

பெரிய புராணம் 'உலகெலாம்' என்றெழுந்து, 'உலகெலாம்' என்று முடிகிறது. இது, பெரிய புராணம் எல்லா உலகுக்கும் உரியது என்பதைக் காட்டுங் குறிப்பாகும். இவ்வண்மையைப் பெரிய புராணத்தின் உள்ளுறை, உள்ளங் கை நெல்லிக்கனிபோலப் புலப்படுத்தும். திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம், அப்பூதியடிகள் புராணம், சாக்கிய நாயனார் புராணம், பூசலார் நாயனார் புராணம், அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார் புராணம் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

பெரிய புராணத்தின் ஒரு பகுதியை முதல்முதல் அச்சில் பதிப்பித்தவர், மழவை - வீரசைவப் புலவர் - மகாலிங்க ஐயர், அப்பதிப்பு வெளிவந்த ஆண்டு 1843. காஞ்சிபுரம் - மகா வித்வான் சபாபதி முதலியார் பெரிய புராணப் பதிப்பில் இரு முறை ஈடுபட்டனர். அவை முறையே 1859ஆம் ஆண்டிலும், 1870ஆம் ஆண்டிலும் நிகழ்ந்தன. சிதம்பரம் - உபாத்தியாயர் - பே. இராமலிங்கம் பிள்ளைப் பதிப்பு 1879ஆம் ஆண்டில் வெளியாயிற்று. ஆறுமுக நாவலர் முதற்பதிப்பு 1884ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவ்வப்போது தனித்தனியே ஓலை ஏடுகளை ஆய்ந்து புராணத்தைப் பதிப்பித்தனர். இவர்கள் பதிப்புகளைத் தழுவிப் பின்னே வேறு சில பதிப்புகள் வெளிவந்தன.

பெரிய புராணத்துக்கு முதல் முதல் பொழிப்புரை எழுதியவர் மழவை - வீரசைவப்புலவர் - மகாலிங்க ஐயர். அவ்வுரை முற்றுப் பெறவில்லை. திருவண்ணாமலை ஆதீனம் - ஆறுமுகத் தம்பி ரானார், ஏறக்குறைய பெரிய புராணம் முக்காற் பகுதிக்குப் பதவுரை இயற்றினார். அவ்வுரையைப் பொம்மபுரம் சிவஞானபாலைய தேசிக சுவாமிகள் ஆதீனம் - இராமலிங்கம் சுவாமிகள் முற்று வித்தார்கள். சென்னைப் புலவர் - சுப்பராய நாயகர் என்பவர் பெரிய புராணத்துக்கு ஒரு சிறந்த பொழிப்புரை வரைந்துள்ளார். உரையாசிரியர் - ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை எழுதிய விரிவுரை இப்பொழுது வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. "பெரிய புராணம்

அரும்பத விளக்கம்” என்றொரு பழைய குறிப்புரை யாழ்ப்பாணத்திலுண்டு. அது, “செந்தமிழி”ல் வெளிவந்துள்ளது.

பெரிய புராணம் ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டப்படுங் கருவிகள் பல. அவைகளுள் ஒன்று சமண சமய நூலாராய்ச்சி. சமயப் பெரியோர் சிலரிடம் அணுகிச் சமண சித்தாந்தத்தை ஒருவாறு தெளியும் பேறு எனக்கு வாய்த்தது. அஃது இப்பதிப்புக்குப் பெருந்துணையாக நின்றது. மத வாதங்கள் தொலைந்து, சமரச சன்மார்க்கம் பரவுதல் வேண்டும் என்னுங் கருத்துடன் யான் தொண்டாற்றி வரும் இந் நாளில், தொண்டர் புராணத்துக்கு அரும்பத ஆராய்ச்சி விசேடக் குறிப்புரை எழுத என்னை ஆளாக்கிய திருவருளை வழங்குகிறேன்.

பெரிய புராணத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் சில வெளிவந்திருக்கின்றன. அவை, பெரிய புராணம் மூலத்தில் சில விடங்களில் ஐயப்பாடுகளை எழுப்பியுள்ளன. அதனால், மூலத்தைப் பழைய ஓலைப் பிரதிகளுடன் ஒப்புநோக்கிப் பதிப்பித்தல் நல்லது என்று எண்ணலானேன். எதையும் எண்ணுதல் எளிது. அதைச் செயலில் கொணர்வது அவ்வளவு எளிதன்று. ஓலைப் பிரதிகளைத் தேடிப் பெறும் அருமைப்பாடு, அம்முயற்சியில் தலைப்பட்டார்க்கே தெரியும்.

ஓலைப்பிரதிகளைப் பற்றிச் சிலரிடம் பேசினேன். அவருள் ஒருவர், தாம் ஒல்லும் வகை முயன்று ஓலைச்சுவடிகளைத் திரட்டித் தருவதாக வாக்களித்தனர். அவர், தமிழ்ப்பேரறிஞரும், ஒப்புரவிற்கு ஒல்காதவரும், தமிழ் “லெக்ஸிகன்” பதிப்பாசிரியரும் ஆகிய திருவாளர் - எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையாவார். இவ்வன்பர், திருவாளர்கள் - புத்தேரி - எஸ். தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, திருநெல் வேலி - ஹிந்து கல்லூரித் தமிழாசிரியர் - வி. சிதம்பர ராமலிங்கம் பிள்ளை, பெருங்குளம் - செங்கோல் மடத்துப் பண்டார சந்நிதிகள், ஆழ்வார்குறிச்சி எம்.பி.எஸ். துரை சாமி முதலியார். வெள்ளகால் - திருமலையப்ப முதலியார், திருநெல்வேலி - சுந்தரமூர்த்தி ஓதுவார், எஸ். அநவரத விநாயகம் பிள்ளை, மயிலை - பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் ஆகிய இவர்களிடமிருந்து ஓலைப் பிரதிகளைப் பெற்று. அவைகளை அன்புடன் என்னிடஞ் சேர்த்தனர்.

இவ்வாறு கிடைக்கப் பெற்ற பழைய ஓலை ஏடுகளுடன் மூலம் ஒப்புநோக்கப்பட்டது. பொருந்திய பாடபேதங்கள் ஆங்காங்கே பொறிக்கப்பெற்றன. இயற்கை வருணனை, விழுமிய கருத்து முதலியன தடித்த எழுத்தால் விளக்கஞ் செய்யப்பட்டன.

படிப்பவர்க்குப் பல வழியிலும் எளிதில் பயன்படும் முறையில் இப்பதிப்பு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.

அரும்பதவுரை, பழைய சங்க இலக்கியங்களைத் தழுவி வரையப்பட்டது. வாசகர்கள், பதவுரைத் துணையை நாடாத முறையில், அரும்பதங்கள் விளக்கஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன. உரை காணப்பெறாத அரும்பதமில்லை என்று கூறலாம். விசேடங்கள், தமிழ் பயில்வோர்க்குப் பெருந்துணை செய்யும். அவை, சில விடங்களில் தற்கால விஞ்ஞான நுட்பங்களால் தெளிவு செய்யப் பட்டள்ளன. ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள், ஆராய்ச்சியாளர்க்குப் பல வழியிலும் பயன்படுவனவாம். இன்றியமையாத இடங்களில் தேவார அகச் சான்றுகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பதவுரை யின்றியும் ஆசிரியரின்றியும் பெரிய புராணத்தைப் பயிலுதற்குரிய துறைகளில் இப்பதிப்புச் செப்பஞ் செய்யப் பட்டிருத்தல் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கது.

பெரிய புராணத்துக்கு வசனம் பலர் எழுதியுள்ளார். அவ்வசனப் போக்குகள் அவ்வக் காலதேச வர்த்தமானங்களைப் பற்றியன. இம்முறை, இக்காலப் போக்குக்கு உரியதாக வசனம் என்னால் எழுதப்பெற்றது. அஃது எல்லார்க்கும் பயன்படுமுறையில் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டது.

இப்பதிப்பு மூலத்தை மட்டும் அடக்க விலைப் பதிப்பாக வெளியிடச் சைவ சித்தாந்த சமாஜத்தார் விரும்பிக் கேட்டனர். அவர்கட்கு அவ்வுரிமை வழங்கப்பட்டது.

எனது முயற்சி சிறிதுமின்றி, ஓலைப் பிரதிகளை எளிதிற் பெறச் செய்த நண்பர் - எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளைக்கும், தங்கள் தங்கள் பாலுள்ள ஓலைப் பிரதிகளை அன்பு கூர்ந்து உதவிய பெரியார் கட்கும், அச்சுப் பிரதி கொண்டு, மூலத்தைக் கூர்ந்து கூர்ந்து, ஊன்றி ஊன்றி நோக்கி, அச்சுப் பிழை களைவதில் ஊக்கஞ் செலுத்திய அன்பர் - மாங்காடு - துரைசாமி முதலியார்க்கும், பெரிதுஞ் சந்திப் பிரிவுமீது கருத்துச் செலுத்தி, அச்சுப்பிழை திருத்திய அன்பர் - அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார்க்கும், பாட்டகராதியை ஒழுங்குசெய்து கொடுத்த நண்பர் கிழக்குமருதூர் - நிலக்கிழார் - திருச்சிற்றம்பல இல்லம் - கி. நாராயணசாமி நாயடுவுக்கும், பலதிறச் சிக்கல்களைக் கண்டுஞ் சலிப்புறாது உழைத்த சாது அச்சுக்கூடத் தொழிலாளர் கட்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியறிதலைச் செலுத்துகிறேன்.

அக்டோபர் 1927

பட்டினத்துப் பிள்ளைமார் - திருப்பாடற்றிரட்டும் பத்திரகிரியார் புலம்பலும்

தெய்வச் செந்தமிழ்த் திருநாட்டில் தோன்றித் துறவறம் வளர்த்த பெரியாருட் சிறந்தவர் இருவர். ஒருவர் பட்டினத்துப் பிள்ளையார்; மற்றொருவர் அன்னார் சீடர் பத்திரகிரியார். பட்டினத்தார் என்னும் பெயரைச் சிலர் பட்டணத்தார் என்று சொல்லுகிறார்; எழுதுகிறார். அது தவறு. இவ்விரு பெரியார் துறவு நிலையை ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் “பாரணைத்தும் பொய் யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளையைப் போல் - ஆருந் துறக்கை யரிதரிது” என்றும், “ஒட்டுடன் பற்றின்றி யுலகைத் துறந்தசெல்வப் - பட்டினத்தார் பத்திரகிரி பண்புணர்வ தெந்நாளே” என்றும் விதந்தோதியிருத்தல் காண்க. இத் துறவறத்தார் இருவரும் தமிழ் நாட்டில் பத்தாம் நூற்றாண்டில் வதிந்திருக்க வேண்டு மென்று ஆராய்ச்சிக்காரர் கூறுப.

இவ்விருவருள் பட்டினத்தடிகள் அருளிய பிரபந்தங் களுள் ‘கோயில் நான்மணிமாலை’, ‘திருக்கமூமல மும்மணிக் கோவை’, ‘திருவேகம்ப முடையார் திருவந்தாதி’, ‘திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபது’ என்னும் இவ்வைந்தும் பதினொராந் திருமுறையில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன; ஏனைய பிரபந்தங்கள் **பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருப்பாடற்றிரட்டு** என்னும் பெயரால் வழங்கப் பட்டு வருகின்றன. மற்றப் பத்திரகிரியார் திருப்பாடல்கள் ‘மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்’ எனவும், ‘பத்திர கிரியார் புலம்பல்’ எனவும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. பத்திர கிரியாரே விநாயக வாழ்த்துள் “முத்தி தருஞான மொழியாம் புலம்பல் சொல்” என்றோதியிருத்தல் காண்க.

பட்டினத்தடிகள் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்களுள் பதினொராந் திருமுறையில் அடங்கியுள்ள பாடல்களையும், திருப்பாடற்றிரட்டில்

அடங்கியுள்ள பாடல்களையும் ஆராய்ச்சிக்கண்கொண்டு நோக்கின், இரண்டையும் ஒருவர் பாடி யிருப்பரோ என்ற ஐயம் ஆராய் வோருக்கு நிகழ்ந்தே தீரும். அவ்வைய நிகழ்ச்சிகொண்டு இரண்டு பட்டினத்தார் வாழ்த்திருக்கவேண்டுமென்று சிலர் கூறுகிறார். அன்னார் கூற்றை வலியுறுத்தப் போதிய சான்றுகள் இந்நாள்வரை கிடைக்க வில்லையாயினும், சொற்பொருள் நடைகளை உற்று நோக்குழி ஐய நிகழ்ச்சிக்கு வழி உண்டென்றே தோன்றும். அதைக் குறித்து ஈண்டு ஆராய நான் புகவில்லை.

இப்பட்டினத்தார் திருப்பாடற்றிரட்டுக்கும், பத்திர கிரியார் புலம்பலுக்கும் பொழிப்புரையும் விருத்தியுரையும் வரையுமாறு, இற்றைக்குச் சமார் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் அமரம்பேடு - இராஜரத்தின முதலியார் அவர்கள் குமாரர் - சென்னைப் பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தலைவர் ஸ்ரீமான் முத்துவடிவேல் முதலியார் என்னைக் கேட்டனர். அவர் கேட்டவாறே விரைவாக உரை வரைந்தளித்தேன். அப்பொழுது மிக விரைவாக எழுதப்பட்ட உரையடங்கிய இந்நூல், பத்தாண்டு உறங்கி, இப்பொழுது முதன் முறை அச்சுவிமான மேறிற்று, இதற்குக் காரணம் ஐரோப்பா யுத்தத் தால் நேர்ந்த காகித விலையேற்றமென்று வெளியிட்டோரால் சொல்லப்பட்டது.

பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தார் பத்தாண்டு கழித்து, அந்நாளில் நான் எழுதிய உரை கொணர்ந்து அதைத் திருத்திக் கொடுக்குமாறு எனக்குப் பெரிதும் ஓய்வில்லா இந்நாளில் கேட்டனர். அந்நாளெழுத்தை நான் கண்டபோது எனக்கே மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. 'பத்தாண்டில் கருத்தில் எவ்வளவு மாறுதல் ஏற்பட்டது' என்று மனிதர் மனோ நிலையின் பான்மை நினைந்து நினைந்து மனிதன் அறிவைச் சிந்தியாது அறியாமையைச் சிந்தித்தேன்.

இந்நாளில் இத்தகை உரை வரையும் வேலையில் தலைப்படப் போதிய ஓய்வுமில்லை; பெரிதும் தலைப்படவு மாட்டேன்; ஒரு வேளை தலைப்படினும் கருத்துக்கள் பல மாறுபட உரை வரைவேன். எனது பழைய எழுத்தில் பெரு மாறுதல் ஒன்றுஞ் செய்தேனில்லை. பத்திரகிரியார் புலம்பலில் உரை வரையாது முன்னே விடப் பட்டிருந்த சில பாக்களுக்கு மட்டும் பழைய சம்பிரதாயத்தை யொட்டி உரை வரைந்து கொடுத்தேன்.

பொழிப்புரை பெரிதும் மூலத்தைத் தழுவியே எழுதப்பட்டது. விருத்தி பாடல்களிலுள்ள பல ஐயங்களைப் போக்குங் குறிப்போடு

எழுதப்பட்டது. இந்நூலை வெளியிடுவோர் கோலிய வரம்புக்குள் நின்று உரை எழுதப்பட்டது என்பதைத் தமிழ் மக்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உரையில் தெரிந்தும் தெரியாமலுங் குறைகள் நிகழ்ந்திருக்கலாம். அவை களை மன்னிக்குமாறு தமிழ்ப் புலவர்களை வேண்டுகிறேன்.

இத்தகைய நூல்களையும் உரைகளையும் அச்சிட்டு வெளியிடும் அன்பர் பலர் வியாபாரத்திலும் பொருளீட்டு வதிலும் கருத்தைப் பெரிதுஞ் செலுத்துகின்றாரன்றி, மொழி மீதும் எழுத்துப் பிழைகள் மீதுங் கருத்தைச் செலுத்துகின்றா ரில்லை. காலஞ்சென்ற வித்துவமணிகள் எழுதிய பல உரைகள் சில குஜிலிக் கடைக்காரர் களிடத்தில் அகப்பட்டுத் தவிக் கின்றன. அதை நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறுங் கண்ணீர் பெருகுகிறது. தமிழ்வளமும் தமிழ்ப் புலவமையும் அருகிவரும் இந்நாளில் எழுத்துப் பிழையின்றியாதல் நூல்களை அச்சிடு வோர்க்கு மனமார்ந்த நன்றி செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன்.

மேல்நாடுகளில் வெளியிடப்படும் நூல்களில் அச்சப்பிழை உறுதல் அரிது. முதற்பதிப்பில் ஒருவேளை பிழையுற்றாலும் இரண்டாம் பதிப்பில் அப்பிழை களைவதில் வெளியிடுவோர் பெருங்கவலை செலுத்துவர். நமது நாட்டில் முதற்பதிப்பில் உறும் பிழைகளைப் பார்க்கிலும் பின்வரும் பதிப்புக்களில் புதுப்பிழைகள் மலிந்து வருகின்றன. நூல்களை வெளியிடுங் கூட்டத்தார் கவலை யீனத்தை என்னென்று கூறுவது? இக்குறை நீக்கத் தமிழ்ப் பற்றுடையார் ஒருவழி கோலலாகாதா?

இந்நூலை அச்சிட்ட பூமகள் விலாச அச்சுக்கூட்டத்தார் ஒல்லும் வகை நூல்களை அச்சப் பிழையின்றி வெளியிட அவாக் கொண்டிருப்பது காண உள்ளம் உவகையெய்துகிறது. இப்பதிப்பை எனக்குப் போதிய ஓய்வில்லா இவ்வேளையில் பெரிதும் எனது உதவி நாடாது தாமே அச்சப்பிழை பார்த்து வெளியிட்டதற்குப் பூமகள் விலாச அச்சுக்கூட்டத்தார்க்கு எனது நன்றியறிதலான வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன். அவர் இனி வரும் பதிப்புக்களையும் பிழையுறாது அச்சிட்டு வெளியிடுவர் என்று நம்புகிறேன். இதுவே எனக்கு இவர்கள் செலுத்த வேண்டிய கைம்மாறு. தமிழ்நாட்டார் இந்நூலை ஆதரிப்பாராக.

30.3.1923

திருக்குறள் விரிவுரை - பாயிரம்

உலகைப் பண்படுத்துங் கருவிகள் சிலவே. அவற்றுள் சிறந்தன நூல்கள்; அற நூல்கள்.

நூல்களை ஈரினமாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று அறவோர் வழிப் பிறப்பது; இன்னொன்று மற்றவர் வழிப் பிறப்பது. முன்னையதால் மன்பதைக்கு நலம் விளைந்தே தீரும்; பின்னையதால் தீங்கு விளைதலும் உண்டு.

அறவோர் இன்னாரென்று எப்படி உணர்தல் கூடும்? ஒருவரது அகநிலையை அளந்து காண்டல் அருமை; புறக் குறிப்புக் களால் அவர்தம் அகநிலையை ஒரோவழி உணர்தல் கூடும். அறவோர் இன்னார் என்று உணர்த்தும் புறக் குறிப்புக்கள் சில உள. அவை இன்ன இன்ன என்று நூலினுள் விருத்தியில் சில இடங்களில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

புறக் குறிப்புக்களைவிட நிலைமையை நன்கு விளக்க வல்லது ஒன்றுளது. அது நன்னூல். 'நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து - மறைமொழி காட்டி விடும்' எனவருஉம் திருவள்ளுவர் வாய் மொழியை நோக்குக.

திருவள்ளுவர் வெறுங் கலைப்புலமையளவில் நின்றவரல்லர்; அவர் இயற்கைப் புலமை என்னும் தெய்வப் புலமை பெற்றவர்; அறவோர்.

திருவள்ளுவர் அறவோரென்பது அவர்தம் தெய்வப் புலமை யினின்றும் முகிழ்ந்த வாடா மலராகிய திருக்குறளால் நனி விளங்கும். திருவள்ளுவரின் அறத்தில் நின்று, பொருளில் புகுந்து, இன்பத்தில் இயைந்தால் அவர்தம் உள்ளம் புலனாகும்.

திருவள்ளுவரைப் பற்றியும் அவரது நூலைப்பற்றியும் தோற்று வாயிலும், வேறு சில இடங்களிலும் என் கருத்தை வெளியிட்டுள்ளேன். ஆதலின், இங்கே அவரைக் குறித்தும், அவரது நூலைக் குறித்தும் விரித்துக் கூறுதல் வேண்டுவதில்லை.

திருவள்ளூர் அருளிய திருக்குறள் என்னும் தெய்வ மறையினிடத்தில் எனக்குத் தணியாக் காதலுண்டு. காரணம் பலப்பல. சிலவருமாறு: திருவள்ளூர் முப்பால் கூறி வீட்டுப் பால் விடுத்தது; அறப்பேற்றுக்கு இல்வாழ்க்கையைக் குறித்தது: பெண்ணை வெறுத்தல் முதலிய போலித் துறவுகளைக் கடிந்தது: மனமாசு கற்றலே துறவென்று இயற்கை நுட்பத்தை விளக்கியது; இயற்கைப் பொது நெறியை அறிவுறுத்தியது; இன்னபிற.

எனது குறட்காதல், முன்னே 1927-ம் ஆண்டில் 'பெண்ணின் பெருமை' என்னும் நூலாகத் திரண்டது; இப்பொழுது திருக்குறள் விரிவுரையாக உருக்கொண்டு வருகிறது.

'பெண்ணின் பெருமை', திருக்குறளை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுந்த ஓர் ஆராய்ச்சி நூல். அதன்கண் 'இற்கை அறம்' என்றொரு பகுதியிருக்கிறது. நூலின் உயிர்நாடி ஓடும் இடம் அப்பகுதியே. அது திருக்குறளின் உள்ளத்தைக் குறிக்கொண்டு நின்றல் வெள்ளிடைமலை.

விரிவுரை எண்ணம் எங்ஙனம் தோன்றி வளர்ந்த தென்பதையுஞ் சிறிது சொல்கிறேன்.

சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணி பக்தஜன சபையில் - நக்கீரர் கழகச் சார்பில் - சிலகாலம் தமிழ் வகுப்பு பொன்று என்னால் நடத்தப்பட்டது. அவ்வகுப்பில் 1915-ம் ஆண்டில் திருக்குறள் பாடஞ் சொல்லத் தொடங்கினேன். அதனால்திருவள்ளூர் வாய்மொழியில் ஒன்றி ஒன்றிப் படிந்து பொருளை நோக்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. அவ்வேளையில் திருக்குறளுக்குக் காலத்துக் கேற்ற முறையில் விரிவுரை யொன்று காண்டல் வேண்டும் என்ற விருப்பம் என்பால் எழுந்தது.

சென்னைத் திருவல்லிகேணியில் தியோசாபிகல் சங்கக் கிளையொன்றுண்டு. அதன் தலைவராயிருந்தவரும், ஹிந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கூடத்தில் அமைச்சராயமர்ந்து நேர்மைத் தொண்டாற்றியவரும், எனது உள்ளங் கவர்ந்த கெழுதகை நண்பருள் ஒருவரும் ஆகிய திருவாளர்-ஸி. எஸ். சாமிநாத முதலியார் தமது சங்க மண்டபத்தில் வியாழக்கிழமை தோறும் திருக்குறள் வகுப்பு நடத்துமாறு அடிக்கடி என்னைக் கேட்டுவந்தார். அவர்தம் நட்பும் விருப்பும் என்னை இணங்கச் செய்தன. 1928-ம் ஆண்டில் ஆங்கே திருக்குறள் வகுப்புத் தொடங்கப்பட்டது. அவ்வகுப்பில் யான் சொல்லி வந்த முறையில் பொருளையும் விருத்தியையும் எழுத்

துருவில் நல்குதல் வேண்டுமென்று நண்பர் சாமிநாத முதலியாரும் மற்றவரும் வலியுறுத்துவர். அவ்வலியுறுத்தல் இராயப்பேட்டைக் கழகத் தில் எழுந்த விருப்பதை வேட்கையாக முதிர்ச் செய்தது.

தென்காசியில் திருவள்ளுவர் பெயரால் ஒரு கழகம் நடைபெற்று வருகிறது. அக்கழத்தின் ஆண்டுவிழாக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை பூணுதற்கு 1936-ம் ஆண்டில் முதல் முதலாக அழைக்கப் பெற்றேன். விழா முடிந்த பின்னர்க் கழகத்தார் சிலரும் யானும் 'வண்டு யாழ் செய்' குற்றாலமலை நோக்கினோம். அம் மலையின் சண்பகாடவியில் கழகத்தாரும் யானும் உறவு கொண்டு பேசிய பேச்சுக்கள், திருவல்லிகேணிச் சங்கத்தில் முதிர்ந்தெழுந்து நிலவிக்கொண்டிருந்த வேட்கையை மீக்கூரச் செய்தன.

தென்காசியினின்றும் சென்னை திரும்பியதும் வாரந் தோறும் 'நவசக்தி'யின் முதற் பக்கத்தில் திருக்குறள் விரிவுரை வரைந்து வரலானேன்; பின்னே அதைப் பலவழியிலும் நூல்முறையில் ஒழுங்குபடுத்தினேன்.

அவ்விரிவுரை பாயிரப் பகுதி இந்நூல் வடிவாக இது போழ்து வெளியிடப்பட்டது. மற்றொரு பகுதி (இல்லற இயல் -முதல் ஆறு அதிகாரம்) தனியே வெளியிடப்பட்டது.

நூலாசிரியன்மார்க்கு முதலாவது மன அமைதி வேண்டும். மன அமைதிக்குப் பலதிற வாய்ப்புக்களிடுத்தல் வேண்டும். வாய்ப்புக்களில் இடம் பொருள் ஏவல் இன்றியமையாதன. இவற்றில் ஒன்றையேனும் எனக்கு ஆண்டவன் பொருந்திய முறையில் அருளவில்லை அமைதியைப் பலவழியிலுங் குலைக்குஞ் சூழலிடை நின்றே எனது சிறிய தொண்டை ஆற்றி வருகிறேன்.

மற்றுமொன்று ஈண்டுக் குறிக்க விரும்புகிறேன். அது, யான் நூல்களை யாக்கப் புகும்போதும், அவற்றைப் பதிப்பிக்கப் புகும் போதும் பெரிதும் விளைவது. அதைச் சுருங்கச் சொல் கிறேன்.

நூலாய்தல், நூல் யாத்தல், பத்திரிகை நடத்தல் ஆகிய தொண்டுகளில் மட்டும் என் வாழ்வு ஈடுபட்டு நிற்கவில்லை. வேறு பலதிறத் தொண்டுகளிலும் என் வாழ்வு ஈடுபட்டு நிற்கிறது. அவற்றுள் ஒன்று தொழிலாளர்க்குச் சேவை செய்வது. நூற்றொண் டில் யான் நுழையும்போதெல்லாம் பெரிதும் தொழிலாளர் தொல்லை எப்படியோ மூண்டுவிடுகிறது இஃதோர் அற்புதம்

திருக்குறளுக்கு விரிவுரை காணப்புகுந்த சில வாரத்துக்குள் வேலை நிறுத்தம், சென்னை 'கர்நாட்டிக்' ஆலையில் நேர்ந்தது;

பின்னே 'பக்கிங்காம்' ஆலையில் நிகழ்ந்தது; தொடர்ந்து சூளை ஆலையில் விளைந்தது. இப் பாயிரப்பகுதியைப் பதிப்பிக்க முயன்ற போதும் சூளை ஆலையே அடைக்கப்பட்டது. அதனால் தொழிலாளர் மூவாயிரவர்- அவர் சார்பினர் ஏறக்குறைய ஏழாயிரவர்- ஆகப் பதினாயிரவர் தொல்லையில் மூழ்கினர். இவர் தந் தொல்லை படியும் மனம் எந்நிலையிலிருக்கும் என்று சொல்லலும் வேண்மோ? திருவள்ளுவர் அறம் உலகிடை- ஆட்சியிலும் குடிமையிலும்-பரவி நின்றால், இத்தகைத் தொல்லைகளின் தோற்றத்துக்கே இடம் இராது.

இடம் பொருள் ஏவல் இன்மையும், அமைதி குலைக்குஞ் சூழலும், தொழிலாளர் தொல்லையும் மனத்தை அமைதியில் நிறுத்துமா? இதை அகத்திணை (Psychology) ஆராய்ச்சி யாளர்க்கு விடுத்துச் செல்கிறேன்.

தொல்லை நோய்க்கு மருந்துண்டோ? மருத்துவர் என்ன விடை இறுப்பரோ அறிகிலேன். எனக்கொரு மருந்து துணை செய்து வருகிறது. அஃதென்னை? அஃது எனது தாய்மொழி; அமிழ்தினும் இனிய தாய்மொழி. என்போன்றார்க்கென்று தமிழ்க் கலைகள் தோன்றினவோ என்று யான் அடிக்கடி நினைப்பதுமுண்டு.

தொல்காப்பியனார், நக்கீரனார், நல்லந்துவனார், திரு வள்ளுவர், இளங்கோ, சாத்தனார், திருத்தக்கதேவர் மாணிக்க வாசகனார், நம்மாழ்வார், சேக்கிழார், கம்பர், பரஞ்சோதியார் முதலிய தமிழ் மருத்துவர் யான் நூலெழுதும் சிற்றறையிலும் வீற்றிருக்கின்றனர். அவர் முன்னே தொல்லை அணுகி எங்ஙனம் நோய் செய்யும்?

'அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே தம்மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ்'

'மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கீன்பம் மற்றவர்

சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு'

'குழலினிது யாழினிது என்ப தம்மக்கள்

மழலைச்சிசால் கேளா தவர்'

இப்பாக்களின் சொல்லிலும் பொருளிலும், இரண்டுங் கலந்த ஒருமையிலும் ஒன்றி ஒன்றித் திளைக்கும் மனம் எந்நிலை எய்தும்? அம்மனத்தைத் தொல்லை உறுத்துங்கொல்?

தொல்லை விளையும்போதெல்லாம் பெரிதும் நூலை எழுதும் அல்லது பதிப்பிக்கும் வாய்ப்பை அடியேனுக்குக் கூட்டும் ஆண்டவன் அருட்டிறத்தை என்னென்று வியந்து கூறுவேன்! இல்லையேல் தொல்லை என்னை என்செய்யுமோ?

எனது வாழ்வில் தொல்லை ஒரு பக்கம்! அதைத் தகையும்
மருந்து மற்றொரு பக்கம்! தொண்டு இன்னொரு பக்கம்! இது நிற்க.

திருவள்ளுவர், திருக்குறள் வாயிலாக உலகுக்கு விடுத்துள்ள
நற்செய்தியைத் தற்கால ஆராய்ச்சியால் விளக்குவது ஒருமுறை.
இதனினும் சிறந்தது, திருக்குறளுக்கு விரிவுரை காணும் வாயிலாக
ஆசிரியரது நற்செய்தியை விளக்குவது.

இவ்விரிவுரை, பொருள் -கருத்து- விருத்தி என்னும் முக் கூறு
களைக் கொண்ட ஓர் ஆராய்ச்சியேயாகும். பொருள், பாட்டை
விளக்குவது; கருத்து, பொருளின் நுண்மையைத் தெரிப்பது;
விருத்தி, இரண்டையும் பருமையில் தெளியச் செய்வது.

பாட்டு உயிர்; பொருள் உள்ளம்; கருத்து மெல்லிய கரணம்;
விருத்தி உடல்.

விருத்தி கட்டுரை போன்றது. அதைக் கட்டுரையாகக் கொண்டு
பாட்டின் உள்ளங் காண முயலுமாறு அன்பர்களை வேண்டுகிறேன்.

விருத்தியில் கூறியது கூறல் மல்குவதுபோல் தோன்றும்.
அதைக் கூர்ந்து நோக்கின் அது வழிமொழிதல் என்னும் அருவாத
மாகக் காணப்படும்.

பாட்டின் ஒரே சொல்லோ சொற்றொடரோ கருத்தோ மீண்டும்
மீண்டும் வருமிடங்களில் அதை அதை அவ்வவ் விடத்துக் கேற்ற
முறையில் விளக்கஞ் செய்தற்கு வழிமொழிதல் இன்றியமையாத
தாகிறது. முன்பின்கூட்டிக்கருத்தைத் தெளிவு செய்து கொள்வது நல்லது.

விருத்தியில் மனிதப் பிறவியின் விழுப்பம், கூர்தல் அறம்,
தநுகரண புவன போகப் பேறு, அறம் மனத்துக்கண் மாசிலனாதல்
என்பது, இன்ன பிற சில இடங்களில் காட்சியளிக்கும். இவை
ஒவ்வொரிடத்தில் ஒவ்வொருவித வடிவாகக் காட்சியளித்தல்
நோக்கற்பாலது.

இவ்விரிவுரை காணுதற்கு ஊக்கமூட்டிய நண்பருக்கும்,
கழகத்தார்க்கும், எவ்விதப் பயனுங் கருதாது தமிழன்பு ஒன்றே
கொண்டு அச்சுப்பிழை திருத்துவதில் துணைபுரிந்த திருவாளர் -
மாங்காடு துரைசாமி முதலியார்க்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

யான் மனிதன்; அடிக்கடி தொல்லையில் மூழ்குவோன்;
குறைபாடுடையவன். குறைபாடுடையவன் உரையில் குறைபாடி
ருத்தல் இயல்பு. புலவோர் குற்றங் குறைகளைப் பொறுத்தருள்வாராக.

1.8.1939

திருக்குறள் விரிவுரை

- அறம், இல்வாழ்க்கை

வள்ளுவம் வாழ்க!

முன்னே 'பாயிர' விரிவுரை வெளி வந்தமை நேயர்கட்குத் தெரியும். இப்பகுதி, அறத்துப்பால் முதலாறு அதிகாரங்களைக் கொண்ட 'இல்வாழ்க்கை இயலி'ன் விரிவுரை. இதற்கு விரிந்த முறையில் முன்னுரை வரைய விரும்புகின்றேனில்லை. சில குறிப்புக்கள் சாலும் என்று கருதுகிறேன். பாயிர விரிவுரையின் அணிந் துரையைப் பார்க்க.

திருக்குறள் அறத்துப்பாலை 'இல்லற இயல்', 'துறவற இயல்' என்று இருகூறாகப் பழைய உரையாசிரியன்மார் சிலர் பிரித்தனர். அறத்துப்பால் பலதிற இயல்களாகப் பிரிக்கப்படு தற்கு இடந்தந்து நிற்பதென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அறத்துப்பால் முதலாறு அதிகாரங்களை ஓர் இயலாகக் கொண்டு, அதற்கு 'இல்வாழ்க்கை இயல்' என்னுந் தலைப்பு அணியலானேன். காரணம் எனது விரைவுரையைப் படிப்ப வர்க்கு இனிது விளங்கும். ஒவ்வொரு பாலையும் பலப்பல இயல்களாகப் பிரித்துத் தொகுக்கலாம் என்பது எனது கருத்து, அதுபற்றிய விளக்கம் இங்கே வேண்டுவதில்லை.

திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள் முப்பாலுடையது. முப்பால் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பப்பால் என்பன. முப்பாலும் ஒருபாலில் அடங்கும். அவ்வொருபால் எது? அறத்துப்பால்.

திருவள்ளுவர் 'அறத்தை' அறிவுறுத்தவே திருக்குறளையாத்தனர் என்பது அவர்தம் மொழிகளை ஆராய்வேர்க்கு நன்கு விளங்கும். பொருளும் இன்பமும் திருவள்ளுவரால் ஏன் அருளிச் செய்யப் பட்டன என்னும் ஐயம் இங்கே சிலரிடை நிகழலாம். அறத்தின் ஆக்கத்துக்குப் பொருளும் இன்பமும் இன்றியமையாதனவாதலால், திருவள்ளுவர் அறத்தோடு பொருளையும் இன்பத்தையும் சேர்த்து அருளலாயினர் என்று சொல்லலாம்.

அறம் தனித்தும், பொருளிலும் இன்பத்திலும் விரவியும் இயங்குந் தன்மை வாய்ந்தது. அறமற்ற பொருள் பொருளாகாது; இன்பமும் இன்பமாகாது, பொருளுக்கும் இன்பத்துக்கும் அறக் கலப்புத் தேவை. அறத்தில் நின்று, அறவழியில் பொருளீட்டி, அறவழியில் இன்பம் நுகர்வோர் அறநிலை எய்தல் ஒருதலை. 'குறிக்கோள் அறநிலை' என்று வாழ்க்கையை நடாத்த வேண்டுவது மக்கள் கடமை.

திருவள்ளுவரால் அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றும் தனித்தனியே ஓதப்பட்டன. அம்மூன்றையும் ஆராய்ச்சிக் கண் கொண்டு ஒருங்கே நோக்கினால், அவைகளிலெல்லாம் அறமணமே கமழ்தலை உணர்தல் கூடும். ஆகவே, திருவள்ளுவர் நூலை என்னென்று கூறலாம்? அதை அறநூல் என்று கூறுதல் மிகையாகாது.

அறம் என்றால் என்ன? “மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன்” என்றும், “அழுக்காறவாவெகுளி இன்னாச் சொல் நான்கும் - இழுக்கா இயன்ற தறம்” என்றும் திருவள்ளுவரால் அற இயல் பேசப்பட்டுள்ளதை ஓர்க. மனமாசற்ற நிலை அறம் என்பது.

திருவள்ளுவர் “மனத்துக்கண் மாசில னாதல்” அறநிலை என்று கூறுமளவில் நின்றாரில்லை. அந்நிலையை மக்கள் எய்துதற்குரிய வழியையும் அவர் கோலிச் சென்றனர். அவ்வழி யாது?

அறத்துப்பால் முதலாறு அதிகாரங்களில் கருத்தை ஊன்றிச் செலுத்தினால் வழி புலனாகும். 'இல்வாழ்க்கை'யும், 'வாழ்க்கைத் துணையும்', 'மக்கட்பேறு'ம் 'அன்பி'ன் ஊற்றைத் திறப்பனவாகின்றன. 'அன்பு', 'விருந்தோம்ப' உந்துவது. விருந்தோம்பலாவது எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் அந்தண்மை அந் தண்மையுடைமையை உணர்த்துவது 'இன் சொல்.' செந்தண்மை யாம் அந்தண்மையில் மனமா சிருத்தற்கு இடம் ஏது? மனமாசற்ற அந்தண்மையே அறநிலை என்பது.

திருவள்ளுவர் உலகுக்கு அறிவுறுத்திய அறநிலை, அவர் தம் நூல் முழுவதும் விளங்கா நிற்கிறது; சிறப்பாக அறத்துப் பாலில் திகழ்கிறது; மிகச் சிறப்பாக அறத்துப்பால் முதலாறு அதிகாரங்களில் பொலிகிறது. திருவள்ளுவர் உள்ளக்கிடக்கை, அறத்துப்பால் முதலாறு அதிகாரங்களில் திரண்டு நிற்கிற தென்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

அறத்துப்பால் முதலாறு அதிகாரங்களில் நுண்மையாக நுழைந்துள்ள கருத்துக்களே, மற்ற அதிகாரங்களாகவும் பொருட்

பாலாகவும் இன்பப்பாலாகவும் விரிந்து பெருகியுள்ளன. முதலாறும் திருக்குறளின் உயிர்; மற்றவை அதன் உடலுறுப்புக் கருவி கரணங்களாம்.

திருவள்ளுவர் உள்ளக்கிடக்கை, அறத்துப்பால் முதலாறு அதிகாரத்தில் மிகச் சிறந்து விளங்கும் நுட்பத்தை ஒல்லும்வகை உணர்த்துவது சிறியேனுடைய விரிவுரை. திருவள்ளுவர் உள்ளக்கிடக்கை இன்னதென்றும், அவர் உலகுக்கு விடுத்துள்ள நற்செய்தி இன்னதென்றும் விளக்கஞ் செய்யும் நோக்குடன் விரிவுரைவரையப் பட்டதென்பதை அன்பர்கட்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாயிரம் நான்கு அதிகாரங்களைக் கொண்டது; நாற்பது பாக்களாலாகியது. அறத்துப்பால் முதலாறு அதிகாரங்களும் அறுபது பாக்களாலாகியவை. அவையும் இவையுஞ் சேர்ந்த திருக்குறள் முதல் நூறு பாக்கட்கு விரிவுரை காணப்பட்டது. இனி மற்றப் பகுதிகட்கும் விரிவுரை காண எண்ணியுள்ளேன்.

இவ்விரிவுரை காணும் முயற்சியில் யான் இளமையில் தலைப் பட்டிருத்தல் வேண்டும். முதுமையில் இம்முயற்சியில் தலைப் படுமாறு திருவருள் செய்தது. எல்லாம் ஆண்டவன் திருவுள்ளப் படியே நடக்கும். அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது.

“நாயிற் கடையா நாயேனை நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்தீடீ டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோதான் என்ன தோனாங் கதிகாரம்
காயத் தீடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே”
என்பது மணிவாசகர் திருவாக்கு.

எவ்விதப் பயனுங் கருதாது தமிழ்நலம் ஒன்றே கருதி, அச்சுப் பிழை திருத்துவதில் துணைபுரிந்த அன்பர்- திருவாளர்- மாங்காடு - துரைசாமியார்க்கு எனது நன்றி உரியதாக.

பலதிறப் பணிகளில் உழன்று உழன்று அலுத்த வாழ்க்கை யன்; மெலிந்த யாக்கையன். இவனது முயற்சியில் அறிந்தோ அறியாமலோ பிழை நிகழ்தல் கூடுமன்றோ? பிழை பொறுக்க.

இரண்டாம் பதிப்பு

எனது கண்கள் படலத்தால் மறைக்கப்பட்டுள்ள இவ்வேளையில், எனது நிலைகண்டு, எவ்விதக் கைம்மாறும் கருதாது, தமிழார்வம் ஒன்றே கொண்டு, அச்சுத்தாள்களைப் பார்வையிட்டு உதவ முன்வந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர் - வித்துவான்- அன்புகணபதியின்

ஓப்புரவை எம்மொழியால் போற்ற வல்லேன்! அவர் வாழ்க!
வாழ்க! நீடுவாழ்க! அவர்தம் முயற்சி வெல்க!

என் முன்னிலையில் அச்சுத்தாள்களும், அணித்தே வெளிவந்த
பழைய உரைகளும் படிக்கப்படும். அவற்றை என் காதுகள்
கேட்கும். மிகச்சில புதுக் குறிப்புக்களை என் வாய் மொழிந்தது.

பிழை பொறுக்குமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன்.

20.5.1941

தேசபக்தாமிர்தம்

“அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை யெல்லாமும்
குன்றே யனையாய்! என்னையாட் கொண்டபோதே

கொண்டிலையோ

இன்றோரிடையூறு எனக்குண்டோ எண்டோள்

முக்கண்எம்மானே!

நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே.”

-திருவாசகம்.

தெய்வபக்தி, இராஜபக்தி, தேசபக்தி என்னும் மூன்றையும் வளர்க்கப் பிங்கள கார்த்திகைமீ 22உ (7-12-1917) தோன்றிய ‘தேசபக்தன்’ ஆசிரிய பீடத்திருந்து யாள் இங்காறும் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளிற் சிலவற்றைத் திரட்டிப் பத்திரவடிவ மாக்கி, அதைத் தமிழ்நாட்டில் உலவச் செய்யவேண்டுமென்று தலைநகர் பர்கள் என்ன நேரிற் கேட்டுக் கொட்டார்கள்; அதற்குக் கடினம் விடுத்தனர். நபர்கள் விடும்பிய வாய்ந்தேசபக்தனில் யான் எழுதிவருஉம் கட்டுரைகளைச் சிலவற்றைத் திரட்டிப் பத்திர பகுதியாக வெளியிட வேண்டுமென்று யான் யோசனை உதயமாயிற்று.

‘தேசபக்தனில் யான் எழுதிவருஉம் கட்டுரைகள் அடங்கிய புத்தகத்துக்கு எப்பெயர் கொடுக்கலாம் என்று றிதுநேரம் சிந்தனை. அச்சிறிது நேரத்தின்பின் ‘தேசபக்தாமிர்தம்’ என்பெயர் என்னுள்ளத்தில் பரிந்துறித்தது. அதற்கே இந்நாள் மசுமகச்சுட்ப்பட்டது.

‘தேசபக்தன்’ அரசியல் திண்ப்பதிப்புகளில் திரிகையாக அதில் எழுதப்படும் விடயங்கள் எழுதப்படும் எழுவா கொட்டிருப்பினும் அவை அடங்கிய கட்டுரைகளென்னு இறுவாயைக் குறிக்கலாகா குறிக்கலாகா லது. அரசியல் திண்ப்பதிப்புப் பத்திரிகையிலே திண்ப்பதிப்புப் பத்திரிகைகளு ஆசிரியக் குறிப்புகளும் திண்ப்பதிப்புப் பத்திரிகையு றொரு வி

எழுதப்படும்; நாளை மற்றொரு விடயம் எழுதப்படும்; நாளை அன்றைக்கு வேறொரு விடயம் எழுதப்படும். ஒன்றே பன்முறையும் எழுதப்படுவது டு. வேளைகளைக் கீற்ற பொருள்கள் எழுதப்படுதலால், அவை யொன்றோடொன்று விதாடர்புடையன வாதல் அருமை. இதைக் குறிப்பிடவே ஒவ்வொரு கட்டுரை இறுதியிலும் அது வெளிவந்த தேதி பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டுரைகள் ஒன்றோடொன்று முறைப்படுத்திப் படிந்து இயைபு பெறாவிடினும், ஒல்லும்வகை சிறி சில கருத்துக்களைப்பொட்டி அவைகளை ஒருவாறு முறைப்படுத்திக் கோவை செய்திருக்கிறேன். இவ்வாறு முறைப்பாடு ஒழுங்கு பட்ட இயைபுடையதன்றுஎன்கைசா குறிப்பிடுகிறேன்.

படைத்தமிழ்ச்சுடையின் அகங்குப்பெரும்பற்று டு. பிற மொழிக் குடையின் தமது பேசலவே டும், எழுதல்வே டுமென்னுள்வருவாக்கு அப்பற்றுமறவ்வாவுமும் என்னளவில் கருப்பெட்டிப்பதை நோக்கி குழி வீட்டின்பத்தில் அறும்பிழைப்படிப்பறைபிறவி தாங்கித் தொகுக்கிற விடயம் எழுது நிகழ்கின்றன. யான் தமிழ்ச்சுடையினால் எழுதும் முற்றுநாள் எந்நாளோ தெரிவிக்கலைத்தந்தவன் அன்றும், தமிழ்ச்சுடையின் மக்கள் ஒற்றுமையும் உண்டாகும்.

செவ்விய தமிழ்ச்சுடையின் அகங்குப்பெரும்பற்று டு. இதுபோழ்து பயன்படுத்தல்களில் தசபக்தி கென சிறப்பாக ஒருவகை கருவியாக டுள்ளது. இது சாலைத்தமிழ்நாட்டுவெள்ளையினால் வீடுகளைச் சாலை வழக்குச் சொற்களை உடைய வெள்ளையினால் முறைகளையும் படிக்கின்றன கோலியைக் குறிப்பிடுகின்றன. பெரிதும் முரணாதவற்றுள்.

தமிழ் மொழி வளம் மாறாதபடி உயர்வாய் சமயத்துக்கென மாறாதபடியும் நடவடிக்கை மென்னும் பேரவையுநாடோறு உடரைப் பிடிக்கொடையிருக்கிறது. பொருள் உடையேறு வெள்ளையினால் என்செய்வல்லேன்.

‘தேசபக்தாமத’த்தை அண்டி ‘நான்’ ‘யான்’ என்கின்ற தன்மைச் சொற்களைப் பதிலாக நாம் ‘யான்’ என்னும் தன்மைச் சொற்களைப் பதிலாகத் திட்டுக.

சிரியர்கள் ஆளும் வழக்குடைமையை நினைவூட்டுகிறேன்.

தினப்பதிப்புப் பத்திரிகையில் விடயங்கள் எழுதப்படும் வேகத்தையும், பிழை திருத்தப்படும் வேகத்தையும் உணர்ந்தோர் என்மீது எவ்வகைக் குற்றத்தையுஞ் சுமத்த ஒருப்படார்.

‘தேசபக்தாமிர்தம்’ ஒவ்வொரு தெய்வபக்தர்களிடத்தும், இராஜ பக்தர்களிடத்தும், தேச பக்தர்களிடத்தும் பொலிய வேடுமென்பது எனது கோரிக்கை. கட்டுரை (Composition)ப் பரீட்சைக்குச் செல்லும் மாணாக்கர்களுக்குத் ‘தேசபக்தாமிர்தம்’ பெருந்துணைக் கருவியாயிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ‘தேசபக்தாமிர்தம்’ பெரிதும் மாணாக்கர் பொருட்டாகவே வெளியிடப்பட்டது.

இப்பகுதி, சமீபப்பெருமை, தமிழ்மொழி மாபு. ஒழுக்கம் பரோபகாரம், தகுந்தவகுப்பார் முன்னேற்றம், பெருமக்கள் உரிமை, தொழிலாளர் இயக்கம் முதலிய விடயங்கள் கொட்டி வருகிறது.

1.5.1919

என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே

அறிவு விளக்கமும் அன்பு நிகழ்ச்சியும் மக்கள் வாழ்விற்கு இன்றியமையாதன. வினை இல்வழி அறிவும் விளக்கமுறாது; அன்பும் நிகழாது. அறிவு விளக்கத்துக்கும் அன்பு நிகழ்ச்சிக்கும் ஊற்றாயிருப்பது வினை. வினை, அறிவுக்கும் அன்புக்குங் கொழு கொம்பு போன்றது. ஆதலால், மக்கள் வினைவழி அறிவு பண்பட்டு அன்பு நிகழும்.

அறிவு-வினை-அன்பு, இவை முறையே வடமொழியில் ஞானம்-கருமம்-பக்தி எனப்படும். பொதுப்படக் கருமம் என்று கூறும் போது நிஷ்காமிய கருமம் என்று கொள்ளல் வேண்டும். நிஷ்காமிய கருமமாவது பயன் கருதாது புரியும் வினை. பயன் கருதா வினையில் தூய அறிவு மலர்ந்து, உண்மை அன்பு சொரியும்.

ஞானத்துக்கும் பக்திக்கும் ஊற்றாயுள்ள கரும யோகத்தைத் தமிழ்நாட்டுச் சக்தியாக்கிரகியாகிய அப்பர் சுவாமிகள் 'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்று ஒரு பாவின் ஓர் அடியில் அமைத்து ஒதியிருக்கிறார். அப்பர் மனமொழி மெய்களால் இடையறாது பணி செய்து, பணியின் திறத்தை யுணர்ந்தவர். அவர் மனத்தால் ஆண்டவனை நினைந்து, வாயால் அவன் புகழைப் பாடி, கையால் உழவாரத் தொண்டைச் செய்து, நிஷ்காமிய கருமயோகியாய், ஞானத்தையும் பக்தியையும் பெற்றுப் பேரின்பம் நுகர்ந்த வரலாற்றைப் பெரிய புராணத்திற் பார்க்க.

அப்பெரியார் அருளிச் செய்த தமிழ் மறையில் ஞானமும் கருமமும் பக்தியும் ததும்பி வழிதலைக் காணலாம். அவரது அருபவம் அல்லது அடைவு, 'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்னுந் திருவாக்காகப் பரிணமித்தது என்று கூறலாம்.

'என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்னுந் திருவாக்கில் எனக்கு அளவிலாப் பற்றுண்டு. இளமையில் இதைப் பற்றிச் சொற்பொழிவுகள் சில நிகழ்த்தினேன். இத்திருவாக்கைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரையல் வேண்டுமென்றும் எண்ணிக் கொண்

டிருந்தேன். அடியேன் சென்னை ஆயிரம்விளக்கு 'வெஸ்லியன் முதல் தர மூலாதாரப் பாடசாலை'யில் போதகாசிரியனாயமர்ந்த போதும், பின்னைச் சென்னை இராயப்பேட்டை 'வெஸ்லிகல்லூரியில் தலைமைத் தமிழாசிரியனாய்த் தொண்டாற்றியபோதும் "இக் கட்டுரை எழுதல் வேண்டும்" என்னும் எண்ணம் என்னைவிட்டு அகலாமற் கிடந்தது. ஆனால், 'தேசபக்தன்' பத்திரிகை ஆசிரியனாய்ப் பணிசெய்தபோதே இக்கட்டுரை எழுதல் நேர்ந்தது. 'தேசபக்தன்' ஆசிரிய பீடத்தில் அமர்த்தற்கு முன்னர், இஃது எழுதப்பட்டிருப்பின், இதன் உரைநடையும், உள்ளுறையும், முறைவைப்பும் வேறுபட்டிருக்கும்.

இக்கட்டுரை 1919ஆம் ஆண்டில், 'தேசபக்தன்' இரண்டாம் வருட அநுபந்தத்துக்கென என்னால் எழுதப்பட்டது. இதைப் பெயர்த்து இச்சிறு நூல் வடிவாக 1921ஆம் ஆண்டில் அச்சிட்ட போது, பல பொருளைக் கூட்டியும் புதுக்கியும் மாற்றியும் ஒழுங்கு செய்தேன் ஏறக்குறைய ஒரு பாதி புதிய பொருள் சேர்க்கப்பட்டது. பின்னே ஐந்தாம் பதிப்பில் சில கூட்டப்பட்டன.

பத்திரிகை ஆசிரியனாகி, அரசியல் துறையில் இறங்கிய நாள் தொட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் உலகில் யான் வாழ்வதாகக் கருது வதில்லை; ஆனால் தமிழுலகில் வாழ்வதாகக் கருதுவதுண்டு. போதகாசிரியனாயிருந்தபோது தமிழ்த்தாயின் கேசமும், மேகலையும், சிலம்பும் என் கண்களுக்குப் புலனாயின. இப்பொழுது தமிழ்த்தாயின் அலமரலும் விம்மலும் அழகையும் புலனாகின்றன. தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு இவை புலப்படுகின்றனவோ என்னவோ தெரிய வில்லை. ஆனால் தமிழகத்துக்கு இவை புலப்படா தொழியவில்லை.

என்னைத் தொண்டிற்குப் பண்படுத்தி விடுத்த எனது தமிழ் அன்னை-என்னை ஈன்ற அன்னையினுஞ் சிறந்த அம்மை-அலமந்து விம்மி விம்மி அழுது அழுது ஆவிசோரும் வேளையில், அவள் துயர் தீர்க்க முயலாது, அவளைச் செயற்கை அணிகளால் அழகு செய்ய எனக்கு மனமெழவில்லை. அதுபற்றித் "தேசபக்த"னிலும் 'நவ சக்தி'யிலும் என்னாலியன்ற அளவு முறையே தொண்டு செய்தேன்; வேறு துறைகளிலும் தொண்டு செய்து வருகிறேன்.

என் தாய்நாடு உரிமை பெற்றாலன்றி, என் தமிழ்த்தாய் அரசு போற்றுங் கழகமேறி அரியாசனம் வீற்றிருக்கமாட்டாள் என்றும், சிறப்பாக அரசியல் துறை நண்ணிப் பணிசெய்தால் தமிழ்த் தாய்க்கு நலம் விளையும் என்றும் எண்ணி, அத்துறையில் இறங்கித் தொண்டு

செய்யலானேன். இந்நூலிலும் தேசப்பணியையே பெரிதும் வலியுறுத்திப் போற்றியிருக்கிறேன்.

‘என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே’ என்னும் நன்மொழியில் போந்துள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும் விரிவுரைக் குரியது. இந்நூல், என் - கடன் - பணி - செய்து கிடப்பதே என்னும் நான்கு அதிகரணங்களைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. என் - என்பதில், உயிர் உண்மை, அதன் முன்னிலை, பின்னிலை, நாத்திகக் கொள்கை மறுப்பு, மேல் நாட்டு நிலை, கடமைத் தோற்றம் முதலியனவும்; கடன் - என்பதில், நான்குவித வாழ்க்கை, கடமையினின்றும் பணி அரும்புதல் முதலியனவும்; பணி - என்பதில், இறைவன் பணி, சராசரப் பணி, எல்லாம் பணி மயம் என்பது, உயிர்கள் பணிவிளக்கம், மனிதன் பணிநிலை, நிஷ்காமியப் பணியின் பெருமை, காமியப் பணியின் சிறுமை, ஆலயப் பணிச்சிறப்பு, அதன் உண்மை, அதன் பயன், அதன் தற்கால நிலை, அதன் நோக்கம், அன்புநிலை, உருவவழிபாடு, அதைக் கொள்ளல் - தள்ளல், வேண்டும் பணி, தேசப் பணி இந்தியாவின் தற்கால நிலை, நாட்டுக் கல்வி, சுயராஜ்யம், தேசப்பணி கடவுள் பணியே என்பது, எல்லாப் பணிகளுக்கும் அடிப்படை தேசப்பணியென்பது, தேசபக்தி, சாதி பேதம், இந்தியா ஒரு பெருந் தேவாலயம் என்பது, உலக சகோதரத்துவம், இந்தியாவின் அறம், பழைய அரசியல், அருளாட்சி, ஒழுக்கம், பணிக்கு ஒழுக்கம் இன்றியமையாததென்பது, பணி செய்வோர் இயல், காலத்துக்கேற்ற பணி முதலியனவும்; செய்து கிடப்பதே - என்பதில், சகுண வழிபாடு, ஐந்தொழில், வீட்டின்பத்தினும் பணி சிறப்புடையதென்பது, காமியப் பணி நிட்காமியப் பணி இயல், கரும யோகத்தை விவேகாநந்தர் திலகர் போற்றியது, காந்தியடிகள் பொறுமை, வேண்டுகோள் முதலியனவும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இந்நூலில் எங்கனும் பணியின் மணமே கமழ்ந்து கொண்டிருக்கும். தேசப்பணியின் பற்றை வளர்க்க வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடு இந்நூல் எழுதப்பட்டது. பணியில் விருப்புடையார்க்கு இந்நூல் பெருந்துணை செய்யும். பணியில் விருப்பின்றி உறங்குவோரையும் இந்நூல் தட்டி எழுப்பும். இந்நூல் கரும யோகிகள் தொகையைத் தமிழ் நாட்டில் பெருக்கும் என்னும் நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

தமிழ்நாட்டில் பிறந்த ஒரு ¹‘சத்தியாக்கிரகியின் மெய்ம் மொழியைப் பற்றி விரித்துக் கூறும் ‘இந்நூலைத் தமிழ் மக்கள்

ஆதரிப்பாளர்களாக' என்று 1921ஆம் ஆண்டில் வேண்டாதல் செய்தேன். இன்று ஏழாம் பதிப்பு வெளிவருகிறது. இதனால் இந்நூல் தமிழ்நாட்டுக்குப் பயன்பட்டு வருகிறது என்று கூறும் அளவில் நிற்கிறேன்.

ஏழாம் பதிப்பு வெளிவரும் இவ்வேளையில் என் கண்கள் படலத்தால் மூடப்பட்டன. எனது நிலையுணர்ந்து, எவ்விதக் கைம்மாறுங் கருதாது, அன்புளங்கொண்டு அச்சுப்பிழை திருத்தி உதவிய வித்துவான் அன்பு கணபதிக்கு எனது வாழ்த்து உரியதாக.

1921

1 அப்பர் சத்தியாக்கிரகி என்பது 'மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்' என்னும் நூலில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சீர்திருத்தம் (அல்லது) இளமை விருந்து

உலகம் இயற்கைவழி இயங்கவே அமைந்தது. இயற்கைச் செந்நெறி நல்வாழ்வைக் கூட்டும். அந்நெறியினின்றும் வழுவ வழுவ மாசுகள் வாழ்விடைப் புகும். மாசுகள் ஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வொரு விதமாக நின்று, மன்பதையின் ஆக்கத்துக்குக் கேடு சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.

நமது நாட்டிலும் பலதிற மாசுகள் புகுந்து நாட்டைக் குலைத்து வரல் கண்கூடு. அவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன: பிறப்பு வழி உயர்வு தாழ்வு கருதல், மக்களுள் தீண்டாமை கொண்டொழுகல், பெண்ணை அடிமைப்படுத்தல், கண்முடி வழக்க ஒழுக்கங்களை உடும்பெனப் பற்றிக் கிடத்தல் முதலியன. இக்கறைகளும் நாட்டை அடிமைக்குழியில் வீழ்த்தியிருக்கின்றன என்று நம்புவோருள் யானும் ஒருவன். அந்நம்பிக்கையினால் நாட்டின் விடுதலை முயற்சியில் யான் தலைப்பட்ட நாள்தொட்டுச் சீர்திருத்த முறைகளையும் அம்முயற்சியுடன் புகுத்திப் பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன். இது நாட்டவர்க்குத் தெரிந்ததொன்றே.

மேடைகளில் தாய்மொழியில் பேசப்படும் பேச்சுக்கள் பெரிதும் நேர்முறையில் நாட்டுக்குப் பயன்படுவதில்லை. அப்பேச்சுக்களைப் பத்திரிகை யுலகம் படுத்தும் பாட்டை ஆண்டவனே அறிவன்.

அப்பாட்டை எனது தலைமையுரைகளிற் சிலவற்றைக் கொண்ட மற்றுமொரு நூலாகிய 'தமிழ்த் தென்றல்' என்னும் நூலின் அணிந்துரைக்கண் சிறிது விளக்கியுள்ளேன். அப்பகுதி வருமாறு: -

***மகாநாடுகளில் தலைமை வகிப்போர் தமது முதலுரையைச் சமயத்துக் கேற்றவாறு சில இடங்களில் பேசிவிடுவது வழக்கம்; சில இடங்களில் எழுதிப் படிப்பது வழக்கம். இவை முறையே (இக்கால வழக்கில்) வாய்ப் பேச்சு (Extempore Speech), எழுத்துப் பேச்சு (Written Speech) எனப்படும். இவ்விரு வழியிலும் அடியேன் கடனாற்றி யிருக்கிறேன்.

நமது நாட்டில் தாய்மொழி வாயிலாக நிகழ்த்தப்பெறும் வாய்மொழிப் பேச்சுக்கு உள்ள அல்லல் வேறெதற்கும் இல்லை யென்று கூறலாம். அவ்வல்லலுக்குக் காரணம் தமிழ்மொழியில் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி இன்னும் முற்றும் வளம்பெறாமையே யாகும். தமிழ்ப் பத்திரிகை நிருபர்கள் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயில்வதில் கவலை செலுத்துகிறார் களில்லை. அப்பயிற்சி பெரிதும் இப்பொழுது போலிஸார்க்கு உரிமைப் பொருளாயிருந்து வருகிறது. போலிஸாரல்லாத இரண்டொருவர் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்திற் பயிற்சி பெற்றிருத்தல் எனக்குத் தெரியும். அவர்க்குப் போதிய தமிழ்ப் புலமை இன்மையால் அவர் இடர்ப்படுவதையும் கண்டிருக்கிறேன். தமிழ்ப் புலமையுடன் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயின்றோர் வேறு சிலரிருக்கிறாரோ என்னவோ யான் அறியேன். தமிழ்ப் புலமையுடையார் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயின்று தமிழ்த் தாய்க்குத் தொண்டு செய்வது நலம்.

தமிழில் நிகழ்த்தப்பெறும் வாய்மொழிப் பேச்சுக்கள் அவ்வண்ணமே புதினத் தாள்களில் வருவதில்லை. அவைகட்கு நடக்கும் கொலைகட்கோர் அளவுமுண்டோ? 'அந்தோ! அந்தோ!' என்று அலமந்து அழவேண்டுவதே.

பேசுவோன் கருத்தை நிருபர் தம்மொழியில் வடிக்கிறார். இனால் பேசுவோன் கருத்து அவன்மொழி யெனும் உடையிழக்கிறது. சிலபோழ்து பொருளே மாறுபடுதலுமுண்டு; வலிந்து மாற்றப்படுதலுமுண்டு. கட்சிப் பத்திரிகைகளின் திருவிளையாடல்களை ஈண்டு விரிப்பின் அவை பெருகும். தாய்மொழியில் நிகழ்த்தப் பெறும் வாய்ப்பேச்சு உள்ளவாறே பத்திரிகைகளில் காட்சியளித்தல் அரிது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் தாய்மொழி வாய்மொழி கொண்டு, பேசுவோன் உள்ளக்கிடக்கையை நேரியமுறையில் அளந்து காண இயலாத நிலையைத் தமிழ்நாடு உற்றிருக்கிறது. யான் ஒன்று இன்று மேடையில் பேசுவேன்; மறுநாள் பத்திரிகையில் அது வேற்றுருவில் திரிந்து வரும். என் செய்வது! ஆகவே பொதுவாக மகாநாடுகளில் - சிறப்பாகக் கட்சிக் கிளர்ச்சிகள் கண்ணறையும் அரசியல் மகாநாடுகளில் - தலைமை வகிப்போர் எழுத்துப் பேச்சு முறைகொண்டு, பலதிற அல்லலைத் தொலைப்பது சிறப்பு. எழுத்துப் பேச்சில் வேறு சில நலன்களுமுண்டு***'

தாய்மொழி வாய்மொழிப் பேச்சுகள் படும் அல்லலைக் குறிக்க ஈண்டு இவ்வுரைகளே சாலும்.

'தமிழ்த் தென்றல்' என்னும் நூல் வெளிவந்த பின்னரும் எனது தலைமை கொண்ட மகாநாடுகள் சில, சில இடங்களில் கூடின. அம்மகாநாட்டுத் தலைமையுரைகளிற் பல வாய்ப்பு பேச்சுகள்; சில எழுத்துப் பேச்சுகள். எழுத்துப் பேச்சுகளில் 'வாலிப நாடார் மகாநாட்'டின் தலைமையுரையும், யாழ்ப்பாண மாணாக்கர் மகாநாட்டுத் தலைமையுரையும் நூல் வடிவாக வெளிவருதல் வேண்டுமென்று நண்பர் சிலர் விழைந்தனர். அவர் விழைந்தவாறே அவ் விரண்டும் நூல் வடிவில் முதற் பதிப்பில் (1930) வெளியிடப்பட்டன.

இரண்டாம் பதிப்பில் (1937) 'திருச்சி - தஞ்சை ஜில்லாத் தமிழர் மாணாக்கர் மகாநாட்'டின் தலைமையுரை சேர்க்கப்பட்டது.

நூலின் உள்ளுறைக்கேற்ப நூலுக்குச் 'சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து' என்னுந் தலைப்பு அணியப்பட்டது.

நூன்முறை பற்றி இந்நூல் எழுதப்பட்டதன்று. மூன்று மகாநாடுகளின் தலைமையுரைகளைக் கொண்டதே இந்நூல். அம்மூன்றும் வெவ்வேறிடங்களில் வெவ்வேறு பொழுதில் கூடப் பெற்றன. இளமையுலகம் மூன்றற்கும் பொதுப்பட நிற் கிறது. ஆகவே, ஒரு மகாநாட்டுத் தலைமையுரையில் போந் துள்ள பொருள் சில, மற்றொரு மகாநாட்டுத் தலைமையுரை யிலும் வேற்றுருவில் திகழா நிற்கும்.

இந்நூற்கண் இளமை மாண்பு, அழகின் பெற்றி, இளமை யழகோம்பு முறைகள், காவியச் சிறப்பு, ஓவியத் திறன், இசை நுட்பம், நாடக நலன், சமரச சன்மார்க்கமென்னும் அன்பு நெறியே சமயமென்பது, கோயில் சீர்திருத்தம், தமிழ் மாண்பு, தமிழர் யார் என்பது முதலியன ஒதப்பட்டிருக்கின்றன; நாடு மொழி பிறப்பு முதலியவாற்றான் வேற்றுமை பாராட்டுவதால், சகோதர நேயத்துக்கு ஊறு நிகழ்தல் தெள்ளத் தெளிய விளக்கப்பட்டிருக்கிறது; சாதி வேற்றுமை, தீண்டாமை, பெண்ணடிமை முதலிய சிறுமைகளின் நீக்கம் நாட்டுக்கு விடுதலை நல்குவது என்பது வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது; கண்மூடி வழக்கவொழுக்கங்கள் மிக உரமாக மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; வாழ்விற்குரிய வேறுபல சீர்திருத்தங்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலின் உள்ளுறை இளைஞருலகிற்கு நல்விருந்தளிக்குமென்று கருதுகிறேன்.

தமிழ்த் தென்றல் (அல்லது) தலைமைப் பொழிவு

அரசும் குடிகளும்

மக்கள் வாழ்வு நலனுக்குரிய துறைகள் பல. அவைகளுள் ஒன்று அரசியல். அவ்வொன்றோ உயிரணையது. என்னை? உலகிலுள்ள மற்ற வாழ்வுத் துறைகளின் ஆக்கமும் கேடும் அரசியலைப் பொறுத்து நின்றலின் என்க. 'அரசன் எவ்வழி அவ் வழி குடிகள்' என்பது பழமொழி.

'நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே

மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்'

- மோசிகீரனார் (புறநானூறு)

'வையம் மன்னையி ராக அம் மன்னையிர்

உய்யத் தாங்கும் உடலன்ன மன்னனுக்கு'

- கம்பர்

பண்டை மன்னன் நிலை

உயிரணைய அரசியல், பண்டைநாளில் உண்மைநெறி என்னும் கடவுள் நெறி நின்று இயங்கிற்று. அந்நாளில் உண்மை என்னும் கடவுள் கூறாய் அல்லது பிரதிநிதியாயிருந்து கட னாற்றுவான் எனவோ, அவனையே மன்னன் என்று உலகம் கொண்டது. 'திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண் டேனே என்னும்' என வருஉம் ஆழ்வார் திருவாய் மொழியை நோக்குக.

பின்னை அரசியல்

பின்னே அரசியல், உண்மை நெறியினின்றும் பிறழ்ந்து வீழ்ந்தது. அது பிறழ்ந்த அன்றுதொட்டு உலகிடைப் பலதிற ஆட்சி முறைகள் முகிழ்த்தன. உண்மை நெறி என்னும் கடவுள் நெறிக்கும், அரசியலுக்கும் இருந்த தொடர்பு அறுந்தது. அறவோரிடம் வளர்ந்த அரசியலை மறவோர் பற்றிக்கொண்டனர். 'வாழ்வில் கழிவுபட்டோர் நண்ணத்தக்க துறை அரசியல் அல்லது தேசபக்தி'

என்று நல்லோர் கருதும் நிலையை அரசியல் உலகம் எய்திற்று. அரசியலுக்கும் தேசபக்திக்கும் இருந்த வேற்றுமையும் மறைந்தது.

அரசியல் ஆபாசம்

பின்னைய அரசியல் நிலையை - அதைக்கொண்ட தேசபக்தியை - அறிஞர் சிலர் வெறுத்தும் கூறியிருக்கிறார். 'தேச பக்தி என்பது பொல்லா மாக்கட்கு (பித்தலாட்டக்காரர்க்கு) இறுதிப் புகலிடமாயிருப்பது' என்று அறிஞர் ஜான்ஸன் அறைந்துள்ளார். சுவாமி விவேகானந்தர் அரசியலைப் புரட்டு ஏமாற்றம் (ஹம்பக்) - என்று சொல்வது வழக்கம். 'யான் அரசியல்வாதி யல்லன்' என்று பன்முறை காந்தியடிகள் 'யங் இந்தியா'வில் எழுதியிருக்கிறார். இப்பெரியோர்கள் இழித்துக் கூறும் அரசியல், பிறறைஞான்று செந்நெறியினின்றும் பிறழ்ந்து வீழ்ந்த ஒன்றை என்க.

உண்மை நெறிக்கு உரியதாயமைந்த அரசியல், இழிநிலை யுற்றமைக்குக் காரணம் என்னை? ஒவ்வொரு துறை பற்றி ஒவ்வொரு காரணங் கூறலாம். அவை அனைத்தையும் தன்பால் கொண்டுள்ள ஒரு நற்காரணத்தை ஈண்டுக் குறிப்பிடுவது பொருத்தம். அவ்வொன்றை நோக்குவோம்.

விலங்கு நீர்மை வெளியீடு

தற்போதைய மருள் உலகினின்றும், அருள் உலகம் உருக் கொள்ளப்போதல் ஒருதலை. கூர்தல் அல்லது உள்ளது சிறத்தல் (ருளடிடரவடை) என்னும் இயற்கையறம் அம்மாறுதலுக்குத் துணை புரிந்து வருகிறது. அவ்வுலகம் தோற்றமுறுதற்கு முன்னர் மன்பதைக்கணுள்ள மருண்மை அல்லது பேய்மை நீங்குதல் வேண்டும். நீக்கம், அரசியல் கிளர்ச்சி வாயிலாக உற்று வருகிறது. இக்கால அரசியல் கிளர்ச்சி வாயிலாக வெளிவருஉம் போர், பொய், பொறாமை முதலிய இழிவுகள் மனிதன்பாலுள்ள விலங்கு நீர்மைகளன்றி வேறென்னை?

புதிய ஒன்று தோன்றும்போது, இயற்கையின்மாட்டு, இருவித நிகழ்ச்சியுறுதல் இயல்பு. ஒன்று அழிவு; மற்றொன்று ஆக்கம். அழிவு கெய்ஸர் போன்றவராலும், ஆக்கம் மகாத்மா காந்தி போன்றவராலும் நிகழ்ந்துவரல் கண்கூடு.

பேயும் கடவுளும்

இவ்விரண்டும் நமது நாட்டிலும் நுட்பமாக இதுபோழ்து நிகழ்ந்து வருகின்றன. அரசியல் கட்சிகளை அடிப்படையாகக்

கொண்டு, வகுப்புப் பூசல் - சமயப்போர் முதலிய எரிகளை உமிழும் மறக்கிளர்ச்சி அழிவின் பாற்பட்டது. கதரியக்கம் - உண்மை - முதலிய அமிழ்தங்களைச் சொரியும் அறக்கிளர்ச்சி ஆக்கத்தின் பாற்பட்டது. அழிவில் பேய் நீர்மைகளின் உதிர்வும், ஆக்கத்தில் கடவுள் இயல்புகளின் பதிவும் உறும். ஆகவே, அரசியல் இழிநிலை யுற்றதற்குச் சொல்லப்படும் காரணங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்த ஒன்றாயிருப்பது, மருளுலக வீழ்ச்சிக்கும் அருளுலக எழுச்சிக்கும் இடையே நடைபெறும் போராட்டமேயாகும்.

இப் போராட்டக் கலப்பு ஒவ்வொரு முறையில் ஒவ்வொரு அணுவிற்கும் உண்டு. இவ்வுலகில் சிறியேனும் ஓர் அணு. இப்போராட்டத்தில் வெளிப்படையாகக் கலந்துகொள்ளும் பேறு, இவ்வணுவிற்கு 1917ஆம் ஆண்டு வாய்த்தது. அன்று தொட்டு என்னால் இயன்றவரை சுயராஜ்ய சேவை செய்து வருகிறேன்.

இருவிதப் பேச்சு

சுயராஜ்ய சேவையினூடே, தமிழ் நாட்டார் பற்பல மகாநாடு களில் தலைமை வகிக்கும் பணியையும் அடியேனுக்கு வழங்கிய துண்டு. மகாநாடுகளில் தலைமை வகிப்போர், தமது முதலுரையைச் சமயத்துக்கேற்றவாறு, சில இடங்களில் பேசிவிடுவது வழக்கம். சில இடங்களில் எழுதிப் படிப்பது வழக்கம். இவை முறையே இக்கால வழக்கில் வாய்ப் பேச்சு, எழுத்துப் பேச்சு (றுசவைவநே ஞயீநநஉா) என்னப்படும். இவ்விருவழியிலும் அடியேன் கடனாற்றி இருக்கிறேன்.

தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து

நமது நாட்டில் தாய்மொழி வாயிலாக நிகழ்த்தப்பெறும் வாய்ப் பேச்சுக்கு உள்ள அல்லல் வேறு எதற்கும் இல்லை என்று கூறலாம். அல்லலுக்குக் காரணம், தமிழ் மொழியில் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி இன்னும் முற்றும் வளம் பெறாமையே யாகும். தமிழ்ப் பத்திரிகை நிருபர்கள் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயில்வதில் கவலை செலுத்துகிறார்களில்லை. அப்பயிற்சி பெரிதும் இப்பொழுது போலீசார்க்கு உரிமைப்பொருளாயிருந்து வருகிறது. போலீசார் அல்லாத இரண்டொருவர் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்தில் பயிற்சி பெற்றிருத்தல் எனக்குத் தெரியும். அவர்க்குப் போதிய தமிழ்ப் புலமை இன்மையால், அவர் இடர்ப்படுவதையும் யான் கண்டிருக்கிறேன். தமிழ்ப் புலமையுடன் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயின்றோர் வேறு சிலர் இருக்கிறாரோ என்னவோ யான் அறியேன். தமிழ்ப்

புலமையுடையார் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயின்று தமிழ்த் தாய்க்குத் தொண்டு செய்வது நலம்.

தமிழில் நிகழ்த்தப்பெறும் தாய்மொழிப் பேச்சுக்கள், அவ்வண்ணமே புதினத் தாள்களில் வருவதில்லை. அவை கட்டு நடக்குங் கொலைகட்கோர் அளவும் உண்டோ? 'அந்தோ! அந்தோ!' என்று அலமந்து அழவேண்டுவதே.

பத்திரிகைத் திருவிளையாடல்

பேசுவோன் கருத்தை நிருபர் தம் மொழியில் வடிக்கிறார். இதனால் பேசுவோன் கருத்து அவன் மொழி எனும் உடையை இழக்கிறது. சிலபோழ்து பொருளே மாறுபடுதலும் உண்டு; வலிந்து மாற்றப்படுதலும் உண்டு. கட்சிப் பத்திரிகைகளின் திருவிளையாடல்களை ஈண்டு விரிப்பின் அவை பெருகும். தாய்மொழியில் நிகழ்த்தப்பெறும் வாய்ப்பேச்சு, நிகழ்ந்தவாறே பத்திரிகைகளில் காட்சியளித்தல் அரிது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

எழுத்துப் பேச்சின் அவசியம்

பத்திரிகையில் வெளிவரும் தாய்மொழி - வாய்மொழி கொண்டு, பேசுவோன் உள்ளக்கிடக்கையை நேரிய முறையில் அளந்து காண இயலாத நிலையைத் தமிழ்நாடு உற்றிருக்கிறது. யான் இன்று மேடையில் ஒன்று பேசுவேன். மறுநாள் அது பத்திரிகையில் வேற்றுருவில் திரிந்து வரும். என் செய்வது!

ஆகவே, பொதுவாக மகாநாடுகளில் - சிறப்பாகக் கட்சிக் கிளர்ச்சிகள் கனன்றெரியும் அரசியல் மகாநாடுகளில் - தலைமை வகிப்போர் எழுத்துப் பேச்சுமுறை கொண்டு பலதிற அல்லல் களைத் தொலைப்பது சிறப்பு. எழுத்துப் பேச்சில் வேறு சில நலன்களும் உண்டு.

மகாநாடுகளில் அடியேனால் நிகழ்த்தப்பெற்ற தலைமை யுரைகளில் வாய்மொழி யுரைகள் போக, எஞ்சியுள்ள எழுத் துரைகளிற் சில, அன்பர் பலர் விரும்பியவாறு, இந்நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூற்குத் 'தமிழ்த் தென்றல்' என்றும் பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

என்னுரையில் தமிழ்த் தென்றல் வீசுவதாக எவருங்கொள்ள வேண்டுவதில்லை. தமிழ்த் தென்றல் எங்கே? ஏழையேன் எங்கே? ஆனால், தமிழ்த் தென்றலில் மூழ்கும் வேட்கை மட்டும் எனக்கு உண்டு.

காலநிலை

அவ்வேட்கை மேலீட்டான், மகாநாட்டுத் தலைமையுரைகளில், சிற்சில இடங்களில், தமிழ்த் தென்றலை நினைவூட்டிக் கொள்வதுண்டு. அவ்வுரைகளில், அரசியற் பொருள் குறுக்கிடுமிடங்களில், வருத்தத்துடன், அதை (தென்றலை) நெகிழவிடுவது முண்டு. காரணம் காலநிலையெனக் கூறாது வேறென் கூறவல்லேன்?

தென்றல் நுட்பம்

‘தமிழ்த் தென்றல்’ என்னும் பெயர், எனது தமிழ்நடையைக் குறிக்கொண்டு நிற்பதன்று என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். தமிழ்த் தென்றலுக்கு நிலைக்களனா யிலங்கும் நமது நாட்டின் பண்டைவளம், கல்வி, அறம், அரசு, வழக்க வொழுக்கம் முதலிய வற்றை மக்கட்கு நினைவூட்டி, இப்பொழுது இன்றியமையாது வேண்டற்பாலதாய உரிமை வேட்கையை அவர்களிடையே எழுப்ப வேண்டும் என்பது எனது நோக்கம். அதற்கு அடிப்படை தாய் மொழி என்பது எனது உட்கிடக்கை. அன்பர்கள் நெஞ்சில் தாய் மொழி நினைவு நிலைபெறுதல் வேண்டுமென்னுங் கருத்துடன் ‘தமிழ்த் தென்றல்’ என்னும் முடியை இந்நூலுக்கு அணிந்தேன். தமிழ்த் தென்றலுக்கு உரிய நாட்டின் உரிமை குறிக்கும் ஒரு நூலென இதைக் கொள்க. ஈண்டுத் தென்றல் ஆகுபெயர்.

ஒன்றியகருத்து கிராமம்

‘தமிழ்த் தென்றல்’ என்னும் இத் தொகுப்பு நூல், ஒரு நூல் முறைபற்றி ஆக்கப்பட்டதன்று. இந்நூலின் உள்ளுறை, மகாநாட்டுத் தலைமையுரைகளே யாகும். மகாநாடுகள், வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு காலங்களில் கூடியவை; சில மகாநாடுகள், ஒத்துழைப்புக் காலத்தில் கூடின; சில ஒத்துழையாக் காலத்தில் கூடின. இக்கால அரசியலோ சதுரங்க ஆட்டம் போன்றது. அஃது அவ்வப்போது மாறுந் தன்மையது. இந்நிலையிற் கூடும் மகாநாடுகளில் ஒன்றிய கருத்தை எங்ஙனம் தெரிப்பது? ஒன்றிய கருத்துக்களும், அவைகளுடன் வேறுபட்ட கருத்துக்களும் காலம் இடங்களுக்கு ஏற்றவண்ணம் விரவியே நிற்கும்.

எனது தலைமையுரைகளில், அவ்வப்போதைய அரசியல் நிகழ்ச்சிகளை மட்டும், யான் குறிப்பிடுவதில்லை; அவைகளுடன் வாழ்விற்கு உரிய வேறுபல பொருள்களையும் பொறிப்பதுண்டு. இந்நூற்கண் அத்தகைப் பொருள் பல செறிதல் காணலாம்.

முறைவைப்பு

பல இடங்களில் நிகழ்த்தப்பெற்ற தலைமையுரைகளை ஒன்று சேர்த்து, பதிப்புக்கு நூல்களை ஒருமுறை பார்வையிடுவது போல, அவைகளைப் பார்வையிட்டு பொருந்திய முறையில் ஒழுங்குபடுத்திச் செப்பஞ் செய்திருக்கிறேன். இந்நூல், பெரிதும் அரசியல் மகாநாட்டுத் தலைமையுரைகளையும், வேறு சில மகாநாட்டுத் தலைமையுரைகளையுங் கொண்டது. அரசியல் மகாநாடுகள் மாகாணம், ஜில்லா, தாலுக்கா என்னும் முறைபற்றி அவ்வுரைகள் கோவை செய்யப்பட்டுள்ளன.

உள்ளுறை

தமிழ்நாட்டுப் பண்டைப் பெருமை, தாய்மொழிப் பற்று, பிறப்புரிமை, உரிமை வேட்கை, தேசபக்தி, சுயராஜ்யப்பேறு, ஒற்றுமை, சகோதர நேயம், ஊக்கம், காந்தியடிகள் அறம், அவ்வறத்தால் நாட்டுக்குள்ள நலன், பெண்ணுரிமை, தீண்டாமை விலக்கு முதலிய பொருள்கள் இந்நூற்கண் ஆங்காங்கே மிளிர்ந்தல் காணலாம். வாழ்வுக்குரிய பல பொருள் தலைமையுரைகளினூடே கலந்துள்ளமையால், அவை தமிழ்நாட்டில் ஒரு திரண்ட நூல் வடிவில் நிலவின், தமிழ்மக்கட்குப் பயன் தரும் என்று கொண்ட ஒரு நோக்கே, இந்நூல் வெளியீட்டுக்குக் காரணம் என்று தமிழ் நாட்டார்க்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாம் பதிப்பு

‘தமிழ்த் தென்றல்’ முதல்பதிப்பு 1928-ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அப்பதிப்பு வெளிவந்த பின்னரும் எனது தலைமையில் சில மகாநாடுகள் கூடின. அம்மகாநாடுகளுள் சில இளைஞர்க்கு உரியன. இளைஞர்க்குரிய தலைமை உரைகளிற் சில, ‘சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை லிருந்து’ என்னும் தலைப்புக்கொண்ட நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்த் தென்றலில் சேர்க்கத்தக்க வேறு சில தலைமையுரைகளும் உண்டு. அவைகளுள் அறந்தாங்கி மகாநாட்டுத் தலைமையுரை மட்டும் இந்நூலில் (தாலுக்கா வரிசையில்) சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

முன்றாம் பதிப்பு

‘தமிழ்த் தென்றல்’ முதற்பதிப்பு 1928-ம் ஆண்டு வெளியாயிற்று; இரண்டாம் பதிப்பு 1934-ம் ஆண்டில் வெளி வந்தது

இம் மூன்றாம் பதிப்பில் சேர்க்கத்தக்க தலைமையுரைகள் இன்னுஞ் சில உண்டு. சில காரணம்பற்றி அவை வெளியிடப் படவில்லை. காலதேச வர்த்தமானம் இடந்தருங்கால் அவை வெளியிடப்படும். இப்பதிப்பில் 'இயற்கை வைத்திய மகாநாட்டுத் தலைமையுரை' மட்டும் சேர்க்கப்பட்டது.

முதற் பதிப்பில் அபுத்தியூர்வமாகச் சில இடங்களில் ஆங்காங்கே சில சொற்றொடர்களும், சில வாக்கியங்களும் விடப்பட்டன. அவை இப்பதிப்பில் செப்பஞ் செய்யப்பெற்றன; வேறு சில பிழைகளுங்களையப்பெற்றன.

நான்காம் பதிப்பு

'தமிழ்த் தென்றல்' மூன்றாம் பதிப்பு 1941-ம் ஆண்டில் வெளியாயிற்று. இப்பதிப்பு விரைவில் செலவாயிற்று; உடனே நான்காம் பதிப்பை வெளியிடல் இயலாமற் போயிற்று. காரணம் காகிதத்துக்கு நேர்ந் கட்டும் நெருக்குமாகும்.

இந்நான்காம் பதிப்பில் 'தமிழ்த் தென்றல்' (தலைமை உரைகள்) என்ற தலைப்பு, 'தமிழ்த் தென்றல் அல்லது தலைமைப் பொழிவு' என்று மாற்றப்பட்டது. இம்மாற்றம் விளக்கத்தின் பொருட்டுச் செய்யப்பட்டதென்க.

தமிழிசை மகாநாட்டுத் திறப்பு மொழியும், ஆக்கூர் பாரதி சங்கப் பத்தாம் ஆண்டு விழாத் தலைமையுரையும் இப்பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டன.

5.3.1928

தமிழ்ச்சோலை (அல்லது) கட்டுரைத் திரட்டு

போதகாசிரியத் தொழிலை விடுத்த பின்னைப் பத்திரி காசிரியத் தொழிலை மேற்கொண்டேன். 'தேசபக்தன்' 'நவசக்தி' என்னும் இரண்டு பத்திரிகைகட்கு ஆசிரியனானேன்.

1917-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 7-ம் நாள் 'தேசபக்தன்' (தினப் பதிப்பு) ஆசிரியப் பீடத்தில் அமர்ந்தேன்; 1920-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 22-ம் நாள் அதனினின்றும் விலகினேன். பின்னே, 1920-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 22-ம் நாள் 'நவசக்தி' (வாரப் பதிப்பு) தொடங்கப்பட்டது. 'நவசக்தி' ஆசிரியனாகப் பதின் மூன்று ஆண்டு சேவை செய்தேன்.

'நவசக்தி'யின் பத்தாம் ஆண்டில் அரசாங்கத்தாரால் ஈடு காணம் கேட்கப்பட்டது. அது காரணமாக 'நவசக்தி' ஆறுமாத காலம் நிறுத்தப்பட்டது. இவ் வாறுமாத காலத்தில் ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள், 'நவசக்தி'யை இடையிடையே கிரகணம் பற்றுமாறு செய்தன. அதன் பயனாக இப்பொழுது 'நவசக்தி' மீண்டும் நின்றிருக்கிறது.

'தேசபக்த'னும், 'நவசக்தி'யும் அரசியற் கிளர்ச்சிக் கெனத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பத்திரிகை களாதலால், அவைகளில் பெரிதும் அவ்வப்போதைய அரசியல் நிலையை ஒட்டி ஆசிரியக் கட்டுரைகள் எழுதப்படுவது வழக்கம்; சிலபோது பொதுக் கட்டுரைகளும் எழுதப்படுவதுண்டு.

'தேசபக்த'னில் என்னால் எழுதப்பெற்ற பொதுக் கட்டுரைகளில் ஒரு சிறு பகுதி நூலாக வெளிவந்துள்ளது. அந்நூலின் பெயர் 'தேசபக்தாமிர்தம்' என்பது.

'நவசக்தி'யில் ஆசிரியக் கட்டுரைகளுடன், முதற்பக்கத்தில் 'சிலம்பொலி' என்னும் தலைப்பின்கீழ் வேறு பல கட்டுரைகளும் என்னால் வரையப்பட்டுள்ளன. அவ்வாசிரியக் கட்டுரைகளிலும்

‘சிலம்பொலி’க் கட்டுரைகளிலும் பொதுவாயுள்ளனவற்றை நூல்வடிவில் வெளியிடுமாறு தோழர் சிலர் விரும்பினர்.

அக்கட்டுரைகளை யெல்லாம் திரட்டி வெளியிடின் நூல் தொகையில் பெருகும். அவ்வளவு அநாவசியம். சில கட்டுரைகளைத் திரட்டி நூலாக்கி இரண்டொரு பகுதிகளாக வெளியிடும் முயற்சியில் தலைப்பட்டேன்.

பலதிறக் கட்டுரைகளால் ஆக்கப்பெற்ற இந்நூலுக்கு எப்பெயர் சூட்டுவது என்று எண்ணலானேன். பலதிற மரஞ் செடி கொடி முதலியவற்றைக் கொண்ட சோலைமீது எனது எண்ணஞ் சென்றது. அவ்வெண்ணம், ‘தமிழ்ச் சோலை’ என்று பரிணமித்தது.

‘தமிழ்ச் சோலை’ ஓர் ஒழுங்குபட்ட நூலன்று. பலவேறு காலங்களில் பலவாறு எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகளைக் கொண்ட ஒருநூல் எங்ஙனம் ஒழுங்குபட்டதாகும்? பல வகைக் கலம்பகங்களைத் தொடர்புபடுத்துதலும் அருமையன்றோ? தலைப்புக் களையொட்டி ஒரு வழியில் கட்டுரைகள் கோவை செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. பொருளில் சில தொடர்பு பெற்றும், சில தொடர்பு பெறாமலும் இருக்கும்.

இந்நூற் கட்டுரைகள் யாவும் ‘நவசக்தி’யில் வெளி வந்தவை. அவைகளுள் பெரும்பான்மையன. ‘நவசக்தி’க்கென்று எழுதப்பட்டன. சிறுபான்மையன, நண்பர்கள் விருப்பத்துக் கிணங்கி, அவர்களால் நடத்தப்பெறும் பத்திரிகைகட்கென்று வரையப் பெற்றன. மிகச் சில சொற்பொழிவுகளு மிருக்கின்றன. இவைகள் ‘நவசக்தி’யில் வெளிவந்த முறைப்படி, கட்டுரைகளின் அடியில் நாட்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியர் முறையில் எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகளில் தன்மைப் பன்மையும், மற்றக் கட்டுரைகளில் தன்மை ஒருமையும் பெய்யப் பட்டிருத்தல் கவனிக்கற்பாலது.

பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் சுருங்கிய முறையில் எழுதப் படுவது வழக்கம். சில இடங்களில் விளக்கம் தேவையாயிருக்கும். இந்நூற்கண் அதேவை நேருமேல், என்னால் இயற்றப் பெற்றுள்ள வேறு நூல்களுடன் உறவு கொள்ளுமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன். பிழை பொறுக்க.

இந்தியாவும் விடுதலையும்

இந்தியா பழம்பெரும் நாடு; பலதிறக் கலைகளை ஈன்ற நாடு; நாகரிகத்தின் எல்லை கண்ட நாடு. இத்தகை நாடு உரிமை இழந்தது. அதன் விடுதலை குறித்துப் பல திற முயற்சிகள் செய்யப் பட்டன. முயற்சிகளின் பயனாக ஒருவித விடுதலை கிடைத்தது. இவ்வேளையில் இந்தியா உரிமை இழந்ததற்குரிய காரணங்கள் எவை என்பதையும், இழந்த உரிமையை மீண்டும் பெறுதற்குச் செய்யப்பட்ட முயற்சிகளுள் பொருந்தியன எவை என்பதையும் ஆராய்ந்து தெளிய வேண்டுவது இந்திய மக்களின் கடமை.

யான் பல துறைகளில் இறங்கிச் சிறு சிறு தொண்டு ஆற்றி வருவோன்: அரசியல் உலகிலும் தொழிலாளர் உலகிலும் பல ஆண்டு உழைத்தவன். எனது அனுபவம், இந்திய விடுதலைக்குரிய வழி இஃது என்று ஒருவாறு தெளிவுப்படுத்தியது. அதை நாட்டுக்கும் பயன்படுத்தல் வேண்டுமென்று என்மாட்டுக் கிளர்ந்தெழுந்த வேட்கை, 'இந்தியாவும் விடுதலையும்' என்னும் இந்நூலை எழுது மாறு என்னை உந்தியது.

இந்நூல் முதற்பதிப்பு 1940ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. காகித நெருக்கடியால் இரண்டாம் பதிப்புத் தயங்கி இது போழ்து வெளி வரலாயிற்று. இவ்வாண்டு (1947) ஒருவித விடுதலையை நாடு அடைந்தது. முதற்பதிப்பு வெளிவந்த பின்னர் நாடு ஒருவித விடுதலை எய்தியது. இவ்விரண்டாம் பதிப்புக்குப் பின்னர் நாடு முழு விடுதலை எய்தும் என்று நம்புகிறேன். இவ்விரண்டாம் பதிப்பில் காலத்துக் கேற்ற மாறுதல்கள் ஆங்காங்கே செய்யப்பட்டன.

இந்நூற்கண் மூவகை இந்தியாவும் விடுதலை வழியும் காட்சி யளிக்கும். மூவகை இந்திய வரலாற்றுக் குறிப்புக்களும், விடுதலை வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் இவற்றையொட்டிய பிறவும் நூலில் சுருங்கிய முறையில் ஆங்காங்கே பொறிக்கப் பட்டுள்ளன. நாட்டு வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண் டெழுந்த ஒரு விடுதலை நூல் என்று இந்நூலைக் கூறலாம். விடுதலை காண்டற்குச் சரித்திர உணர்ச்சி இன்றியமையாதது என்பதை விளக்க வேண்டுவதில்லை.

சரித்திர உலகில் வதிவோரும் உளர்; வதியாதாரும் உளர். பின்னவர்க்குப் பெரிதும் துணை செய்யும் முறையில் இந்நூல் வரையப்பட்டது.

யான் நூல் எழுதப் புகும்போதெல்லாம் ஏதேனும் இடுக்கண் உறுவது வழக்கமாகிவிட்டது. இதுபற்றித் திருக்குறள் விரிவுரையின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இந்நூல் முதல் முதல் எழுதும் முயற்சியில் தலைப்பட்டபோதே, மரக்காணம் வேங்கடாசல முதலி யார்க்கும் கனகம்மாளுக்கும் இரண்டாவது புதல்வியாராகத் தோன்றி, திருவாரூர் வே. விருத்தாசல முதலியாரை மணந்து, இயற்கையோடியைந்த எளிய வாழ்க்கையை நடாத்தி, என்னுடன் எண்மறை ஈன்று, என்னைக் கனிந்த அன்பால் வளர்த்துத் தொண்டுக்குப் பண்படுத்தி விடுத்த எனது அருமை அன்னையார் சின்னம் மாள் தமது தொண்ணூறாவது வயதில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தல் நேர்ந்தது. தாயிழந்த சேயனாய வேளையில் இந்நூலை யான் யாக்க லானேன்.

இந்நூல் இந்தியாவைப் பற்றி எழுதப் பெற்றமை யான், இதில் இந்தியாவைப் பற்றிய செய்திகளும் பொருள்களுமே பெரிதும் நிரம்பியிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டைப் பற்றி ஒரு தனி நூல் எழுத யான் எண்ணியிருக்கின்றேனாதலின் இந்நூலில் தமிழ் நாட்டு வரலாறுகளும் பிறவும் பெரிதும் விடப்பட்டன.

நூலுக்கேற்ற நடைபற்றி எழுதுவதும், இடத்துக்கேற்ற நடை பற்றிப் பேசுவதும் எனது வழக்கமென்பது நேயர்கட்குத் தெரியும். இந்நூல் எளிய நடையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதில் திசைச் சொற்கள் சிலவும், வடநாட்டுப் பெயர்கள் சிலவும், இன்ன பிறவும் உலகிடை மருவி வழங்கும் முறையிலேயே பெய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றை மற்ற நூல்களில் அவ்வாறு யான் பெய்ததில்லை.

யான் மனிதன்; குறையுடையவன். என்பால் இளமை கடந்த முதுமை படிந்து வருகிறது. இந்நிலையில் எழுதப் பெற்றது இந்நூல். குற்றங் குறைகளை அறிஞர் பொறுத்தருள்வாராக.

5.1.1940

நாயன்மார் திறம்

‘நாயன்மார்’ என்னும் ஒரு சிறு கட்டுரை 1921- ஆம் வருட ‘சுதேசமித்திரன்’ அநுபந்தத்துக்கென என்னால் எழுதப்பட்டது. அக்கட்டுரை முதன் முறை நூல் வடிவாகக் காரைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தார் விரும்பியவாறு 1922-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. அப்பதிப்பில் பெரு மாறுதல் ஒன்றுஞ் செய்யப்படவில்லை.

இரண்டாம் பதிப்பில் சிற்சில மாறுதல்கள் செய்யப் பட்டன; நூலுக்கு ‘நாயன்மார் திறம்’ என்னுந் தலைப்புச் சூட்டப்பட்டது.

நூற்கண் சாதிப் பகைமை யின்மை, அன்பு சமய மாண்பு, தொண்டின் சிறப்பு, நாயன்மார் கொண்ட உண்மை உறுதி அஞ்சாமை ஒழுக்கம் வீரம் முதலியன, மக்கட்கு இன்றியமை யாத வேறு பல செம்பொருள்கள் சுருங்க ஓதப்பட்டுள்ளன. திருத் தொண்டத் தொகையும் இதனோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தொண்டினிடத்து ஆர்வமுடையார்க்கு இந்நூல் பெருந்துணை செய்யும்.

4.9.1922

தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்

தமிழ் நாடென்பது ஒரு தனி நாடு. அந்நாட்டுக்கெனத் தனி மொழி, தனி வழக்க ஒழுக்கங்கள் முதலியன உண்டு. பிற நிலங்கள் நாடாதற்கு முன்னரே, தமிழ்நாடு தன் முயற்சியால் தனக்கெனச் சிறப்பாக இலக்கிய இலக்கணம், மருத்துவம், சோதிடம், வேதம் முதலியன வகுத்துக் கொண்டது. ஈண்டுத் தமிழ்நாட்டுக்கு வேதம்-மறை சிறப்பாக இருந்தது என்பது கருதற்பாற்று.

அப் பண்டை மறை இறந்துபட்டதென்று தமிழ் மக்கள் கூறுப. இக் கூற்றை வலியுறுத்தப் பழந்தமிழ் நூற்சான்றுகளும் உள்ளன. இந்நாளில் தமிழ் மக்கள், நால்வர் அருளிய தேவார திருவாசகங்களையும், ஆழ்வார் பன்னிருவர் அருளிய நாலாயிரப் பிரபந்தத்தையும் தங்கள் வேதங்களென்று போற்றுதல் எவரும் அறிந்ததொன்றே.

அடியேன் அரசியல் தொண்டில் இறங்குவதற்கு முன்னர்த் தமிழ் வேதங்களில் ஏதாவதொன்றை நாடோறும் ஒதுவது வழக்கம்; ஒதும் வேளையில் ஆராய்ச்சிக்குரிய பாக்களின் பாங்கர் குறிப்புக்கள் இடுவதுண்டு. அக் குறிப்புக்களைத் திரட்டிப் பின்னர் ஆராய்ச்சி முறையாகச் சில நூல்கள் இயற்ற வேண்டு மென்பது எனது நோக்கம். அரசியல் தொண்டில் யான் இறங்கா திருப்பின், எனது நோக்கம் ஒருவாறு நிறைவேறி யிருக்கும்.

1921 -ஆம் வருடச் 'சுதேசமித்திரன்' அநுபந்தத்தில் 'நாயன் மார்' என்னும் சிறு கட்டுரை ஒன்று எழுதினேன்: அதன்கண் அடுத்த ஆண்டு - அதாவது 1922- ஆம் ஆண்டு - ஆழ்வாரைப் பற்றி எழுதுவதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். போதிய ஓய்வின்மையால் நம்மாழ்வார் ஒருவரைப் பற்றி மாத்திரம் எழுதலாமென்று பின்னர் எண்ணினேன். ஒருவரைப் பற்றிச் செவ்வனே எழுதவும் போதிய ஓய்வு நேராமையானும், ஒரு வருட அநுபந்தம் விரிவுக்கு இடந் தாராதாகலானும் நம்மாழ்வாரைப் பற்றி யான் எடுத்து வைத்த குறிப்புக்கள் சிறுகட்டுரையில் அடங்காவெனத் தோன்றின

மையானும், கால நிலையை உற்று நோக்கித் 'தமிழ் நாடும் நம்மாழ்வாரும்' என்னும் இக்கட்டுரையை வரைய லானேன்.

இதற்கு முன் 'தேசபக்தன்', 'சுதேசமித்திரன்' என்னும் பத்திரிகைகளின் வருட அநுபந்தங்களில், யான் எழுதிய 'மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்', 'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே', 'நாயன்மார்' என்னும் கட்டுரைகள், நூல் வடிவாக வெளிப்போந்து தமிழ் நாட்டில் உலவுவதைக் கண்ட 'சாதுரத்த சத்குரு' புத்தக சாலையார், அவைகளைப் போல இக் கட்டுரையும் நூல் வடிவாய் உலவ வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டனர். அவர் விரும்பியவாறே 'தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்' என்னும் இக் கட்டுரையை நூல் வடிவாக்கினேன்; முதற் பதிப்பை மட்டும் அவர் வெளியிடவும் இசைந்தேன். அம் முதற் பதிப்பு 'மித்திரன்' அநுபந்தத்தில் உள்ளவாறே வெளியிடப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு 1934-ஆம் ஆண்டில் வெளி வந்தது. அப் பதிப்பில் சில புதுப் பொருள் சேர்க்கப்பட்டன; பொருள்கள் முறைப்படுத்தப்பட்டன; தமிழ் நாடு எது என்பதும், நம்மாழ்வார் அந் நாட்டை எவ்வாறு வளர்த்தார் என்பதும் சுருங்கச் சொல்லப்பட்டன; இறை வித்து என்பது இறைநிலை, அட்ட மூர்த்த விளக்கம், இயற்கை இறை, இயற்கை உருவம், அவதார நுட்பம், மும்மூர்த்திகளின் நிலை, வழிபாடு, சமரசம், பாட்டியல் முதலியன விளக்கப்பட்டன. இவையாவும் ஆழ்வார் திருவாக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டே நிறுவப்பட்டன.

இந் நான்காம் பதிப்பில் புதுப்பொருள் சில சேர்க்க எண்ணியிருந்தேன். அவ்வெண்ணம் கண் படலத்தால் தகையப் பெற்றது. என் செய்வேன்! எல்லாம் ஆண்டவன் அருள்.

தமிழ் நலம் கருதுவோர்க்கு இந்நூல் தீஞ்சுவை பயக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. தமிழர் இந் நூலை ஆதரிப்பாராக.

5.7.1923

சைவத்தின் சமரசம்

‘உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே’ - அப்பர்

உலகம் பலவிதம் என்பது பழமொழி. இப்பொது மொழி அவரவர் உலகுக்கேற்ற பொருளை விளக்குவது. ஒவ்வொரு வர்க்கு ஒவ்வொருலகுண்டு. எனக்கும் ஒருலகுண்டு. அவ்வுலகில் நின்று பலவிதத்தை இருவிதத்தில் அடக்க எண்ணுகிறேன். ஒரு விதம் ‘வேறுபடுஞ் சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கின், விளங்குபரம்’ பொருளே நின் விளையாட் டல்லால் - மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவில் மோன, வாரிதியின் நதித்திரள்போல் வயங்கிற் றம்மா’ எனவருஉந் தாயுமானார் திருவாக்கின்படி சமரச உணர்வு பெற்று வாழ்வது; மற்றொருவிதம் சமரசத்துக்கு மாறுபட்டு வாழ்வது; இவ்விரண்டையும் உலகில் காண்கிறோம். பின்னையதன் வளர்ச்சியே முன்னையதன் முடிவு என்பது எனது கொள்கை, கேணி, குளம், ஏரி, ஆறு, கடல் என்பன பெயரளவில் வேறுபட்டு நிற்பினும், அவைகளின் பொருளடக்கம் புனல் என்பதொன்றேயன்றோ?

சைவம், பல சமயங்களாகவும் முடிவில் தனித்த ஒரு பெருஞ் சமயமாகவும் நின்றலால், அதன்கண் சமரசமுடைமை அறிஞர்க்குப் புலனாகாமற்போகாது, சமரச ஞானியாகிய தாயுமான சுவாமிகள், ஆகார புவனத்தில், பல சமயங்களைக் குறிப்பிட்டு ‘இப்பரிசாஞ் சமயமுமாய் அல்லவாகி’ என்று வைதிக சைவத்தைப் போற்றி யிருத்தல் காண்க. இச்சமரச உண்மை தெரிப்பது இந்நூல்.

இச்சிறு நூல் வெளிவருதற்குக் காரணராயிருந்தவர் தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபையினர். இவர்தஞ் சபையின் நாற்பத்தோராம் ஆண்டு நிறைவிழாவிற்குத் தலைமை வகிக்குமாறு சிறியேனைக் கேட்டனர்; கேட்டபோது எனது முன்னுரையை எழுதிக்கொணரு மாறும் விரும்பினர். அவர் விருப்பத்துக்கிணங்கி - இந்நூலுள்ளுறையாம் இக்கட்டுரையை எழுதிச் சென்றேன். இரத்தாட்சி ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 13,14ஆம் நாட்களில் (1924ஆம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 27, 28ஆம் நாட்களில்) நடைபெற்ற ஆண்டு விழாப்

பேரவையில், முதல் நாள் தொடக்கத்தில், முன்னுரையாக இக் கட்டுரையை யொட்டிச் சுமார் இரண்டு மணி நேரம் சொற் பொழிவு நிகழ்த்தினேன். அச் சொற்பொழிவைச் செவிமடுத்த சபையினரும், வேறு சில அன்பரும் அது நூல் வடிவாக வெளிவரல் வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தை அடியேற்குத் தெரிவித்தனர். சைவ உலகிற்குப் பயன்படுமாறு இக்கட்டுரைக்குச் 'சைவத்தின் சமரசம்' என்னும் பெயர் நல்கி, இந்நூல் வடிவாக இதை அச்சிட லானேன். இதற்குக் காரணராக உள்ள தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபையினர்க்கு எனது நன்றியறிதலான வணக்கத்தைச் செலுத்து கிறேன்.

இந்நூலின் உள்ளுறை, ஒரு சபையின் ஆண்டுவிழாக் கூட்டத்தில் பேசிய முன்னுரையாகலான், பெரிதும் பேச முறை பற்றி, இயன்றவரை குறியீடுகளை நீக்கி, எளிய நடையில் இதை எழுதியிருக்கிறேன். கல்வி, அறிவு, ஆராய்ச்சியில் குறை பாடுடைய எளியேன் எழுத்தில், கருத்தில் பிறவற்றில் பிழைகள் நிகழ்ந்திருக்கலாம். அப் பிழைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு அன்பர்களை வேண்டுகிறேன். சைவ உலகம் இச்சிறு நூலை ஆதரிப்பதாக.

'குற்றநீ குணங்கள் நீ கோதில் ஆலவாயிலாய்'

- ஞானசம்பந்தர்.

14.1.1925

முருகன் (அல்லது) அழகு

இயற்கை பல அழகிய வடிவங்களாய்க் காட்சியளிக்கிறது. அக்காட்சியை மறுப்போரில்லை. இயற்கையைக் கூர்த்த மதியால் ஆராய ஆராய அதன் உள்ளுறையொன்று உணர்வில் உறுகிறது. இயற்கை உடல்; அதன் உள்ளுறை உயிர். உயிரை முருகு அல்லது முருகன் என்று தமிழ்நாட்டார் கொண்டனர். இவ்வுடலையும் உயிரையும் உலகம் ஆராய்ந்தவண்ணமிருக்கிறது. அவரவர் ஆராய்ச்சியிற் போந்த உண்மைகளும் பலப்பல. இன்னும் ஆராய்ச்சி வளர்ந்து வருகிறது.

முருகனைப்பற்றிய பலதிறக் கொள்கைகள், கதைகள், கட்டுகள் நாட்டில் உலவுகின்றன. முதல் முதல் முருகனுண்மை கண்ட பழந் தமிழர், முருகனை எவ்வாறு கொண்டனர் என்று ஆராயத் தலைப் பட்டதில், அவர் முருகை, மணமும், இளமையும் கடவுட்டன் மையும் அழகுமுடைய செம்பொருளாகக் கொண்டனர் என்பதும் பிறவும் விளங்கின. இக்கொள்கை அடியேனுக்கு மிக விழுமிய தாய்த் தோன்றிற்று. இவ்விழுமிய கொள்கை நாட்டில் நிலை பெறின், நாட்டுக்குப் பலவழியிலும் நலன் விளையுமென்னும் வேட்கை என்மாட்டெழுந்தது. வேட்கை மேலீட்டான், அமயம் வாய்ந்துழி வாய்ந்துழி, விழுமிய கொள்கையைப் பற்றிப் பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன்.

காரைக்குடியினின்றும் முகிழ்த்த 'குமரன்' என்னுந் திங்கள் மலரின் முதலிதழில், என்னால் எழுதப்பெற்ற 'முருகன்' என்னுஞ் சிறு கட்டுரை யொன்று வெளிவந்தது. அக்கட்டுரையைக் கண்ட நண்பர் சிலர், அதை நூல் வடிவாக வெளியிடுமாறு, கடிதம் எழுதிக்கொண்டே யிருந்தனர். அக்கட்டுரை ஒரு திங்கள் தாளுக் கென எழுதப்பட்டமையான், அதை யான் நினைந்த வண்ணம் எழுதல் இயலாமற் போயிற்று. அன்பர்கள் விழைந்தவாறு, பின்னை, அக்கட்டுரையை முதன் முறை நூலாக்க முயன்றபோதும், அதனிடை, நினைந்த பல பொருள்கள் சேர்க்கப் போதிய ஓய்வு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே முதற் பதிப்பில் மிகச் சில பொருள்

சேர்த்து, நூலுக்கு 'முருகன்' என்னுந் தலைப்பீந்தேன். அப்பதிப்பு 1925-ம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

அழகைப்பற்றி என்பால் கருக்கொண்டிருந்த பல பொருளை இரண்டாம் பதிப்பில் உருக்கொள்ளச் செய்யலாமென்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். அவ்வெண்ணம் இரண்டாம் பதிப்பில் ஒரு வாறு முற்றுப்பெற்றது. இரண்டாம் பதிப்பு 1927-ம் ஆண்டு வெளி வரலாயிற்று.

இரண்டாம் பதிப்பில் பல புதுப்பொருள் கூட்டப்பட்டன. நூலின் உள்ளுறைக்கேற்ப நூலுக்கு 'முருகன் அல்லது அழகு' என்னுந் தலைப்பு அணியப்பட்டது. அழகை அடிப்படையாக் கிடத்தி நூல் எழுதப்பட்டமையான், நூலுக்கு அம்முடி சூட்டப் பட்டதென்க.

இயற்கையழகை முருகெனக்கொண்டு பழந்தமிழர் வழிபாடு நிகழ்த்தி வந்தனர். இவ்வாறு முருகனை வழிபடுவோர் தொகை நாளடைவில் அருகிவிட்டது. அதனால் பல கடவுளர் உணர்வு, பன்னெறி உணர்வு, போராட்டம், கட்சிகள், பிரிவுகள் முதலிய இழிவுகள் தோன்றலாயின. பழைய இயற்கை வழிபாடு மீண்டும் புத்துயிர் பெறின், இழிவுகள் தொலைதல் ஒருதலை. இயற்கை வழிபாடு மீண்டும் நாட்டில் உயிர்த்தெழல் வேண்டுமென்பது எனது வேணவா. அவ்வவா மேலீட்டான் யாக்கப்பட்ட நூல் இது.

இந்நூற்கண், முருகன் சொற்பொருள் விளக்கம், அழகி னியல், இளமைப் பேறு, இயற்கை யழகே முருகென்பது, பாட்டு ஓவியம் இசை இவைகளின் வழி இயற்கை அன்னையை வழி படல், பெண்ணின் பெருமை, நோன்பின் திறம், முருகனடியார் இயல்பு முதலியன ஒதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலை முற்றும் பயில்வோர் உள்ளத்தில் இயற்கை வழிபாட்டில் ஆர்வம், ஒரே கடவுள் ஒரே நெறி என்னும் உறுதி, எவ்வயிர்க்குந் தீங்கு நினையாப் பேரறம் முதலியன நிலவும்.

இயற்கை என்னும் எனது ஆருயிர் அன்னைக்கும், அவ் வியற்கையை விடுத்து என்றும் நீங்காத அழகு என்னும் அப்ப னுக்கும் இந்நூலைக் கோயிலாக்கித், தமிழ் மலர் தூவி, ஒல்லும் வகை வழிபாடு நிகழ்த்தி யிருக்கிறேன். வழிபாட்டு முறையில் குற்றங் குறைகளிருப்பின், பொறுத்தருளுமாறு அன்பர்களை வேண்டுகிறேன்.

மூன்றாம் பதிப்பு 1930-ம் ஆண்டிலும், நான்காம் பதிப்பு 1938-ம் ஆண்டிலும், ஐந்தாம் பதிப்பு 1943-ம் ஆண்டிலும், ஆறாம்

பதிப்பு 1944-ம் ஆண்டிலும், ஏழாம் பதிப்பு 1946-ம் ஆண்டிலும் வெளிவந்தன. இஃது எட்டாம் பதிப்பு.

முதுமையில், என் கண்களில் ஊறு நேர்ந்தது. சிகிச்சை செய்யப்படும் இவ்வேளையில், இவ்வெட்டாம் பதிப்பு அச்சாகியது. எனது நிலை கண்டு, அச்சுப் பிழை பார்த்துத் துணை புரிந்த வித்துவான் - அன்பு கணபதி அவர்கட்கு எனது நன்றி உரியதாக.

பிழை பொறுக்க.

30.5.1925

கடவுட் காட்சியும் தாயுமானவாரும்

‘பொய்வளரு நெஞ்சினார்கள் காணாத காட்சியே’

கடவுளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி யாண்டும் நடந்தவண்ண மிருக்கிறது. அவ்வாராய்ச்சி இன்னும் முற்றுப்பெறவில்லை. சுட்டுணர்வு ஆராய்ச்சிக்கு முடிவு ஏது?

எவரெவர் ஆராய்ச்சி எங்கெங்கே சென்று முட்டுப்படுகிறதோ அவரவர் அங்கங்கே நின்று அவ்வம் முட்டுற்ற நிலையை முடிந்த ஒவ்வொன்றாகத் தொடக்கத்தில் கொள்கிறார். பின்னே அறிவு விளங்க அவர்கள் அவ்வந்நிலை கடந்து சிறிது மேலேறுகிறார்கள். ஆண்டிருந்து மீண்டும் ஆராய்ச்சி எழுகிறது. மறுபடியும் முட்டு நேர்கிறது. மேலும் அறிவு விளக்கம் பெறுகிறது. அதனால் மற்று மொரு புதிய நிலை காட்சி அளிக்கிறது. இவ்வாறு மக்கள் ஆராய்ச்சி வளர்ந்து வருகிறது.

இவ்வாராய்ச்சியான் கடந்த பொருளாக அவ்வப்போது காட்சியளிக்கும் பொருள்கள் யாவும் கடவுள் கூறுகளேயாகும். கடவுள் யாண்டும் உண்மையான் அதன் கூறுகள் ஆராய்ச்சி தோறும் ஒவ்வொரு விதமாகப் புலனாதல் இயல்பே. சுட்டுணர் வாராய்ச்சியான், கடவுள் கூறுகளை உணரக்கூடுமேயன்றி, அதன் முழுமையை உணரல் இயலாது.

கடவுள், எல்லைகடந்த இன்பப் பொருள். சுட்டுணர்வு ஒவ்வொரு எல்லைக்குள் கட்டுப்பட்டுச் சுழல்வது. இதனால் கடவுளின் முழுமையை அறிதல் எங்ஙனம் இயலும்? ஆகவே, மக்கள் புலனறி வால் கடவுள் காட்சிபெற அதையும் இதையும் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து இடர்ப்படுவதினும், கொலை களவுகள் காமம் பொய் முதலிய மன மாசுகளை நல்லறிவால் கழுவி, உண்மையில் மூழ்கி நிற்பின், அவர்கட்கு முழு நிலை புலனாகு மென்று அநுபூதி மான்கள் அறிவுறுத்தி யிருக்கிறார்கள். அவ்வநுபூதிமான்களுள் தாயுமானாரும் ஒருவர்.

கடவுள் காட்சி மெய்யிலிருத்தலைத் தாயுமானார் பல பாக்களால் விளங்க ஓதியிருக்கிறார். அப்பாக்களுள் சிறந்ததெனச் சிறியேனுக்குத் தோன்றுவது ஒன்று. அஃது, 'ஐவகை யெனும் பூதம்' என்னும் பா. 'கடவுள் காட்சி' என்னும் நினைவு தோன்றும் போதெல்லாம் என்னுள்ளஞ் சில ஆன்றோர் பாட்டுக்களில் தோய்வது வழக்கம். அப்பாட்டுக்களுள் இந்த 'ஐவகை' என்பதும் ஒன்று. இயற்கை வளஞ்செறிந்த இடங்களிலும், வெட்ட வெளிகளிலும், இன்னோரன்ன சில இடங்களிலும், அந்திவான் கூடும் பொழுது, யான் பாடி இன்புறும் பாடல்களில் இஃதும் ஒன்று.

'குமரன்' ஆண்டு, (1928) மடலுக்குச் சமயக்கட்டுரை ஒன்று வரைந்தளிக்குமாறு அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் என்னைக் கேட்டார். அப்பொழுது பற்பல பொருண்மீது எனது நெஞ்சம் சுழன்று சுழன்று உழன்று, இறுதியில் தாயுமானாரை அடைந்து, அவருளிய 'ஐவகை' என்னும் பாட்டிற் புகுந்து படிந்தது. அத்திருப் பாட்டைத் தழுவி 'கடவுள் காட்சி' என்னும் ஒரு கட்டுரை அவ்வாண்டு மடலுக்கென அடியேனால் எழுதப் பட்டது. சில அன்பர்கள் விரும்பியவாறு அக்கட்டுரை இச்சிறு நூலாக வெளியிடப்பட்டது.

'கடவுள் காட்சி' என்னுங் கட்டுரை தாயுமானார் திருவாக்கை ஓட்டி எழுதப்பெற்றமையான், அக்கட்டுரையைக் கொண்ட இந்நூலுக்குக் 'கடவுள் காட்சியும் தாயுமானாரும்' என்னும் முடிசூட்டப்பட்டது. கட்டுரை நூல் வடிவம் பெற்றமையான், நூன் முறைக் கேற்பச் சிற்சில மாறுதல் ஆங்காங்குச் செய்துள்ளேன்.

நூலின் திரண்ட கருத்து, மெய்ம்மையில் கடவுள் காட்சி பெறலாமென்பது. அக்கருத்துக்குச் சமரசம், சமய வொழுக்கம், மறை, நல்லறிவு, உடல், உலகம் முதலிய அரண்களும் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

குற்றங் குறைகளை மன்னிக்குமாறு அன்பர்களை வேண்டுகிறேன்.

'பொய்யிலா மெய்யர் அறிவில் போத பரிபூரண
அகண்டிதா காரமாய்ப் போக்கு வரவற்ற பொருளே'

13.9.1928

இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்

அருணெறி என்று ஒரு நெறி நமது நாட்டில் நீண்ட காலமாக நிலவி வருகிறது. அந்நெறி நாளுக்குநாள் பலதிறப் பெயர்களைப் பெற்றுவிட்டது. காலதேச வர்த்தமானத்துக் கேற்பப் பலதிறப் பெயர்கள் பிறப்பது வழக்கம். அப் பெயர்கள் மீது மட்டுங் கருத்துச் செலுத்துவது அறியாமை. அதனால் இடரும் விளையும். அப்பெயர்களின் பொருள்மீது கருத்துச் செலுத்துவதே அறிவுடைமை. பொருள் ஒன்றே. 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்றார் திருமூலரும்.

தமிழ்நாட்டில் நீண்ட காலமாக நிலவிவருஉம் அருணெறிக்கு முதலாசிரியர் யாவர்? கல்லால மரத்தடியில் வீற்றிருந்தருளும் தட்சணாமூர்த்தியே அந்நெறிக்குத் தோற்றுவாயாக நிற்பவர். இம்மோனஞான மூர்த்தியால், அருணெறி, சனக்குமாரர் உள்ளிட்ட நால்வருக்குச் சின்முத்திரை வாயிலாக அறிவுறுத்தப் பட்டது. இந் நால்வர்வழிப் பற்பலர் வாயிலாக அருணெறி உலகிடை வளர்ந்து வரலாயிற்று. இவ்வரலாற்றைத் திருவருள் ஞானங் கைவரப் பெற்ற பெரியோர் நன்கு விளக்கியிருக்கிறார். பன்னிரு திருமுறை, பதினான்கு சாத்திரம், தாயுமானார் பாடல் முதலிய நூல்களை ஆராய்ந்து பார்க்க.

மக்கள் அறியாமை காரணமாக இடையிடையே அருணெறியை மறந்து கெடுவதுண்டு. அவ்வப்போது பெரியோர் தோன்றி மாசைத் துடைத்துக் காலதேச வர்த்தமானத்துக்கேற்ற முறையில் அச் செந்நெறியை ஒம்பிச் செல்வர்.

இற்றைக்கு ஒரு நூறாண்டுக்கு முன்னர் நாட்டில் இருள் படரலாயிற்று. அவ் விருள்கடிய எழுந்த ஞாயிறு நம் இராமலிங்க சுவாமிகள். சுவாமிகள் சமரச சன்மார்க்கம் என்னும் பெயரால் பழம் பெரு நெறியை ஒம்பிச் சென்றார்.

இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவருட்பா பாடிய அளவில் நின்றாரில்லை. அவர் வடலூரில் சமரச சன்மார்க்கக் கோயில்

என்று சொல்லத்தக்க ஒரு ஞானசபை கண்டார். அச்சபையில் தைப்பூசந் தோறும் அன்பர் பல்லாயிரவர் கூடி அருணெறியை நினைவூட்டிக் கொள்கிறார். தைப்பூச விழாவை யொட்டி ஆங்கே பலதிறச் சிறப்புக்கள் நிகழ்கின்றன. அவைகளுள், சன்மார்க்க மகாநாடு கூட்டி, அறிஞரைக் கொண்டு, அருணெறி குறித்துச் சொற் பொழிவுகள் நிகழ்த்துவிப்பது மொன்று.

சென்ற விபவ ஆண்டு, தைத்திங்களில் உற்ற பூசநாள் (ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபத்தொன்பதாம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் இருபத்தாறாம் நாள்) விழாவைத் தொடர்ந்து கூடிய மகாநாட்டில் தலைமை வகிக்கும் பேறு அடியேனுக்குக் கிடைத்தது. அம் மகாநாட்டில் அடியேன் நிகழ்த்திய தலைமை யுரையைச் செவிமடுத்த அன்பர் பலர், அதைப் பத்திரிகையில் எழுதிவருமாறு கேட்டனர். அவ்வாறே அத் தலைமையுரையை எனது 'நவசக்தி'யில் வாரந் தோறும் எழுதி வரலானேன். அக் கட்டுரைகளைக் கொண்டதே இந்நூல். இந்நூலுக்கு 'இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்' என்னும் பெயர் சூட்டப் பட்டது.

ஒருவரது உள்ளக்கிடக்கையை யுணர அவரது உரை களைக் கருவியாகக் கோடலே அறம். ஒல்லும்வகை அவ்வறநெறி நின்றே எனது கடனாற்றியிருக்கிறேன். இச்சிறுநூல் பெரிதும் சுவாமிகளின் திருவாயினின்றும் உதிர்ந்த மலர்கள் சிலவற்றால் கோவை செய்யப் பட்டிருந்தல் கருதற்பாலது. இடையிடையே யுள்ள சிறியனேன் புன்மொழிகள் சுவாமிகளின் செவ்விய மலர்களைத் தாங்கி நிற்கும் நாருகள் போன்றன என்க.

தலைமையுரை நிகழ்த்தியபோது, காலத்தின் அருமை நோக்கி, எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்ட சுவாமிகளின் திருவாக்குகள் பல வற்றை முற்றுஞ் சொற்றேனில்லை; எடுத்த பொருளுக்கியைந்த சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும், அடிகளையுமே ஆங்கொன்று ஈங்கொன்றாகக் குறிப்பிட்டுச் சென்றேன். அன்பர்கட்குப் பயன்படு மாறு அத்திருவாக்குகள் முற்றும் நூற்கண் பொறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

இராமலிங்க சுவாமிகள் சமரச ஷடாந்த சன்மார்க்கத்தில் நின்று, அருணெறி யோம்பி, **உயிர்கள் வழிபாடே கடவுள் வழிபாடு** என்பதை யுணர்ந்து, சமய வாழ்வு நடாத்திய விதம், அவர் ஆண்டவனை நோக்கிச் செய்த முறையீடு, அழுத அழுகை, அவர் கொண்ட குரு, பொருணூல், வழிபடு கடவுள், அவரடைந்த

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு, அதற்குரிய முறை முதலியன தெளிவாக இந்நூலில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் காலத்துக் கேற்ற ஒன்று என்பது, நூலை முற்றும் வாசிப்போர்க்கு இனிது விளங்கும். இக் காலதேச வர்த்தமானம் வேண்டுஞ் செம்மைச் சீர்திருத்தங்கள் பல இந் நூற்கண் மிளர்கின்றன.

பெரியோர் திருவுள்ளத்தை அளந்து கூறுதற்கு அடியேன் அருகனல்லன். பலர் **உலகியல் கண்கொண்டு** பெரியோரைப் பார்க்கிறார்; சிலர் **கல்விக் கண்கொண்டு** அவரைப் படிக்கிறார். மிகச் சிலர் **அகக்கண்ணொனுஞ் சமயக் கண்கொண்டு** அவரைக் காண்கிறார். **அகக்கண்ணொனுஞ் சமயகண் திறக்கப்பெற்றவர் நோக்கிற்கே பெரியோரின் உண்மைநிலை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியெனப் புலனாகும்.** ஏழையேன் எக்கண் கொண்டு சுவாமிகளைப் பார்த்துக் கடனாற்றினேன் என்பதை இந் நூற்கண் போந்துள்ள என் புன்மொழிகள் புலப்படுத்திவிடும்.

எனது சிறு அறிவு ஆராய்ச்சிக் கெட்டிய நெறி நின்று, சுவாமிகள் திருவுள்ளத்தைக் காண இம்முறை முயன்றேன்; இம் முயற்சியிலும் வழுவி வழுவி வீழ்ந்திருப்பேன். யான் மனிதன்; குற்றமுடையேன்; குறையுடையேன். குற்றங் குறைகளை அன்பர் பொறுத்தருள் வாராக.

10.9.1929

தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம்

மனிதன் விலங்கினின்றுத் தோன்றினவன். அவனை விலங்கினின்றும் பிரிப்பது சமயம். விலங்கு + சமயம் = மனிதன். எனவே, மனிதனுக்குச் சமயம் இன்றியமையாதது.

அச்சமயம் ஒன்றா? பலவா? மெய்யறிவு விளங்கப் பெற்றவர்க்கும், அவ்வறிவுண்மையைக் கலையறிவால் உணர்ந்து, அதைக் குறிக்கொண்டு நிற்பவர்க்குச் சமயம் ஒன்றே. மெய்யறிவு விளக்கமாதல் நாட்டமாதல் பெறாதார்க்குச் சமயம் பலவாகவே தோன்றும். மெய்யறிவல்லாத பிறவறிவுகொண்டு, பொருளுண்மையை ஆராய்வோர்க்கு, அவ்வுண்மை, அவரவர் அறிவாற்றலுக் கேற்ற அளவில், இன்றைக்கொரு விதமாகவும், நாளைக்கொரு விதமாகவும் விளங்கும். அவர்கள் நிலைத்த முழு உண்மையை உணராமையான், அவர்கட்குப் பல சமய உணர்வு பிறக்கிறது. மெய்யறிவு விளங்கப் பெற்றதும் அப்பன்மை உணர்வு பொன்றும்.

“உலகில் நானாபக்கங்களிலுந் தோன்றி உண்மை ஞானத்தை அறிவுறுத்திய சமய குரவர்கள் பலரும் மெய்யறிவு பெற்றவர்கள் அல்லவோ? அவர்கள் அறிவுறுத்திய சமயக் கொள்கைகள் ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டுப் பன்மை உணர்விற்கு நிலைக்களனாக நின்றற்குக் காரணம் என்னை?” என்று சிலர் வினவலாம். சமய குரவர்கள் அனைவரும் அறிவுறுத்திய உண்மை ஒன்றே. ஆனால் அவ்வுண்மைப் பேற்றிற்குரிய முறைகளில் வேற்றுமை உண்டு. அடிப்படையான உண்மையையும், முறைப்பாட்டையும் ஒன்றெனக் கொண்டு பலர் வாதம் புரிகிறார். அவ்வாதப் போர் ஈண்டு எற்றுக்கு?

உண்மை, என்றும் ஒரு பெற்றியா இலங்குவது. முறைப்பாடுகள் காலதேச வர்த்தமானத்தை யொட்டிக் கோலப்படுவன. அவைகளில் வேற்றுமையிருத்தல் இயல்பு. அவைகள் மாறுந்தகையன. மாறத்தக்க முறைகளையே அடிப்படையான உண்மை யென்று கோடல் அறியாமை. இந்நூட்பம் விளங்கப்பெறுவோர்க்கு, “உண்மையில்” பன்மை உணர்வு தோன்றுதல் அரிது. விளக்கம்,

அடியேனால் எழுதப்பெற்ற “மனித வாழ்க்கையுங் காந்தியடிகளும்”, “சைவத்தின் சமரசம்”, “முருகன் அல்லது அழகு”, “கடவுள் காட்சியும் தாயுமானாரும்” என்னும் நூல்களிற் காண்க.

சமயம் ஒன்றே. முறைகள் பல. முறைகளிற் சிற்சில வேளைகளில் மாசு படிவதுண்டு. அம்மாசைப் போக்கப் பெரியோர்கள் தோன்றுவது வழக்கம். நமது பாரத நாட்டிலும், சமயம் என்னும் உண்மை நெறிக்குரிய முறைகளில் திரிபு நேரும்போதெல்லாம், பெரியோர்கள் தோன்றித் திரிபைப் போக்கி முறைகளைச் செம்மை செய்தார்கள். அப்பெரியோருள் புத்தர் பெருமானும் ஒருவர்.

புத்தர் பெருமான் எந்நாளில் தோன்றினார்? உண்மையை உணர்த்தும் அறிவெனுங் கருவியை “வேதம்” என்னும் ஒரு நூலாகக் கொண்டும், உண்மையை விளங்கச் செய்யுந் தியாகத்துக்குரிய “யக்ஞம்” என்னும் யாகத்தைக் கொலைக்குழியாக்கியும், பிறப்பில் சகோதரர்களாகத் தோன்றிய மக்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தும், உண்மைக்கு மாறுபட்ட இழிவுகள் இன்னோ ரன்ன பல நிகழ்த்தியுஞ் சமயத்துறைக்குச் சிலர் சூழ்ந்த கேட்டால், மன்பதை இருளில் மூழ்கி இடுக்கணுற்ற வேளையில், புத்தரென்னும் பெருஞாயிறு தோன்றிற்று. அஞ்ஞாயிறு, அக்கால தேச வர்த்த மானத்துக் கேற்ற வழியில், அறமுறைகள் கோலி, உண்மைமீது படர்ந்திருந்த பனிப்படலத்தை நீக்கிற்று. சுருங்கக்கூறின, “சீலம்” என்பதன் வழிப் புத்தர் உலகைச் செம்மை செய்தார் என்று கூறலாம். அந்நாளில் சீலம் மறக்கப்பட்டமை யான், சீலம் வலியுறுத்தப்பட்டது.

“பௌத்தம்” பூதவாதமென்று சிலவிடங்களில் கருதப் படுகிறது. அது தவறு. பௌத்தநூல்களில் ஏதாவதொன்றைச் சிறிது பார்த்தவரும் இங்ஙனங் கூறார். இது குறித்து நூலினுள் சில உரை பகர்ந்துளேன்.

புத்தர், கடவுளைப்பற்றி ஒன்றுங் கூறாமையான், அவரை நாத்திகரெனச் சிலர் கருதுகிறார். புத்தர், அறமெனுங் கடவுளைச் சீலமெனும் வழிநின்று உணருமாறு அறிவுறுத்திப் போந்தார். கடவுளை வேதமென்னும் நூலாகவும், யாகமெனுங் கொலைக் குழியாகவும், சாதியெனுஞ் சாக்கடையாகவும் மன்பதை கொண்டதை மாற்றப் போந்த அறவோர் புத்தர் பெருமானாதலால், அவர் கடவுளை அறமென்றும், அதற்குரிய வழியைச் சீலமென்றும் அறிவுறுத்தினார்.

வேதம் யாகம் முதலியவற்றைத் திரித்துக் கேடு சூழ்ந்த பொல்லாத உலகம், புத்தருக்குப் பின்னைப் பௌத்த தர்மத்துக்குங் கேடு சூழ்ந்தது. பிறறை ஞான்று பௌத்தம் பலப்பல வழியில்

மாறுதலடைந்தது. ஜப்பானிலுள்ள பௌத்தத்துக்கும் இலங்கையிலுள்ள பௌத்தத்துக்கும் பெரும் வேற்றுமை உண்டு. புத்தர் பெருமான் போதனை இப்பொழுது பௌத்தரென்று சொல்லிக் கொள்ளும் பலரிடஞ் சாதனையில் இல்லை என்று சொல்லலாம். புத்தர் பெருமான் போதனை மட்டுமன்று, மற்றும் பல சமய குரவர் போதனைகளும் சாதனையிலில்லை என்றுங் கூறலாம்.

சமய குரவர்கள் சொல்வழி எப்பொழுதும் உலகம் நிற்பதில்லை. சமய குரவர் உருவங்கட்கு மட்டும் வந்தனை வழிபாடுகள் நிகழ்த்தி, அவர்கள் அறிவுரைகளைக் குழிவெட்டிப் புதைப்பது உலகின் இயல்பாகிவிட்டது. சமயத்தவர் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் பலரிடத்தும் இக்குறைபாடிருக்கிறது. இதற்குச் சமய குரவர்கள் என் செய்வார்கள்? சமயம் என் செய்யும்?

அறத்தில் பெரிதும் ஒற்றுமை வாய்ந்த சமண பௌத்தங் களே பின்னாளில் ஒன்றோடொன்று மலைந்து போரிடலாயின. பிற்காலத்திய சமண பௌத்தர்கள் போரைத் தங்கள் அளவிலாதல் நிறுத்திக் கொண்டார்களா? இல்லையே. அவர்கள் தங்களுக்குரிய அறவொழுக்கங்களையும் முற்றும் மறந்து, கடவுள் இன்மை என்பதில் மட்டுங் கருத்துச் செலுத்தி, மன்னர்களைத் தங்கள் வயப்படுத்தி, கடவுளுண்மையில் உறுதி யுடையாரைப் பல் லாற்றானுந்துன்புறுத்தினார்கள். “கண்டு முட்டு; கேட்டு முட்டு” என்பதுபோன்ற கொடிய வழக்கங்கள் அவர்கள் வாழ்வில் நுழைந்த ஒன்றை ஈண்டுக் குறித்தல் சாலும். சமண பௌத்தர்கள் என்று சொல்லப்பட்ட மக்கள் தங்களுக்குரிய சீலத்தை விடுத்துச் சினத்தைக் கொண்டார்கள் என்று கூறல் மிகையாகாது. இதற்குச் சமணம் என் செய்யும்? பௌத்தம் என் செய்யும்?

மழைநீர் வானத்தினின்றும் புறப்படும்போது எவ்வளவு தூய்மையாயிருக்கிறது? அது நிலத்தில் வீழ்ந்த பின்னை அஃதடையும் நிலைகளை என்னென்று சொல்வது! இவ்வாறே, ஒவ்வொரு போழ்துஞ் சமயகுரவர்களின் போதனைகள் தோற்று வாயில் செம்மையாயிருக்கின்றன. அவைகள் மக்களிடைப் பரவும் போது, அவைகள் மீது பலதிற மாசுகள் படர்ந்துவிடு கின்றன. குறைபாடு யாண்டையது?

பிற்காலச் சமண பௌத்தர்கள், சீலங்கள் மீது கருத்திருத் தாது, கடவுள் உண்மை கூறுவோரை இடர்ப்படுத்துவதில் மட்டுங் கருத்துச் செலுத்தலானார்கள். நந் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, திருவள்ளுவர், இளங்கோ அடிகள், சீத்தலைச் சாத்தனார் முதலி

யோர்க்குப் பின்னரே நாளடைவில் சமண பௌத்த அறநிலைகள் குலையலாயின என்று கூறலாம். திருவள்ளுவர் உள்ளிட்டார் காலத்தில் சமண பௌத்தங்கள் மக்களை அறவழியில் நிறுத்தி ஆண்டு வந்தன என்பதில் ஐயமில்லை. நாளடைவில் நிலை மாறிவிட்டது.

அறநெறியில் படர்ந்த மாசுகளைத் துடைத்துச் சீலத்தை வலியுறுத்தி யோம்பப் புத்தர் பெருமான் தோன்றியது போலக் கடவுளுண்மையை வலியுறுத்தப் பலவிடங்களில் பல சான்றோர்கள் தோன்றினார்கள். அவருள் திருஞான சம்பந்தரு மொருவர். இடப தேவர், மஹாவீரர், புத்தர், அசோகர், திருவள்ளுவர் முதலியோர் காலத்திய சமண பௌத்தங்களை நெஞ்சிற்கொண்டு, சிலர் திருஞான சம்பந்தர்மீது வீண்பழி சுமத்துகிறார். மேற்குறிப்பிட்ட பெரியோர்கள் காலத்தில் நிலவியவாறே சமண பௌத்தங்கள் நிலவி யிருப்பின், திருஞான சம்பந்தர் வருகைக்கே இடன் நேர்ந்திராது.

திருஞானசம்பந்தர், சமண பௌத்தங்களின் பெயரால் மக்களிடையே படர்ந்த மாசுகளைக் கழுவப் போந்தாரே யன்றிச் சமண பௌத்தங்களையே வேரோடு கல்லப் போந்தாரில்லை. அவர் பாக்களிற்போந்துள்ள சமண பௌத்த மறுப்புரைகள், அவர் காலத்திய சமண பௌத்தங்களைக் குறிப்பன என்க. திருஞான சம்பந்தர் சமண பௌத்தங்களை அழிக்கப் போந்தவ ராயின், “சமண சாக்கியம் ஆக்கியவாறே” என்று பாடியிரார். இத்திருவாக் கால் சமண பௌத்தமும் ஆண்டவனருளால் தோன்றியன என்னும் உண்மையன்றோ புலப்படுகிறது? கால நிலை, மக்கள் நிலை முதலியவற்றை உன்னி, காய்தல் உவத்தல் அகற்றி, ஆராய்ச்சித் துறை நண்ணுவதே அறிவுடைமை. இது காலத்துக்குரிய ஒன்றா கலின், இதை ஈண்டுக் குறிப்பிடலானேன்.

பெயரளவில் சமயங்கள் பலவாயிருப்பினும், அவைகளின் உள்ளுறை ஒன்றையே குறிக்கொண்டு நின்றலான், எச் சமயத்தையுமும் அழிக்க எவ்வறிஞரும் முற்படார். மனித வாழ்விற்கு இன்றி யமையாத சமயம் என்னும் ஒன்றைக் காக்கவே பெரியோர்கள் தோன்றுகிறார்கள். அவர்கள் அதை அழிக்க முந்துவார்களோ?

பெரியோர்கள் கோலும் முறைப்பாடுகளில் வேற்றுமை யிருத்தல் உண்மை. அம்முறைப்பாடுகள் காலதேசவர்த்தமானத்தை யொட்டிக் கோலப்படுவன வாகலான், அவைகளில் வேற்றுமை யிருந்தே தீரும். அவ்வேற்றுமைக்கும் முதலென்னும் உண்மைக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை.

சமயகுரவர் என்று சொல்லப்படும் அனைவரும் அண்ணன் தம்பிமார்போல் எனக்குத் தோன்றுகிறார். அவர்களிடையே பகைமையிருந்ததாகக் கருதும் மனம் எனக்குறவில்லை. எனது அநுபவத்தை உலகிற்குச் சொல்கிறேன். ஏதாயினும் வேற்றுமை காணப்படின், அதைக் காலதேசவர்த்தமானத்தின் பாற்படுத்தி, ஒதுக்கி, ஒற்றுமையை மட்டுங் கொண்டு, உய்யுநெறி காணல் வேண்டுமென்று இயற்கை அன்னை எனக்கு அறிவுறுத்துகிறாள்.

“ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்று திருமூலர் அருளிய ஒருமை வழியே எனக்குரிய வழி. எனது சமயம் சமரச சன்மார்க்கம். உலகிலுள்ள சமயம் ஒவ்வொன்றும் இச்சமரச சன்மார்க்கத்தையே அறிவுறுத்துகிறதென்பது எனது கொள்கை. ஆகவே, யான் எச்சமயத்தையும் போற்றுவேன்; எச்சமயக் கூட்டத்துக்குஞ் செல்வேன். எனக்குச் சமய வேற்றுமை யென்பது கிடையாது. எச்சமயப் பெயராலாதல் சன்மார்க்கத் தொண்டு நிகழல் வேண்டுமென்பது எனது உட்கிடக்கை.

இக்கொள்கையுடைய அடியேனைத் தென்னிந்திய பௌத்த சங்கச் சார்பாகச் சென்னைச் “சிந்தாதிரிப்பேட்டை ஹைஸ்கூல்” நிலையத்தில் 1928வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 6ஆம்நாள், அறிஞர் லட்சுமிநரசு நாயுடு அவர்கள் தலைமையின் கீழ்க் கூடிய தென்னிந்திய பௌத்த மகாநாட்டில், “தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம்” என்னும் பொருள்பற்றிப் பேசுமாறு, அச்சங்கத்தார் பணித்தார். அப்பணி மேற்கொண்டு, ஆண்டுப் போந்து, அடியேன் நிகழ்த்திய விரிவுரையே இந்நூலின் உள்ளுறை.

“தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம்” என்னும் பொருள் ஒரு மணி காலப் பேச்சில் அடங்குவதன்று. அஃது ஒரு விரிந்த நூலுக் குரிய பொருள். அதை எங்ஙனம் ஒருமணி நேரத்துள் அடக்குவது? அவ்வொரு மணி நேரத்தில் குறித்துப் பேச எண்ணிய சில பொருளுள்ளுஞ் சில விடுபட்டன. அவைகளுள் இன்றியமையாத இரண்டொன்றை இம்முன்னுரையில் பொறித்துள்ளேன். இது கருதியே முன்னுரை சிறிது விரிவாக எழுதப்பட்டது.

சொற்பொழிவு நூல்வடிவம் பெற்றமையான், அதற்குரிய சிற்சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டன. புது மாறுதலொன்றும் பெரிதுஞ் செய்யப்படவில்லை. இந்நூலால் சமரச சன்மார்க்க உணர்வு நாட்டியுடைய பரவுதல் வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை.

16.2.1929

சைவத்திறவு

“ஒன்றுகண் டருல குக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டருல குக்குயி ராவது
நன்றுகண் டரினி நமசிவா யப்பழந்
தன்றுகண் டேற்கிய தித்தித்த வாறே” -திருமுலர்

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி - பகவன் முதற்றே உலகு”
என்றார் திருவள்ளுவனார். உலகம் ஒரு முழுமுதலை யுடைத்து
என்னும் உண்மையில் இஞ்ஞான்று ஐயங்கொள்ளும் அறிஞர்
சிலரென்றே கூறலாம். செம்மை ஆராய்ச்சியான் நல்லறிவு
முகிழ்க்கப் பெறாதார் கூற்றுக்களை உலகம் (உயர்ந்தோர்) ஏற்றுக்
கொள்வதில்லை. ஆனால் கடையாயார் கூற்றுக்களான் இடையாயார்
கேடுறாதவாறு காக்கவேண்டுவது தலையாயார் கடன்.

கடவுளுண்மையில் உறுதி யுடையார் பலர். அவ்வுண்மை
யுணர்ந்தார் சிலர். அவ்வுண்மை யுணரும் வழிகோலினார் மிகச்
சிலர். அம் மிகச்சிலர் கோலிய வழியாது என்பதை விளக்குவது
இந்நூல். இக் காரணம் பற்றியே இந்நூற்குச் “சைவத் திறவு”
என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபையின் நாற்பத்தைந்தாம்
ஆண்டு விழா, ஆயிரத்தித் தொள்ளாயிரத்து இருபத்தெட்டாம்
ஆண்டு, டிசம்பர் திங்கள், இருபத்தெட்டு இருபத்தொன்பதாம்
நாட்களில், அடியேன் தலைமையில் நடைபெற்றது, அவ்விழாவில்
“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி - எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா
போற்றி” என்னுந் திருவாக்கைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு
அடியேன் தலைமையுரை நிகழ்த்தலானேன். அத் தலைமை
யுரையைக் கொண்டது இந்நூல்.

இந்நூலிடை, மாணிக்கவாசகனார் நிலை, திருவண்டப் பகுதி
நூட்பம், நினைப்பற நினைத்தலின் விளக்கம், மூவித உடலங்களின்
பாகுபாடு, ஒரே கடவுளுண்மை, தென்னாடுடைய சிவன் எந்
நாட்டவர்க்கும் இறை என்பது, இறைக்கும் இயற்கைக்கு முள்ள

தொடர்பு, சேய் சிவம் என்பது, சமரசம், இறைவனை யுணரும்வழி, இறைவனது சொருப தடத்த இயல்புகள், காவியங்களின் இன்றியமையாமை, நம்பிக்கையின் அவசியம், ஆராய்ச்சியின் அளவு, சைவத் திறவுள்ள இடம், கடவுளின் அகண்டாகாரப் படம், “தோடுடைய செவியன்” என்பதின் உள்ளுறை, ஆண்டவன் பெண் ஆண் வடிவமாக இருக்கும் நுட்பம், தோடு விடை மதி சுடலை முதலியவற்றின் உட்பொருள், கோயில்களின் நோக்கம், தற்காலக் கோயில்கள், சாதிப்பேய் நூல்களுங் கோயில்களே என்பது, சீர்திருத்தம், பெரிய புராணம் சீர்திருத்த நூல் என்பது தவப்பேறு முதலிய பொருள்கள் சுருங்கிய முறையில் ஆங்காங்கே விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. உருவ வழிபாட்டின் நுட்பமும், இன்றியமையாமையும் விளக்கமாக இந்நூற்கண் ஓதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலைப் படிப்போர்க்கு உருவ வழிபாட்டைப் பற்றிய பலதிற ஐயப்பாடுகள் நீங்குதல் ஒருதலை.

கடவுள் நெறியைப் பற்றியும், அந்நெறி யோம்பிய அடியார் களைப் பற்றியும், திருக்கோயில் வழிபாட்டைப் பற்றியும் நாட்டிடைப் பலதிற ஐயந்திரிபு மயக்கங்கள் தோன்றியுள்ள இவ்வேளையில் வெளிவந்த இந்நூலைப் பற்றி ஈண்டு யான் விரிவுரை கூறவேண்டு வதில்லை. பிழை பொறுக்க.

“ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள்
உந்தமக்கு ஊனமில்லை”

- அப்பர்

2.7.1929

இமயமலை (அல்லது) தியானம்

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு விழா, சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரி மண்டபத்தில், பண்டித மணி - கதிரேசஞ் செட்டியார் தலைமையில் 1930 - ஆம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 25, 26, 27ஆம் நாட்களில் நடைபெற்றது. மூன்றாம் நாள் கூட்டத்தில் 'இமயமலை' என்னும் பொருள் பற்றிப் பேசும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது.

அப்பொருள் பற்றிப் பேசித் தொகுப்புரை கூறி யான் அமர்ந்ததும், மேடை மீதுருந்த பலர், அப்பேச்சைப் பத்திரிகையில் எழுதி வருமாறும், பின்னே அதை நூலாக வெளியிடுமாறும் விண்ணப்பித்தனர். அவருள் சமாஜ அமைச்சர் - திருவாளர் - மயிலை - பாலசுப்பிரமணியனாரும், திருவாளர் - கிழக்கு மருதூர் - நாராயணசாமியாரும் பெரிதும் வலியுறுத்தி உறுதிமொழியும் பெற்றுக் கொண்டனர். அன்பர்கள் விருப்பத்துக்கிணங்கி, எனது பேச்சை 'நவசக்தி'யில் வாரந்தோறும் எழுதி முற்றுவித்தேன். அப்பேச்செழுத்துப் பொருளைக் கொண்டதே இந்நூல். நூலின் உள்ளுறைக் கேற்ப நூலுக்கு 'இமயமலை அல்லது தியானம்' என்னும் முடிசூட்டப்பட்டது.

இந்நூற்கண் - இமயத்தின் புற அகப்பொருள், இமயத்தின் தொன்மையும் விழுப்பமும், மலைகளின் சிறப்பு, மலைக்கும் மக்கள் வாழ்வுக்குமுள்ள தொடர்பு, மலை வாழ்வின் பெற்றி, உயர்நோக்கின் மேன்மை, அமைதியில் அறிவு விளக்கம், கோபுரங்களின் நோக்கமும் நுணுக்கமும், உலகில் ஆங்காங்கே தோன்றிய குருமார் மலையுடன் தொடர்பு கொண்டமை, தமிழரின் மலை வாழ்வு, காவியங்களில் மானத மலைப்படைப்பு, மலைவாழ்வால் உடலும் உயிரும் நலனுறல், தற்கால அமைதியில்லா வாழ்வுச் சிறுமை, மேல்நாட்டுப் புலவர்கள் மலையைக் கொண்ட சிறப்பு, இமயம் ஈனும் பொருள்கள், இமயத்தில் பெரியோர் வாழ்தலின் உட்கிடக்கை, இமய இயற்கையினின்றுங் கடவுள் தோற்றத்தைப் புலவர்கள் கொண்டது, இமயத்துள்ள பெருங்குருவின் நிலை, அவரைச்

சமயவாதிகள் கொண்ட விதம், குருமார்க்குங் கடவுளுக்குமுள்ள வேற்றுமை, குருமாரைக் கடவுளாகச் சிலர் கொள்ளும் முறை - சிலர் கொள்ளா முறை, இமயத்தின் கூறுகள், அக்கூறுகளின் வெளிப்பொருள் - உட் பொருள், காற்றின் திறம், ஆகாய விமானிகளின் அநுபவம், கயிலாயத்தின் அகப்புற விளக்கம், இமயவுச்சி காணுதற்குத் தற்கால முற்கால முறைகள், கௌரி சங்கரத்தைப் பற்றிய பல சமயத்தார் கொள்கைகள், அக் கொள்கையிலுள்ள ஒருமை, சச்சிதானந்த விளக்கம், மும்மூர்த்தி களை உலகங் கொண்டவகை, முழுமுதற் பொருள் ஒன்றே என்பது, சமயங்களில் அடிப்படையிலுள்ள ஒற்றுமை, மோனத்தின் தத்துவம், இளமைப் பேறு, இமயத்தின் குறி தியானம் என்பது, தியானத்தின் இன்றியமையாமை, கயிலாயம் சாந்தமென்பது, அமைதித் தவம், சாந்தச் செல்வம் முதலிய பொருள்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன. அமைதி வாழ்வை அறிவுறுத்தும் நூல் இந்நூல் என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

எரிமிகுந்த இந்நாளில், இந்நூலின் உள்ளுறை அமைதிச் செல்வத்தை நல்கி, நாட்டின் வாயிலாக உலகுக்கு நலஞ் செய்யு மென்று நம்புகின்றேன்.

குற்றங் குறைகளை அன்பர்கள் மன்னிப்பார்களாக.

15.8.1931

ஆலமும் அமுதமும்

ஒருவன் 'உலக வாழ்க்கையே வேண்டாம்' என்று கடவுள் திருப்பெயரைமட்டும் ஒதியவண்ண மிருக்கிறான்; மற்றொருவன் கடவுள் நினைவேயின்றி உலக வாழ்க்கையில் அழுந்திக் கிடக்கிறான். இவ்விருவருள் எவன் கடவுளிடத்தில் அன்புடையவனாவன்?

சமயங்களின் கொள்கைகள் பலதிறத்தன. அவைகளுள் இங்கே குறிக்கத் தக்கன இரண்டு. ஒன்று, விடுதலைக்கு இயற்கை வாழ்க்கையைத்துறத்தல் வேண்டுமென்பது; மற்றொன்று, விடுதலைக்கு இயற்கையோடியைந்து வாழ்தல் வேண்டுமென்பது. இவற்றுள் பின்னையது, எனது கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி அநுபவம் முதலிய வாற்றான் தெருண்ட உண்மைக்கு அரண்செய்வதாய் நிற்கிறது. அதனால் அச்சீரிய கொள்கையை வாய்ப்பு நேரும்போ தெல்லாம் வலியுறுத்துவது எனது தொண்டுகளுள் ஒன்றாய் நிகழ்ந்து வருகிறது.

உயிர்களின் நலத்துக்கு உடல் உலகு முதலியன இறைவனால் அருளப்படுகின்றன என்று சைவ சித்தாந்தம் அறிவுறுத்து கிறது. இவ்வறிவுறுத்தல் இக்கால உலகுக்கு இன்றியமையாத தென்பதற்கு ஈண்டு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. 'உலகமே வேண்டாம்; கடவுளே வேண்டும்' என்னும் கொள்கைக்கும், 'கடவுளே வேண்டாம்; உலகமே வேண்டும்' என்னும் கொள்கைக்கும் இடையில் அரிமா நோக்கென மிளிர்வது சைவ சித்தாந்த விளக்கம்.

மதுரையில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் முப்பத் தெட்டாவது ஆண்டு விழாக் கூட்டம்(27,28,29-12-1943)என் தலைமையில் நடைபெற்றது. தலைமையுரையில் இயற்கை வாழ்க் கையை விடுதலைக்குக் கொழுகொம்பாகக் கொள்ளுதல் வேண்டுமென்று சைவ சித்தாந்தம் சாற்றுவதையும், அத்தகைய வாழ்க்கை யைச் சாம்ராஜ்யங்கள் குலைத்துக் கேடு சூழ்ந்ததையும், அதனால் பெரும்போர் எழுச்சி ஒருபாலும் புது உலக முழக்கம் இன்னொரு பாலும் தோன்றியுள்ளதையும் எடுத்துக் காட்டல் எனது கடனா

கியது. மேலும் உலகச் செம்மை நலத்துக்குரிய சில முறைகளும் என்னால் கோலப்பட்டன. அம் முறைகளில் ஆலமும் அமுதமும் பொதுளலாயின.

மகா சமாஜம் கூடிய இடம் ஆலவாய் என்றும், மதுரை என்றும் அழைக்கப்படுதல் நாட்டவர்க்குத் தெரியும். அப்புனிதப் பெயர்கள் போராட்டத்தை ஆலம் என்றும், புது உலகை அமுதம் என்றும் சுட்டிக் காட்டுமாறு என்னைக் கடவின. அவ்வாலத்தையும் அமுதத்தையும் உள்ளூறையாகக்கொண்ட தலைமையுரை இந்நூல் வடிவம் பெறலாயிற்று. உள்ளூறைக் கேற்ப இந்நூலுக்கு 'ஆலமும் அமுதமும்' என்னும் தலைப்புச் சூட்டப்பட்டது.

ஆலம் எது? அமுதம் எது? ஆலம் மக்கள் நிகழ்த்தும் பாவம். அமுதம் ஆண்டவன் திருவருள். பாவத்தை ஏற்று அருள்பொழியும் ஆண்டவனை நம்முன்னோர் 'நஞ்சணி கண்டன்' என்று போற்றியது ஈண்டு உன்னற்பாலது. ஆண்டவன் நஞ்சணிந்த கதையின் நுட்பம் இந்நூலின் உள்ளக் கிடக்கை என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

இந்நூல் காலத்துக்குரியதென்று நவிலவும் வேண்டுமோ?

15.5.1944

சன்மார்க்க போதம்

‘ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்’

‘உலகம் பலவிதம்’ என்பது பழமொழி. இப்பழமொழி உலகத்தின் புறத்தோற்றத்தை ஒட்டிப் பிறந்தது. தோன்றும் புறத்தின் பலவிதம், அகத்தின் ஒரு விதத்தினது பரிணாமம்.

பன்மை காரணமா? காரியமா? ஒருமை இன்றிப் பன்மை இன்மையான், பன்மை காரியம் என்பதை நிறுவிக்க காட்டுதற்கு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

உலகிலுள்ள மார்க்கங்கள் பலவாகத் தோன்றும். அவைகளின் உள் நுழைந்து ஊன்றி நோக்கின், அவைகள் யாவும் ஒன்றாகவே விளங்கும். அவ்வொன்று சன்மார்க்கம் என்பது.

மக்கள் வாழ்வில் பெறத்தக்க பேறுகள் பல என்பது பொது மொழி. ஒவ்வொன்றையும் தனித் தனியே பெறுவது அரிது. அப்பேறுகள் எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படையாயுள்ள ஒன்றைப் பெறுவது அவை எல்லாவற்றையும் பெறுவதாகும். அவ்வொரு பெரும் பேறு எது? அது சமரசப் பேறு. சமரசப் பேற்றில் எல்லாம் அடங்கும்.

இப்பெற்றி வாய்ந்த சமரசத்தைக் கூட்ட வல்லது எது? தனித்தனி நாடு - மொழி - நிறம் - வகுப்பு - மதம் முதலியன, உண்மைச் சமரசத்தை வழங்கவல்லன வாகுமா என்பது கேள்வி. இவைகள் பிரிவு உணர்வுகளை எழுப்பிக் கொண்டிருத்தல் வெள்ளிடை மலை. இவைகளினூடே ஒருமையாய்ப் பரந்து நின்று, மேலுங் கடந்து நிற்கும் சன்மார்க்கம் ஒன்றே, உண்மைச் சமரசத்தை வழங்கவல்லது என்னும் நுட்பம் அநுபவத்தில் விளங்குவது. இதனால் சன்மார்க்கம், **சமரச சன்மார்க்கம்** என்றும் வழங்கப்படுவதாயிற்று.

சன்மார்க்கத்தில் நின்று, நாடு, மொழி, நிறம், வகுப்பு, மதம் முதலியவற்றை நோக்குவோர்க்குப் பிரிவு உணர்வு தோன்றுதல் அரிது. அவர்க்குச் சமரச உணர்வே தோன்றும். அவ்வுணர்வும் செயலும் பெற்றவர். எல்லாம் பெற்றவராவார்.

சன்மார்க்க உணர்வு இயற்கையிலேயே என்னாடு அமைந்தது. இளமையில் அவ்வுணர்வுக்குச் சில வேளைகளில் அசைவு நேர்ந்த துண்டு. அவ்வசைவால் எனது இயற்கை உணர்விற்கு அழிவு நேர்ந்த தில்லை.

இவ்வியற்கை உணர்வும், பின்னே யான் கற்கவும் கேட்கவும் வாய்த்த நூல்கள், பெற்ற சேர்க்கை, உற்ற இல்லறம், ஏற்ற தொண்டுகள், பற்றிய இயக்கங்கள், நிகழ்த்திய போராட்டங்கள், செலுத்திய வாழ்வு முதலியவாற்றான் விளைந்த அநுபவமும் சேர்ந்து சன்மார்க்க உணர்வை என்னுள் நிலைபெறுத்தி விட்டன. பலதிறப் பொருள் பற்றி யான் பேசுவோ எழுதவோ நேரும்போ தெல்லாம். அப்பேச்சிலும் எழுத்திலும் சன்மார்க்க உயிர்ப்பு, தானே நுழைந்து கொள்ளும்.

உலகம் பலதிறப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டுப் பட்டு அலுத்து அலுத்துச் சோர்வுற்று வருகிறது. சிற்சில இடங்களில் சன்மார்க்க வேட்கையும் ஒரு புடை எழுந்து வருகிறது. உலக முழுவதும் சன்மார்க்கம் பரவும் காலம் சேய்மையில் இல்லை.

இந்நிலையில் சன்மார்க்கத்தைப்பற்றித் தனிநூல் ஒன்று இயற்று மாறு இயற்கை அன்னை என்னை உந்தினள். அவ்வுந்துதற் கேற்ப, 1933-ம் ஆண்டில் என்னால் இயற்றப் பெற்றது 'சமரச சன்மார்க்க போதம்' என்னும் இந்நூல். இப்பதிப்பு, சுருக்கத்தின் பொருட்டுச் 'சன்மார்க்க போதம்' என்னுந் தலைப்பைத் தாங்க லாயிற்று. இடையிடை வேறு சில பொருள்களுஞ் சேர்க்கப் பட்டன.

இந்நூற்கண் சத்தின் இயல், மார்க்கத்தின் விளக்கம், சமரசத்தின் சிறப்பு, குருமார் நிலை, சீர்திருத்த முறை, சங்க அமைப்பு முதலியன சுருங்கிய முறையில் விளக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. 'இயற்கையோ டியைந்து வாழ்வது சன்மார்க்கத்தில் நிற்பது' என்னும் உண்மை இந்நூலின் உள்ளுறை என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

சமரச நோக்குடன் யாக்கப்பெற்ற இந்நூலை உலகம் அந் நோக்குடன் ஏற்று ஆதரிப்பதாக.

'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்'

குறிப்புரை

சன்மார்க்கத்தைப் பற்றிப் பொதுமுறையில் என்னால் நூல்கள் எழுதப்படுவதுண்டு. அம்மார்க்கத்துக்கென்று சிறப்பு முறையில் என்னால் இரண்டு நூல்கள் யாக்கப்பட்டன. ஒன்று 'சன்மார்க்க போதம்'; மற்றொன்று 'சன்மார்க்கத் திறவு'.

முன்னைப் பதிப்பில் இவ்விரண்டும் தனித் தனியே வெளியிடப் பட்டன. இப்பதிப்பில் இரண்டும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டன. காரணம் இரண்டுக்குமுள்ள தொடர்பேயாகும்.

14.7.1933

சன்மார்க்க திறவு

‘ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்’

‘சன்மார்க்க போதம்’ என்றொரு நூல் என்னால் இயற்றப் பட்டது. அந்நூலுடன் தொடர்பு கொண்டது இந்நூல். அது பொது நூல். இது சிறப்புநூல்.

பொதுமையே சிலர் உள்ளத்தை நிறைவு செய்யும். சிலர் உள்ளத்தைப் பொதுமை நிறைவு செய்வதில்லை. இவருக்குச் சிறப்புந் தேவை. இத்தகையர் பொருட்டு இந்நூல் இயற்றப் பட்டது.

‘சன்மார்க்க போத’த்திலுள்ள பொதுமைகளைச் சிறப்பு முறையால் இந்நூல் திறந்துகாட்டும். இதனால் இந்நூலுக்குச் ‘சன்மார்க்கத் திறவு’ என்னுந் தலைப்புச் சூட்டப்பட்டது. (முதற் பதிப்பிலிருந்த தலைப்பிலே ‘சமரசம்’ என்பது, இரண்டாம் பதிப்பில் சுருக்கத்தின் பொருட்டு நீக்கப்பட்டது.)

இரண்டு நூலிலும் இடம் பெற்றிருப்பவர் குருமார். குருமார் முன்னூலில் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார். அவர்தம் போதனைகள், பெயர்கள் முதலியன இந்நூலில் சிறப்பாக விளக்கப் பட்டுள்ளன. இவ்விளக்கம் சன்மார்க்க சங்கத்தார்க்குப் பெருந்துணை செய்வதாகும்.

முன்னூலாகிய ‘சன்மார்க்க போத’த்தைப் படித்த பின்னர் நேயர்கள் இந்நூலைப் படிப்பார்களாக.

‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’

26.1.1934

சமரச தீபம்

உலகம் இப்பொழுது எந்நிலையில் இருக்கிறது? அதைச் சொல்லலும் வேண்டுமோ! உலகம் இயற்கைச் சன்மார்க்கத்தினின்றும் வழிவிச் செயற்கைத் துன்மார்க்கத்தில் வீழ்ந்து வருகிறது. இது கண்கூடு. இவ்வீழ்ச்சிக்கு அடிப்படையான காரணம் என்னை? மக்கள் அறியாமையால் அரசியலுக்கும், புரோகிதத்துக்கும் அடிமைப்பட்டு இரையாகி வருவதைச் சிறந்த காரணமாகக் குறிக்கலாம்.

ஆங்காங்குள்ள அரசியல் வாதிகள், பேர், புகழ், தன்னலம் முதலியவற்றைக் குறிக்கொண்டு, குடியாட்சி என்றும் - கோனாட்சி என்றும் - குடிக்கோனாட்சி என்றும் - பலதிற அரசுகளை வகுத்து, மக்களை மயக்கி, ஒரு பக்கம் வஞ்சித்து வருகிறார்கள்; மற்றொரு பக்கம் புரோகிதர்கள் நின்று, பலதிறக் கண்முடி வழக்க ஒழுக்கங்களை நாளுக்கு நாள் பெருக்கி மக்களை ஏமாற்றி வஞ்சித்து வருகிறார்கள். இவ்விரு வழியிலும் மன்பதை நெருக்குண்டு துன்பறுகிறது. வஞ்சனைகள் பெருகப் பெருக, உலகம் சன்மார்க்கத்தினின்றும் வழக்கி வீழ்தல் இயல்பன்றோ?

துன்மார்க்க வீழ்ச்சிக்கு அழிவுவேலை ஒருபாலும், சன்மார்க்க எழுச்சிக்கு ஆக்கவேலை மற்றொருபாலும் நடந்து வருதல் வேண்டும். அழிவும் ஆக்கமும் சேர்ந்த ஒன்றே சீர்திருத்தம் என்பது.

இந்நாளில் உலக முழுவதும், சீர்திருத்தத்தை விரும்புவது வெள்ளிடை மலை. இவ்விருப்பம் இயற்கை அன்னையின் ஏவலால் எழுவதாகும். இயற்கை அன்னை உலகைச் செப்பஞ் செய்ய, மறக்கருணையையும் அறக்கருணையையும் சொரிந்து வருவதை அறிஞர் தமது கூர்த்த மதியால் உணரலாம். மறக்கருணை அழிவுக்குத் துணைசெய்வது; அறக்கருணை ஆக்கத்துக்குத் துணை செய்வது. இயற்கை அன்னையின் வழி நின்று தொண்டாற்ற வேண்டுவது அன்பர் கடமை.

உலகில் பலதிற இயக்கங்கள் எழுந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அவ்வவ்வியக்கத்தில் ஈடுபடும் அறிஞர், அதை அதைச்

சன்மார்க்கத்தில் செலுத்த முயலல் வேண்டும். இம்முயற்சிக்கு ஒல்லும் வகையாதல் துணைபோக வேண்டு மென்பது எனது தணியா வேட்கை.

பலதிற மகாநாடுகளில் தலைமை வகிக்கும் பேறு எனக்கு அடிக்கடி வாய்ப்பதுண்டு. அம்மகாநாடுகளில் குறிக்கத்தக்கன சில. அச்சிலவற்றுள் மாயவரத்தில் கூடிய சமரச சன்மார்க்க மகாநாடும் ஒன்று. அம்மகாநாடு, ஒருவித சரித்திர சம்பந்த முடைய தாகலின், அதைப்பற்றி இம்முன்னுரையில் மிகச் சுருங்கிய முறையிலாதல் கூறுதல் பொருத்தமென்று யான் கருதுகிறேன்.

வாழ்வில் பெறுதற்கு எளியன பல; அரியன சில. அவ்வரியன வற்றுள்ளும், அரியது ஒன்றுளது. அஃது எது? அதுவே நட்பு என்பது. 'செயற்கரிய யாவுள நட்பின்' என்றார் திருவள்ளுவனார்.

யான் பலதிற உலகில் உலவும் பேறுடையேன். தமிழ் உலகு, சமய உலகு, அரசியல் உலகு, தொழிலாளர் உலகு, சீர்திருத்த உலகு முதலிய பல உலகங்கள் எனக்கு உண்டு. இப்பல உலகில் உலவுவது எனது இயல்பாகிவிட்டது. ஒவ்வோர் உலகிலும் உரிய நண்பர் சிலர் எனக்கு வாய்த்துள்ளனர். பொல்லாதது என்றும், நட்புக்குரிய ஈரமில்லாதது என்றும் சொல்லப்படும் இக்கால அரசியல் உலகிலும் இரண்டொரு நண்பரை யான் பெற்றேன். அவருள் இங்கே குறிக்கத்தக்கவர் ஒருவர். அவர், திருமிகு - ஈ.வே.இராமசாமி நாயக்கர் ஆவர்.

திருமிகு - இராமசாமியாரது நட்பு, முதன் முதல் எனக்கு 1919ம் ஆண்டில் கிடைத்தது. அன்று முதல் அவரும் யானும் நண்பராகித் தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸில் சேவை செய்துவந்தோம். 1925-ம் ஆண்டு முதல், நண்பர் நாயக்கருக்குக் காங்கிரஸ் பற்று, படிப்படியாகக் குறையலாயிற்று. இதற்குக் காரணம், 'சிலகூட்டத்தார் சூழ்ச்சி' என்று சொல்லப்பட்டது.

1925-ம் ஆண்டின் இறுதியில் காஞ்சியில் எனது தலைமையில் தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் (தமிழ் மாகாண மகாநாடு) கூடிற்று. அதில் நண்பர் இராமசாமியாரும், மற்றுஞ் சிலரும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானம் கொணர்ந்தனர். தலைவன் என்ற முறையில் நீதிநெறி நின்று, பொருந்திய காரணங்கூறி, அத்தீர்மானத்தைத் தள்ளும் நிலைமை எனக்கு ஏற்பட்டது. அச்செயல், நண்பர் நாயக்கருக்குச் சீற்றமூட்டிற்று. அதன் பயனாக, அவர், காங்கிரஸ் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட 'ஜஸ்டிஸ்!' கட்சிக்கு வெளிப்படையாக ஆதரவு நல்கத்

துணிவு கொண்டனர். அதனால், அவருக்கும் எனக்கும் அரசியலில் கருத்து வேற்றுமை அரும்பலாயிற்று.

1926-ம் ஆண்டு இறுதியில், அதுபோல்து தமிழ்நாட்டுக் காங்கரஸ் நிருவாகக் கூட்டத்தவரா யிருந்தவருள் பெரும் பான்மையோர் ஒன்றுசேர்ந்து (கான்பூர்) காங்கரஸ் நிறைவேற்றிய தீர்மானங்கள் சிலவற்றுக்கு மாறுபட்டு நடக்க உறுதி கொண்டனர். அதற்குத் துணைநிற்க எனது மனச் சான்று இடங் கொடுக்கவில்லை. அதனால், தமிழ் நாட்டுக் காங்கரஸ் நிருவாகக் கூட்டத் தொடர்பை மட்டும் யான் அறுத்துக் கொண்டேன்; காங்கரஸில் சாதாரண அங்கத்தினனாக இருந்து காலங்கழிக்கலானேன்.

நண்பர் இராமசாமி நாயக்கர் முயற்சியால் 1927-ம் ஆண்டில் மாயவரத்தில் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சிச் சார்பில் ஒரு பெரிய மகாநாடு கூடிற்று. அம்மகாநாட்டிற்கு இப்பொழுது சென்னை அரசாங்கத்தில் சட்ட அமைச்சராக உள்ள ஸர். கிருஷ்ணன் நாயர் தலைமை வகித்தார். தமிழ்நாட்டில் கூடிய பல மகாநாடுகளில் அதனை ஒரு சிறந்த மகாநாடென்றே கூறலாம்.

அம் மகாநாட்டுப் பந்தரில் எனது தொண்டும் ஏதாவது நிகழ்தல் வேண்டும் என்று நண்பர் நாயக்கர் உள்ளிட்ட சிலர் விரும்பினர். அவ்விருப்பம் சமரச சன்மார்க்க மகா நாடாக உருக்கொண்டது. அதற்குரிய தலைமைப் பதவி எனக்கே வழங்கப் பட்டது.

இரண்டு மகாநாடுகளும் ஒரே இடத்தில் கூட நேர்ந்தமையால், 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சித் தலைவர்களில் ஏறக்குறைய எல்லாரும் சமரச சன்மார்க்க மகாநாட்டிலும் கலந்து அளவளாவினர். மகாநாடு முடிந்த பின்னை, 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சித் தலைவர்களிடம் விடைபெற யான் போனேன். அப்பொழுது, 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியின் பெருந்தலைவரும், இராஜ தந்திரத்தில் தலைசிறந்த வரெனப் பேர்பெற்றவரும், எனது கெழுதகை நண்பருள் ஒருவருமாகிய பனகால் ராஜா அவர்கள், என்னைப் பார்த்து, 'உங்களுக்கு எங்கள் அரசியல் பிடிப்பதில்லை; உங்கள் சமூக சீர்திருத்தம் எங்களுக்குப் பிடிக்கிறது. இது சன்மார்க்க மகாநாட்டில் நன்கு விளங்கிவிட்டது. ஆகவே, சமூக சீர்திருத்தத்தில் நாம் அனைவரும் ஏன் ஒன்றுசேர்ந்து உழைத்தல் கூடாது?' என்று கேட்டார்கள். 'அப்படியே செய்யலாம்' என்று புன்முறுவலுடன் கூறி, யான் விடை பெற்றுத் திரும்பினேன்.

சில திங்கள் கழிந்தன. நண்பர் நாயக்கரது 'குடியரசு' பத்திரிகையி னின்றும் புதுப்புதுப் பாணங்கள் கிளம்பின. அப்பாணங்கள் எனக் கென்றே செப்பஞ் செய்யப்பட்டனவோ என்று யான் ஐயுற்றேன்; அவ்வாறே உலகமும் ஐயுற்றது. கடவுளைப் பற்றியும், அடியார் களைப் பற்றியும் யான் மாறுபடும் முறையில் 'சுயமரியாதை' என்னும் பெயரால் 'குடியரசு' சில் பாணங்கள் பூட்டப்பட்டன. அப் பாணங்களால், சன்மார்க்க மகா நாடு கொண்ட சமூக சீர்திருத்த முறைகளைப் பரப்புதற்கு 'நண்பர் நாயக்கருடன் கலந்து தொண்டு செய்தல் வேண்டும்' என்று யான் கொண்ட எண்ணம் பாழாயிற்று.

சமூக சீர்திருத்தத்தில் நாயக்கருக்கும் எனக்கும் கருத்து வேற்றுமை இல்லையாயினும், கடவுள் நெறியில் அவருக்கும் எனக்கும் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டது. அவ்வேற்றுமை நாளுக்குநாள் பெருகலாயிற்று. அப்பெருக்கால் தமிழ்நாட்டில் பெரும் புயற்காற்றும் வீசிற்று. பின்னே நாளடைவில், 'சுய மரியாதை' என்னும் பெயர், ஓர் இயக்கமாகப் பரிணமித்தது. இவ்வியக்கம் தோன்றுதற்குக் காரணமாக நின்றது, மாயவரத்திற் கூடிய சமரச சன்மார்க்க மகா நாடாகலான், அதைப் பற்றி இம்முன்னுரையில் பிரஸ்தாபித்தல் நேர்ந்தது.

நண்பர் நாயக்கர் முயற்சியும், எனது தலைமைக் கூட்டுறவும் ஒன்றிய சன்மார்க்க மகா நாட்டின் பயனாகச் 'சுயமரியாதை இயக்கம்' என்னுங் குழவி பிறந்தமையால், அதற்குத் தந்தை நாயக்கரென்றும், தாய் யான் என்றும், அக்குழவி தந்தைவழி வளர்ந்து வருகிறது என்றும் யான் விளையாட்டாகச் சொல்வது வழக்கம்.

மாயவரத்திற் கூடிய சமரச சன்மார்க்க மகா நாட்டுத் தலைமை உரை, எனது தலைமை உரைகள் சிலவற்றைக் கொண்ட 'தமிழ்த் தென்றல்' என்னும் நூலில் முதற்கண் ஒளிர்வது. அதனைத் தனி நூலாகவும் வெளியிடுதல் வேண்டும் என்று சில நண்பர் விழைந் தனர். அவர் விழைந்தவாறு, அத்தலைமை உரையை இச்சிறு நூலாக்கி, இம் முன்னுரையுடன் வெளியிடலானேன். நூலின் உள்ளுறைக் கேற்பச் 'சமரச தீபம்' என்னும் பெயர் நூலுக்குச் சூட்டப்பட்டது.

இந்நூற்கண், சமரசம், சன்மார்க்கம், சீர்திருத்தம் முதலியன சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. 'சன் மார்க்க போதம்' என்னும் தலைப்புக்கொண்ட வேறொரு நூல் என்னால் இயற்றப்

பட்டிருக்கிறது. அதன்கண், சன்மார்க்க விளக்கம், சமரச நுட்பம், சத்தின் இயல், இயற்கைக் கூறுபாடு, கண்முடி வழக்க ஒழுக்க இழிவு, சீர்திருத்தம், சமதர்மம், சங்க அமைப்பு முதலியன விளக்க மாகவும் தெளிவாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சமரச சன்மார்க்கத்தைப் பற்றிய விரிவை அந்நூலிற் காண்க.

26.1.1934

சித்த மார்க்கம்

உயிர்கள் தாங்கும் பிறவிகள் பல. அவைகளுள் விழுமியது மனிதப்பிறவி. 'மனிதப்பிறவி விழுமியது' என்று சொல்லாத சான்றோரில்லை.

மனிதப்பிறவியில் உள்ளொளி அதாவது ஆத்மசக்தி பெருகுதற் குரிய வாய்ப்பு உண்டு. மற்றப் பிறவிகளில் அவ்வாய்ப்பு இல்லை. அதனால் மனிதப்பிறவி விழுப்பமுடையதாகிறது.

மக்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பைத் தக்கவழியில் பயன்படுத்தல் வேண்டும். உள்ளொளிகாலும் முறையில் மக்கள் வாழ்வை நடாத்துவது சிறப்பு. இல்லையேல், மக்கள் வாழ்வு விலங்குவாழ்வினும் கொடியதாகும்.

பண்டை மக்கள் வாழ்வு உள்ளொளியைக் குறிக்கொண்டு நின்றது. உள்ளொளி அவர்கள் வாழ்வில் அரும்பி மலர்ந்து வந்தது. உலக வாழ்வும் கடவுள் வழிபாடும் அவ்வொளிக்கென்றே அந்நாளில் கொள்ளப்பட்டன. உள்ளொளிக்கென்று அந்நாளில் கொள்ளப்பட்டன. உள்ளொளிக்கென்று பண்டை மக்கள் கடைப்பிடித்தொழுகிய மார்க்கம் சித்த மார்க்கம் என்பது ஆராய்ச்சியால் விளங்குகிறது.

சித்தமார்க்கமே சமயம் என்பது சமய நோக்கு நாளடைவில் சிதையலாயிற்று. சிதைவால் விளைந்துள்ள கேடுகள் பல. பல தெய்வ வழிபாடு, பல சமய உணர்வு, சமயவெறி, சமயப்போர், அடக்குமுறை முதலிய கொடுமைகட்கு உலகம் இரையாகி வருதல் கண்கூடு.

இந்நாளில் மன்பதைக்குச் சித்தமார்க்கப் பிரசாரம் தேவை. மக்கள், சித்தமார்க்கத்தில் நின்று, உலக வாழ்வையும் கடவுள் வழிபாட்டையும் உள்ளொளி எழுச்சிக்கெனப் பயன்படுத்தப் புகுவார்களாயின், அவர்களிடையே ஒரு தெய்வ வழிபாடு, சமரச நோக்கு, சகோதரநேயம் முதலிய நல்லியல்புகள் நிலவுதல் ஒருதலை.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் வாயிலாகச் சித்த மார்க்கத்தைப் பற்றிப் பேசும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. சைவ சித்தாந்த

மகாசமாஜத்தின் 29-வது ஆண்டுவிழா (23, 24, 25-12-1934) திருவதிகையில் நடைபெற்றது. தலைமைப்பதவி எனக்கு வழங்கப் பட்டது. தலைமையுரையில் சித்தமார்க்கத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபஞ் செய்யலானேன்.

அத்தலைமை உரையைக் கொண்டது இந்நூல். நூலின் உள்ளுறைக்கேற்ப நூலுக்குச் 'சித்தமார்க்கம்' என்னும் தலைப்புச் சூட்டப்பட்டது.

நூற்கண், சித்தமார்க்க வரலாறு, அதன் தொன்மை, அதனால் விளையும் பயன், அதன் முற்கால தற்கால நிலை, ஒரு தெய்வ வழிபாடு, சமரச நோக்கு, சகோதரநேயம் முதலியன ஓதப் பட்டுள்ளன. சமய உலகில் இது காலத்துக்குரிய நூலாக நின்று பயன் தருமென்று நம்புகிறேன் பிழை பொறுக்க.

12.12.1935

பரம்பொருள் (அல்லது) வாழ்க்கை வழி

உலகம் மாறுதல் அடைந்து வருகிறது. மாறுதலினின்றும் ஏதோ ஒரு புது உலகம் மலரும். அவ்வுலகம் உலகாயத மயமாய் இருக்குமென்று பல இடங்களில் பேசப்படுகிறது. உலகாயதத்துடன் தெய்விகமும் கலந்த ஓர் உலகம் புதுமையில் மலர்தல் வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. அவ்வேட்கை ஒரு நூலை இயற்ற என்னை உந்தியது. எனது உடல்நிலையும், கட்புலன் தொல்லையும், செவிப்புலன் தொல்லையும் பழையபடி நூல் இயற்ற என்னை விடுவதில்லை. கவலை அறியா என்மனம் கவலையுற்றது.

படலம் எனது வலது கண்ணை முற்றும் மறைத்தது; இடது கண்ணை இன்னும் முற்றும் மறைக்கவில்லை. இக்கண் உமிழும் சிற்றொளி என்னை அங்கும் இங்கும் நடமாடத் துணைபுரிகிறது.

ஏறக்குறைய அறுபத்தைந்து வயதுவரை என் கைப்பட எழுத்துத் தொண்டு ஆற்றி வந்தேன். இப்பொழுது அத் தொண்டுக்கு இடர் நேர்ந்தது. என் கை இன்னும் வீறுகிறது. ஆனால், அதைக் கண் தடைசெய்கிறது.

தமிழ்ப் புலவரைச் சுருக்கெழுத்துப் பயிலுமாறு பலமுறை யான் பேசிப் பார்த்தேன்; எழுதிப் பார்த்தேன். பயன் விளைய வில்லை. இந் நேரத்தில் புலவருள் சுருக்கெழுத்துப் பயின்ற ஒருவர் என் பக்கத்திருப்பின் என் வாய் ஓய்வு பெறாது; எதை யேனும் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கும். அப்பிதற்றல்கள் நூல்களாகும்.

சென்னை : செயின்ட் எபா உயர்நிலைப்பள்ளியில் படிக்கும் ஒரு குழந்தை - என் அருமைத் தமையனார் திரு. வி. உலகநாத முதலியார் பேர்த்திமாருள் ஒரு செல்வி - யான் சொல்வதை எழுத முன்வந்ததை ஈண்டுக் கழிபேருவகையுடன் குறிக்கிறேன். அக் குழந்தையின் பெயர் டி. சிவயோகவல்லி. எங்கள் வீட்டில் வளர்ந்து வரும் செல்வக் குழந்தைக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வது? செல்வி - சிவயோக வல்லிக்கும் கல்விச் செல்வத்தை யும், பொருட்

செல்வத்தையும் வாழ்க்கைச் செல்வத்தையும், நீண்ட நாளையும், நல்ல யாக்கையையும், வேறு பல பேறுகளையும் அருளுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனை வழத்துகிறேன்.

யான் சொல்லக் குழந்தை எழுதியதை, நண்பகலில் ஞாயிற் றொளி நன்கு படரும் இடத்தில் அமர்ந்து எனது இடதுகண் காலும் சிற்றொளித்துணையால் பார்வையிட்டுப் பார்வையிட்டுச், சில கூட்டல் - கழித்தல் - திருத்தல் முதலியன செய்தேன். ஒற்றைக் கண்ணொளி என்னை ஏமாற்றியுமிருக்கும்.

இந்நூலை யானே என் கைப்பட எழுதியிருப்பின் நூல் விரி வடைந்திருக்கும். குழந்தையின் வேலையைச் சுருக்க வேண்டிக் குறிப்புக் குறிப்பாகக் கருத்துக்களை வெளியிடலானேன். இந்நூலை ஒரு குறிப்புத் திரட்டு என்றே சொல்வேன். எனது கண் படலம் நீங்கி ஒளி பெற்றால், இந்நூலை விரிவாக்க எண்ணி யுள்ளேன். நூலின் பொருளுக்கேற்பப் 'பரம்பொருள் அல்லது வாழ்க்கை வழி' என்னும் தலைப்பு அணியப்பட்டது.

இந்நூற்கண் - மனித இயற்கை, அமைதி, அமைதி வீழ்ச்சி, அதற்குரியகாரணம் மீண்டும் அமைதிபெறல், சாம்ராஜ்யம், சமதர்மம், பரம்பொருள் உண்மை, பரத்தின் தனித்த நிலை, கலந்த நிலை, ஒன்றுக்கும் அளவு உண்மை, பரவெளி, சூந்யம், விஞ்ஞானத்தின் எல்லை, சடாகாசம், சிதாகாசம், வழிபாட்டுத் திறங்கள், காவிய ஒவிய வழிபாடுகள், தியானம், சேர்க்கைச் சிறப்பு, சேர்க்கையில் அன்பு பெருகல், சேர்க்கை வழிபாடு, முறையீடு, வாழ்க்கை வழி, வாழ்க்கைப் பேறு, பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி, தடைகள், அறப்புரட்சியின் பெருமை, மறப் புரட்சியின் சிறுமை, அறியாமை நீங்கும் வழி, கிறிஸ்து பெருமான் போதனையும் சாதனையும், மார்க்ஸியமும் காந்தியமும், உலகம் ஒரு குலமாதல், அறவோர் புரட்சி, மரணமிலாப் பெருவாழ்வு, அமைதி உலகம், புது உலகம், முன்னோர் உரைகள் முதலிய பொருள்கள் ஒதப் பட்டுள்ளன.

முதுமையில் - உடல்நிலையும், கட்புலனும், செவிப்புலனும் தொல்லை விளைத்து வரும் வேளையில் - இந்நூல் இயற்றப் பெற்றது. அறிந்தோ அறியாமலோ நிகழ்ந்துள்ள பிழைகளைப் பொறுக்குமாறு தோழர்களை வேண்டுகிறேன்.

15.9.1949

உரிமை வேட்கை (அல்லது) நாட்டுப் பாதல்

பாட்டென்பது சொல்லடுக்கன்று; அணிச்செறிவன்று; யாப்புக் கட்டுமன்று. இயற்கையோடு இரண்டற இயைந்த மனத்தினின்றும் விரைந்தெழும் மகிழ்ச்சியின் பொங்கல் பாட்டாகும். இம்மகிழ்ச்சிப் பொங்கல் பெரிதும் காலதேச வர்த்தமான நிலைமைகளின் அளவையில் எழுவது. இந்நாளில் இயற்கையோடியைந்த வாழ்விற்கு இடனுண்டோ?

பொதுவாக உலகிலேயே இப்பொழுது இயற்கைப் பாவலர் தொகை அருகிவருதல் கண்கூடு. இதற்குக் காரணங்கள் பலபடக் கூறலாம். விரிவு ஈண்டைக்கு வேண்டுவதில்லை. சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று அரசியற் போராட்டம்; மற்றொன்று இயந்திர இயக்கம். இவை ஆக்கம் பெற்றில்லாப் பழைய காலத்திலேயே உலகில் இயற்கைப் பாவலர் தொகை பெருகியிருந்தது. இடைநாளில் இயற்கை மணமும் யாப்புக் கட்டும் விராவிச் செறியப் பாக்கள் யாக்கப்பட்டன. நாளடைவில் முன்னையது சென்று தேய்ந்து இறுதலாயிற்று.

இயற்கைப் பாவலர் தொகை அருக அருக, அழுக்காறு, அவா, எரி, பகை, போர், கொலை, கொள்ளை முதலிய பேய்களுக்கு உலகம் இரையாதல் இயல்பு. இப்பேய்களுக்குத் தற்போதைய உலகம் இரையாகி வருதலை எவ்வெழுத்தால் எழுதிக் காட்டுவது?

பொல்லாத கொலை இயக்கங்களும், கொள்ளை இயக்கங்களும் தோன்றி, மக்களை மாக்களாக்கி, உலகை எரிக்கின்றன. இவ்வெரியில் நெய் பெய்து, அழலைப் பெருக்கிப் பரப்புவது பத்திரிகையுலகின் 'தொண்டாகிவிட்டது. இவ்வெரியுலகில் இயற்கைப் பாட்டு எங்ஙனம் எழும்? இக்கால உலகில் வாழும் 'பேறு' எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது!

உரை நடை எழுதுவது எனது தொழில். (உரையிலும் பா

அமைதல் உண்டு. உரைச்செய்யுள் பாச்செய்யுள் என்னும் வழக்கை நோக்குக.) பாக்கள் எழுதல் வேண்டுமென்று யான் எண்ணி முயல்வதில்லை. பழைய இயற்கைப் புலவர்களின் பாடல்களைப் பாடி இன்புறுவதில் எனக்கு வேட்கை அதிகம்.

பாடல் எழுத யானே வலிந்து எண்ணி முயலாதொழியினும், அதற்குரிய அவசியமும் நெருக்கும்மட்டும் நேராம லிருப்ப தில்லை. ஆனால் அவ்வவசியமும் நெருக்கும் பலப்பல சமயங்களில் நேர்வதில்லை. மிகச்சில சமயங்களிலேயே அவை நேர்வதுண்டு.

சில புலவர் தமது நூல்களுக்குச் சாற்றுக் கவிகள் விழைந்த போதும், கெழுதகை நண்பர் சிலர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்த போதும் பாடல் எழுதும் அவசியமும் நெருக்கும் நேர்ந்திருக் கின்றன. மன அமைதி குலையும்போதும் பாட்டெழுத அமர்வது எனது வழக்கம்.

மன அமைதி எனக்கு எளிதில் குலைவதில்லை. பலதிற ஆவேசங்களிடைச் சிக்குறவும், மகாநாடுகளில் - பெரிதும் யான் தலைமை வகித்த மகாநாடுகளில் கருத்து வேற்றுமை காரணமாகச் சில தோழர்கள் எழுப்பிய புயல்களிடை அகப்படவும், சில சமயங்களில் மகாநாடுகள் இருண்ட காடுகளாகிக் கிளப்பிய புலிகளின் பாய்ச்சல், யானைகளின் வீறு, சிங்கங்களின் கர்ச்சனை முதலிய இடி முழக்கங்களில் மூழ்கவும், தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தங்களில் நிகழ்ந்த பெரும் பெருங் குழப்பங்களில் ஈடுபடவும் வாய்ப்புகள் நேர்ந்த போதும் என் மன அமைதி குலைந்த தில்லை. இவ்வேளைகளில் அமைதியாகவே என் கடன்களை ஆற்றிக் கொண்டிருப்பேன்.

கொந்தளிப்பு நுழையாதவாறு ஒல்லும்வகை மனத்தைக் காப்பது எனது இயல்பு. ஆனாலும், அசையா அமைதி, இடை யறாது நிலவும் முழு நெஞ்சம் இன்னும் பெற்றேனில்லை. எளி யேன் என்செய்வேன்! யான் தாங்கியுள்ளது மனிதப் பிறவி! அப்பிறவி குறைபாடுடையது; வழக்குதற்குரியது. பிறவிக் குறைபாடு ஒவ்வொருபோது சிறிதாதல் அமைதியைக் குலைத்து வழக்கி வீழ்ச் செய்கிறது.

குலைந்த அமைதியை மீண்டும் பெறவேண்டிக் காடு மலை கடற்கரைக்குச் செல்வேன்; சென்று இயற்கைக் கோலங்களை ஊன்றி நோக்குவேன்; இயற்கைக் காவியங்களைப் படிப்பேன்; அமைதி கூடிவிடும். அங்கேயும் அவைகளிலும் அமைதி கூடாத

வேளையில், மனத்தை ஒருமைப்படுத்துதற்குப் பாடல் எழுதப் புகுவேன். அப்பொழுது என் மனம் பாட்டில்படிந்து அமைதியுறும். இதனால் யான் பாக்கள் யாக்கப்புகுதல் மிகச் சில சமயங்களில் என்பது புலனாகும்.

அவ்வாறு அடியேனால் யாக்கப்பெற்ற பாக்களுள் சில இந்நூற்கண் திரட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டொன்று வேறு சமயங்களில் பாடப்பட்டன. பாக்களின் பெரும்பான்மைப் போக்கையொட்டி “உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாடல்” என்னுந் தலைப்பு இந்நூலுக்குச் சூட்டப்பட்டது.

இப்பாக்கள் ஒரே காலத்தில் யாக்கப்பட்டன அல்ல; வெவ்வேறு காலங்களில் யாக்கப்பட்டன. இவைகளிற் சில அவ்வப் போது என்னுடைய பத்திரிகையிலும், நூல்களிலும் வெளியாயிருக்கின்றன.

இந்நூற்கண் போந்துள்ள பாக்கள், உரிமையில் வேட்கை, நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று, உலக சகோதர நேயம், பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதாமை, ஒப்புரவு, பயன்கருதாப் பணி, இயற்கையில் வேட்கை, சமரச சன்மார்க்க நாட்டம் முதலிய வற்றில் மக்களுக்கு ஊக்கமுட்டுமென்று நம்புகிறேன்.

குற்றங் குறைகளைத் தமிழ்ச் செல்வர்கள் பொறுத்தருள் வாரர்களாக.

12.9.1931

முருகன் அருள் வேட்டல்

‘ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்’ என்பது திருமுலர் திருவாக்கு. ‘ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலாற்கு ஆயிரந் - திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ’ என்பது மாணிக்கவாசகர் திருமொழி.

ஒரு பரம்பொருட்கே உலகில் பல பெயர்கள் வழங்கப் படுகின்றன. புறப்பெயர்களை மட்டுங் கொண்டு ‘உன் தெய்வம்; என் தெய்வம்’ என்று போரிடுவது அறியாமை. பன்மை உணர்ச்சி யால் வாதப்போர் நிகழ்த்த ஒருப்படும் நெஞ்சில் ஒருமை உண்மை விளங்கல் அரிது. ஆகவே, புறப்பெயர்களை விடுத்து அகப் பொருள் ஒருமையில் கருத்துச் செலுத்துவது அறிவுடைமையாகும்.

ஆண்டவனுக்கு உலகில் பல மொழியில் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவைகளுள் முருகன் என்பதும் ஒன்று. முருகன் என்பது தமிழ்ப் பெயர். அதன்கண் கடவுள் இயல்கள் யாவும் அடங்கியிருக்கின்றன. அவ்வியல்களை ‘முருகன் அல்லது அழகு’ என்னும் நூலில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன்.

தனிப் பரம்பொருளாகிய முருகனுக்கு உடல் இயற்கை, முருகனே அவ்வுடலின் உயிர். உடலாம் இயற்கையைக் கொண்டே உயிராம் முருகனை உணர்தல் கூடும். இயற்கையும் முருகனும் பிரிவின்றி இயைந்து நிற்கும் அழகை என்னென்று கூறுவது? அவ்வழகு எக்கூற்றில் அடங்கும்? அதை வருணிப்ப தில் நிகழும் மகிழ்ச்சியே மகிழ்ச்சி; விளையும் இன்பமே இன்பம். இயற்கை யழகை அல்லது முருகைக் கவிகள் காவியங்களாகவும், சிற்பர்கள் ஓவியங்களாகவும் உலகிற்கு உதவியுள்ளார்கள். காவியங்களும் ஓவியங்களும் இயற்கை முருகன் படங்கள் என்று கூறுதல் மிகை யாகாது. அப்படங்கள் இயற்கை யழகினிடம் நெஞ்சைச் சேர்க்கப் பாலம்போலத் துணை செய்யும் என்க.

ஆண்டவனுக்கென ஆங்காங்கே அமைந்துள்ள கோயில் கள், பலதிறத் தத்துவங்களைக் கொண்ட ஓவிய நிலையங்களே யாகும்.

அவைகளின் உட்பொருளை ஆராய்ந்தால் இயற்கை உடல் என்பதும், முருகன் உயிரென்பதும் நனி விளங்கும்.

இப்பெற்றி வாய்ந்த கோயில்களை வழிபடுவது இயற்கை முருகனை நினைவூட்டிக் கொள்வதாகும். வாக்கு மனங்கட்கு எட்டாத ஒரு பொருளை நினைப்பதற்கும், வாழ்த்துதற்கும், வணங்குதற்கும் கோயில்கள் துணைக்கருவிகளாக நின்று வருகின்றன.

முருகனுக்குரிய வழிபாடுகள் பலதிறத்தன. அவைகளுள் ஒன்று, பாட்டு வழிபாடு. அவ்வழிபாட்டைச் சிறந்த ஒன்று என்றுங் கூறலாம். 'அர்ச்சனை பாட்டேயாகும்' என்றார் சேக்கிழாரும். பாட்டர்ச்சனைகள் முருகனுக்குக் கோடிக் கோடிக் கணக்கில் நிகழ்ந்துள்ளன. இயற்கைச் செல்வர்களின் அர்ச்சனைகளில் முழுகியுள்ள முருகனுக்கு இயற்கை எளியன் அர்ச்சனை எத்தன்மையதா யிருக்குமென்று சொல்ல வேண்டுவ தில்லை.

முருகனை யான் இளமை தொட்டு ஒவ்வொரு விதமாக வழிபட்டு வந்திருக்கிறேன். அவ்வவ் வழிபாடுகள் யாவும் ஒன்றி, இயற்கை முருகன் வழிபாட்டில் என்னைச் செலுத்தின. இயற்கை வழிபாடு, முருகன் அருள் வேட்டலை எழுப்பிற்று.

அடியனால் யாக்கப்பெற்ற 'உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாடல்' என்னும் நூல் வெளிவந்த பின்னர், 'முருகன் அருள்வேட்டுப் பாடல் பாடுதல்வேண்டும்' என்ற வேட்கை எழுந்தது. அவ்வேட்கை இந்நூலிலுள்ள பாக்களாகப் பரிணமித்தது. நூலின் உள்ளுறைக் கேற்ப, நூலுக்கு 'முருகன் அருள் வேட்டல்' என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

குற்றங் குறைகளை அன்பர் மன்னிப்பாராக.

6.4.1932

திருமால் அருள் வேட்டல்

“வணங்கும் துறைகள் பலபல வாக்கி மதிவிகற்பால்
 பீணங்கும் சமயம் பலபல வாக்கி அவையவைதோ
 றணங்கும் பலபல வாக்கிநின் மூர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்
 இணங்குநின் னோரையில் லாய்நின்கண் வேட்கை எழுவிப்பனே”

- நம்மாழ்வார்

சமயம் ஒன்றா? பலவா? இவ்வினாவிற்கு ‘ஒன்று’ என்று விடையிறுப்போர் தொகை மிகச் சிறியதாயிருக்கும்; ‘பல’ என்று விடையிறுப்போர் தொகை மிகப் பெரியதாயிருக்கும். இது தற்கால உலக நிலை. இந்நிலை நாளடைவில் மாறுதல் அடையும்.

எனது வாழ்வுநூல் உருக்கொண்டு வருகிறது. அந்நூலைத் திறந்து சமயப் பகுதியைப் பார்த்தால் எனது சமயநிலை புல னாகும். சிறு வயதில் என்னுள்ளத்தில் பல சமய உணர்வே திகழ்ந்துநின்றது. பின்னே பல சமய நூலாராய்ச்சியும், பல பெரியோர் கூட்டுறவும், வேறு பல நிகழ்ச்சிகளும் பல சமய உணர்வை வீழ்த்தின. இப்பொழுது யான் சமரச சன்மார்க்க சங்கத் தொண்டு செய்து வருகிறேன்.

எச்சமய நூலை ஆராய்ந்தாலும், அதன்கண் ‘ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்’ என்னும் உண்மையே விளங்கா நிற்கும். அவ்வுண்மை நாளடைவில் ஒரு சமய உணர்வை நிலை பெறுத்தும். அவ்வொரு சமயமே சமரச சன்மார்க்கம் என்பது.

உலகம் பலவிதம்; மக்கள் மனோநிலையும் பலவிதம். ஒவ்வொருவர்க்கு ஒவ்வொருவித உணவு ஒவ்வொருபோது விருப்பூட்டுவதைப் பார்க்கிறோம். முடிவில் நிகழ்வதென்ன? உணவின் வடிவங்கள் மறைந்து ஒன்றாகின்றன. அதேபோல அவரவர் தத்தம் மனோ நிலைக்கேற்றவண்ணம் ஒவ்வொரு மதத்தை ஏற்று ஒழுகுகிறார்; முடிவில் எல்லாம் ஒன்றே ஆகும்.

எவர் மனம் எம்மதத்தை நாடுகிறதோ அவர் அம்மதம்பற்றி யொழுகலாம். ஆனால் அவர் பிறர் ஏற்றொழுகும் மதங்களை

நிந்தித்தலாகாது. பிற மதங்களை நிந்திப்போர், தம் மதத்தையே தாம் நிந்தித்துக் கொள்வோராவர். நிந்தனை ஆன்ம விளக்கத் துக்கு எப்பொழுதும் துணைசெய்யாது. நிந்தனையற்ற மனமே நின்மல மாகும். நிந்தனையின்றித் தம் மத வழியே நின்றொழுகு வோர் பிற மதங்களெல்லாம் தம்மதத்தில் விளங்கும் நுட்பத்தை நாளடைவில் தெளியப் பெறுவர். அத்தெளிவு, பன்மைச் சமய உணர்வை ஒழித்து, ஒருமைச் சமய உணர்வை நிலைபெறுத்தும். அவர்க்குக் கடவுள் ஒன்றே என்பதும், அக்கடவுளுக்கு உலகில் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன என்பதும், பெயர்களைக் கடவுளாகக் கொண்டு பன்மை உணர்வுக்கிரையாவது தவறு என்பதும், பெயர்களின் பொருள் ஒன்றே என்பதும், இன்ன பிறவும் நனி விளங்கும். அவர் கடவுளை எப்பெயராலும் வழி படுவர். அவர்க்கு எம்மதக் கோயிலும் தெய்விக நிலையமாகவே தோன்றும்.

இறையொன்றே, அதற்குரிய நிலைகள் பல உண்டு. அவை களில் இங்கே குறிக்க தக்கன மூன்று. ஒன்று, வாக்கு மனம் முதலிய எல்லாவற்றையும் கடந்தது; மற்றொன்று இயற்கையைக் கோயிலாகக் கொண்டது; இன்னொன்று குருவின் உள்ளத்தைக் கோயில்கொண்டிருப்பது. இம்மூன்றனுள் பின்னிரண்டே வழிபாட்டுக்கு உரியன. முன்னையது வழிபாட்டுக்கு உதவாதது.

வாக்கு மனமுடையார், வாக்கு மனங் கடந்த ஒன்று, அது பேச்சற்றது. இயற்கைக் கோயிலும் குருவின் உள்ளக்கோயிலுமே வழிபாட்டுக்கு உரியனவாம். இவ்விரண்டையும் உலகம் பலப் பலமுறையில் வழிபட்டு வருகிறது.

இறை உயிர்; இயற்கை உடல். இயற்கையுடல் ஒரு கோயில். உடலாகிய கோயிலை வழிபடுவது உயிராகிய இறையை வழிபடுவதாகும். இதுவே இயற்கை வழிபாடென்பது.

இயற்கைக் கோயிலைப் பண்டைக்காவியரும் ஓவியரும் பலதிற உருவங்களாக வரைந்தும் வடித்தும் உலகுக்கு வழங்கினர். அவ்வுருவக்குறிகள் பிற்காலச் சிற்பக்கோயில்களில் அமைக்கப்பட்டன. சிற்பக் கோயில்கள் தத்துவங்களை அறி வுறுத்தும் பள்ளிகளாகவே முன்னை நாளில் கொள்ளப்பட்டன. அவைகளின் உள்ளக்கிடக்கைகள் நாளுக்குநாள் மறையலாயின.

சிற்பக்கோயில்களிலுள்ள உருவங்கள், இயற்கை இறை யல்ல. அவைகள் இயற்கை இறையின் தத்துவங்கட்கு அறிகுறி களாகவே நிற்கின்றன. அவைகளை நுண்மதியால் ஆய்ந்து பெருக்கிக் பார்த்

தால், அவைகள் இறை உயிர் என்பதையும், இயற்கை உடல் என்பதையும் நன்கு விளங்கச் செய்யும். இறை உயிராகவும், இயற்கை உடலாகவுமுள்ள உண்மையினின்றும் காவியர் ஓவியர் வாயிலாகப் பிறந்த தத்துவக்கலையின் குறிகளே சிற்பக் கோயில் களிலுள்ள இறையின் படிவங்கள். தத்துவ நுட்பமுணர்ந்து செயல் படும் வழிபாடு, இயற்கையை உடலாகக் கொண்ட இறையினிடஞ் செல்லுதல் ஒருதலை.

குரு வழிபாடும் உலகிடைப் பலவகையில் நிகழ்ந்து வருகிறது. குருவின் உள்ளம் மாசற்றது. அங்கே இறையொளி நீக்கமற மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கும். இறையொளி தோன்றி விளங்கும் இடம் கோயிலேயாகும். ஆகவே, குருவழிபாடும் கடவுளுக்கே செல்வதெனக்கொள்க.

இந்நூற்கண் இறைவனது மூன்று நிலையும், அவனுக்குரிய இருவித வழிபாடும் ஆங்காங்கே திகழ்கின்றன. அவை தத்துவ நோக்கர்க்குக் காட்சியளிக்கும்.

இறைவன் பேர் ஊர் ஒன்றுமில்லாதவன். அவனுக்கு உலகம் புனைந்துள்ள பெயர்கள் எண்ணிறந்தன. அப்பெயர் களுள் திருமால் என்பதும் ஒன்று.

மால் என்பதற்குப் பெரியன் என்பது பொருள். எல்லார்க்கும் பெரியன் எவன்? இறைவன் ஒருவனே. அதனால் அவன், மால் என்றும் போற்றப்படுகிறான். அவனிடம் அருட்டிரு உண்மை யால் அவன் திருமால் என்று அழைக்கப்படுகிறான். ஆண்டவன் ஒருவனே பெரியன் என்பது திருக்குரானில் சிறப்பாக வலியுறுத்தப் படுவது ஈண்டுச் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கது.

ஆண்டவனுக்குரிய வழிபாடுகள் பலதிறத்தன. அவை களுள் ஒன்று பாமாலை வழிபாடு. 'அர்ச்சனை பாட்டேயாகும்' என்பது சேக்கிழார் திருவாக்கு.

யான் பாடுந் தொழிலையே ஏற்றிருப்பவனல்லன். எனது வாழ்நாள் பெரிதும் பேச்சிலும், உரைநடை எழுதுவதிலும் கழிந்து வருவது தமிழ் நாட்டவர்க்குத் தெரியும். இளமை தொட்டுப் பாடுந் தொழிலிலேயே யான் ஈடுபட்டிருப்பே னாயின், ஆண்டவனுக்கு ஆயிரக்கணக்கில் பாமாலை சூடும் பேறு பெற்றிருப்பேன். அப் பேறு பெறாத அடியேன் ஆண்ட வனைப் பாமாலையால் வழிபட ஒரோ வழி முயல்வதுண்டு. அம்முயற்சியின் பயனாக வெளிவந்தன வற்றுள் இத் 'திருமால் அருள் வேட்டலும்' ஒன்று.

யான் ஆண்டவன் அருள் பெறாதவன்; அதுபற்றியே அவன் 'அருள்வேட்டு' நிற்கிறேன். அருளிலான் பாட்டில் எத் துணையோ மருளும், இருளமிருத்தல் இயல்பு. பிழை பொறுத் தருளுமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன்.

10.3.1938

வொதுமை வேட்டல்

இக்கால உலகம் எப்படி இருக்கிறது? எங்கணும் என்ன பேச்சு? விளக்கம் வேண்டுகொல்!

வீடுகளில் வேற்றுமை - ஊர்களிற் பிரிவு - நாடுகளிற் பிணக்கு - யாண்டும் உறுமல் - கறுவல்! இவையெல்லாம் உருண்டு திரண்டு உலகைப் போர்க்களமாக்கிவிட்டன. ஐந்து கண்டமும் போரிலே மூழ்கியுள்ளன. இந்நிலைமை எப்பொழுதேனும் நேர்ந்ததுண்டோ?

விலங்குச் சண்டையிலாதல் அறக்கடவுளுக்கு இடமிருக்கும். இக்கால மனிதச் சண்டையில் அறக்கடவுளுக்கு இடமுண்டோ? உலகம் விரிந்தது; பரந்தது; பெரியது; மிகப் பெரியது. பெரிய உலகில் அறக்கடவுள் தலைசாய்ப்பதற்கு ஒரு சிறு இடமில்லை!

மன்பதை அலமருகிறது; நடுக்குறுகிறது; 'குண்டு குண்டு' என்று கூக்குரலிடுகிறது; அங்கும் இங்கும் ஓடுகிறது; அலைகிறது; மடிகிறது. இந்நிலையில் 'புது உலகம்' அறிஞரால் பேசப் படுகிறது.

மன்பதை கேட்டுற்று அழிவதற்குக் காரணம் என்னை? ஒவ்வொரு உலகினர் ஒவ்வொன்று கூறுவர். அவற்றைத் திரட்டிப் பார்த்தால், அவை யாவும் ஒன்றில் அடங்குதல் காணலாம். அவ்வொன்று, மக்கள் கூட்டம் இயற்கை இறையை மறந்து, 'தன்னலம்' என்னுஞ் செயற்கைப் பேய்க்கு இரையாயினமை என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

மக்கள் கூட்டம் இயற்கை இறைவழி நின்று ஒழுகுதல் வேண்டும். அப்படி ஒழுகுகிறதா? ஒழுகியிருப்பின், உலகில் சாம்ராஜ்யமே முளைத்திராது; பொதுமை அறமே முகிழ்த்திருக்கும்.

சாம்ராஜ்ய முறை மாறவேண்டுமானால் மனிதரிடத்துள்ள குறைபாடுகள் நீங்குதல் வேண்டும்; சில குறைபாடுகளாதல் நீங்குதல் வேண்டும். இங்கே, சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கது ஒன்று. அது, தன்னலத்துக்கு முதலாக உள்ள ஆசைப்பேய். ஆசைப்பேய் இப்பொழுது என்ன செய்கிறது? உயிர்களை அலைக்கிறது; உலகைப் பெரும் போர்க் களமாக்கி யிருக்கிறது; அரக்கரும் அஞ்சும் நிணக்களமாக்கி யிருக்கிறது. இப்போர், முடிவில் ஆசைப்

பேயை ஓரளவிலாதல் அடக்கும் என்பதில் ஐய மில்லை. ஆசைப் பேய் அடங்க அடங்க ஒருவிதப் புது உலகம் அவ்வவ்வளவில் அரும்பிக்கொண்டே போகும்.

புதுமை உலகம் யாண்டிருந்து பிறக்கும்? வெறும் பாழி லிருந்தா பிறக்கும்? பழமைத் தாயினிடமிருந்து புதுமைச் சேய் பிறக்கும்? பழமை எது? இயற்கை இறைவழி. இவ்வழியி னின்றும் இக்கால உலகம் வழக்கி வீழ்ந்துள்ளது. வீழ்ச்சியைப் போக்கவே இயற்கை இறை விரைந்து நிற்கிறது. இஃது அருளுடைய இயற்கை இறையின் கடமை. ஆதலின், இயற்கை இறையின் அருளால் ஒருவிதச் செம்மைப் புது உலகம் அரும்பியே தீரும்.

இறை ஒன்றே. அதை அடையும் நெறியும் ஒன்றே. இறை நெறியே சத் மார்க்கம் என்பது.

சத் + மார்க்கம் = சன்மார்க்கம். சத் - இறை; அதை அடைதற்குரிய மார்க்கம் இயற்கை. இயற்கைவழி இறையை உணரல் வேண்டுமாதலின், அவ்வழி 'இயற்கை - இறைவழி' என்று சொல்லப்படுகிறது. இயற்கை - இறை வழியாவது சத்மார்க்கம் - சன்மார்க்கம்.

சன்மார்க்கம் உலகில் பல பெயர் பெற்றிருக்கிறது. பெயர்ப் பன்மையை நீக்கிப் பொருளை நோக்கினால் ஒருமையே புலனாகும். பெயர்ப் பன்மையில் மக்கள் மயக்குற்றமையால், அவர்கட்குப் பொதுமைப்பொருள் புலனாகாதொழிந்தது. அதனால் போராட்டம் மக்களிடையே புகலாயிற்று.

பொதுமையே சமரசம் என்பது. சமரசமே சன்மார்க்கம். எங்கே சமரசம் உண்டோ அங்கே சன்மார்க்கம் உண்டு. எங்கே சன்மார்க்கம் இருக்குமோ அங்கே சமரசம் இருக்கும். இரண்டுக்கும் தொடர் புண்மையால் சமரசம் சன்மார்க்கம் என்றும், சன்மார்க்கம் சமரசம் என்றும் இரண்டும் பொதுளச் சமரச சன்மார்க்கம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. சுருங்கிய முறையில் சமரச சன்மார்க்கத்தை மார்க்கமென்றுங் கூறலாம். மார்க்கம் என்பதும், சன்மார்க்கம் என்பதும், சமரசம் என்பதும், சமரச சன்மார்க்கம் என்பதும் ஒன்றே.

சன்மார்க்கம் என்ன அறிவுறுத்துகிறது? ஈண்டைக்கு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. "சத்" என்னுஞ் செம்பொருள் யாண்டும் உள்ளது. அதை அடைய, 'மார்க்கம்' என்னும் இயற்கையுடன் இயைந்து வாழ்தல் வேண்டும்" என்று 'சன் மார்க்க போதமும் திறவும்' என்றொரு நூல் என்னால் யாக்கப் பட்டுள்ளது.

‘சத்’ என்னுஞ் செம்பொருள் யாண்டுமுள்ளது என்னுங் கொள்கை, மன்பதையில் ஆக்கம் பெறப்பெற, அதன்கண் சகோதர நேயம் ஓங்கி வளர்தல் ஒருதலை. சகோதர நேயத்தின் முன் ஆசைப் பேய் இடம் பெறுமோ? இடம் பெறுதல் அரிது. சன்மார்க்கம் ஆசைப் பேயை அடக்கவல்லது என்று சொல்வது மிகையாகாதென்க.

சன்மார்க்கம் இன்று தோன்றியதன்று; நேற்றுத் தோன்றிய தன்று. அது தோன்றிய காலத்தை அறுதியிட்டுக் கூறுதல் இயலாது. சத் என்னுஞ் செம்பொருள் உணர்வை மக்கள் என்று பெற்றார் களோ அன்றோ சன்மார்க்கமும் அவர்களிடே விளங்கியிருக்கும். சத் அநாதி; சன்மார்க்கமும் அநாதி.

‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற திருமொழி புற நானூற்றில் ஒரு மூலையில் ஒளிர்வது. இத்திருமொழியி லுள்ள பொதுமைச் செல்வம், முதல்முதல் என் உள்ளத்தை கவர்ந்தது. இப்பொதுமை, உலகின் நானாபக்கங்களிலும் அவ்வப்போது தோன்றிய பெரியோர் வாயிலாகப் பல மொழியில் வெளிவந்த பொது மறைகளிலெல்லாம் மிளர்தலை எனக்கு விளங்கச் செய்தது. வேறு சில கூட்டுறவுகளும் பொதுமை உணர்வை என்பால் வளர்த்தன.

பொதுமை என்னுஞ் சமரசம் - சன்மார்க்கம் - உலகில் பல பெயர்களாக வழங்கப்படுகிறது. அவை: ஜைனம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம், வேதாந்தம், கிறிஸ்துவம், இஸ்லாம் முதலி யன. இந்நாளில் பொது நெறியை மாடம் பிளவடஸ்கி என்ற சமரச சன்மார்க்க ஞானியார் ‘தியோசபி’ என்றனர்.

மக்கள் சன்மார்க்கத்தினின்றும் வழக்கி விழும்போ தெல்லாம், பெரியோர் - தீர்க்க தரிசிகள் - நபிமார் - தோன்றிக் காலதேச வர்த்தமானத்திற்கேற்ற முறையில் சன்மார்க்கத்தை அறிவுறுத்திச் செல்வது வழக்கம். அதனால் அடையும் மாறு தலைப் புது உலகமலர்ச்சி என்று மக்கள் கொள்வதும் வழக்கம். மெய்யறிவு பெற்றவர்களுக்குப் பழமையும் புதுமையும் ஒன்றாகவே விளங்கும்.

இந்நாளில் புது உலக மலர்ச்சி பேசப்படுகிறது. அப்புது உலகம் சமரச சன்மார்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதா யிருத்தல் வேண்டும். சமரச சன்மார்க்கமே புது உலக ஆக்கத் துக்குரிய அவதாரமென்று யான் கருதுகிறேன். இவ்வேளையில் சமரச சன்மார்க்கத்தொண்டு ஆங்காங்கே நிகழப்பெறுதல் சிறப்பு.

பல துறையில் உழன்று பலவிதப் பணிசெய்த எளியேனுக்கு இற்றை ஞான்று சன்மார்க்கப் பணியிலே வேட்கை மீக்கூர்ந்து செல்கிறது. இதை ஆண்டவன் அருள் என்றே யான் கொள்கிறேன்.

சன்மார்க்கத் தொண்டுகள் பலதிறத்தன. அவற்றுள் ஒன்று நூற்றொண்டு. இத்தொண்டிலும் என்னைத் திருவருள் உந்தியது. என்னால் இயற்றப்பெற்ற நூல்களிற் பெரும்பான்மை யன சமரச சன்மார்க்கக் கொள்கைக்கு அரண் செய்வனவாம்.

பாட்டுத் தொண்டில் யான் பெரும் பொழுது போக்குவ தில்லை. ஓய்ந்த நேரங்களில் மிகச் சிறு பொழுது யான் பாட்டுத் தோண்டில் தலைப்படுவதுண்டு. பொதுமைப் பாடல்கள் சில என்னால் யாக்கப்பட்டன. அவற்றைக் கொண்டது இந்நூல். நூலின் உள்ளுறைக்கேற்ப, 'பொதுமை வேட்டல்' என்னுந் தலைப்பு அணியப்பட்டது. தலைப்பு நூலின் உள்ளுரையை நன்கு விளங்கச் செய்யும். விளக்கம் வேண்டுவதில்லை.

பொதுமை வேட்டல் புது உலக மலர்ச்சிக்கு வேண்டற் பாலது. இப் 'பொதுமை வேட்டல்' அப்புது உலக ஆக்கத்துக்கு ஒரு மூலையிலாதல் ஓரளவிலாதல் துணை செய்யுமென்று நம்பு கிறேன்.

மலர்க புது உலகம்; மலர்க பொதுவுலகம்; மலர்க அற உலகம்; வாழ்க மார்க்கம்; வாழ்க சங்கம்; வாழ்க தொண்டு.

இந்நூல், உலகப் போரிடை - போர் முழுக்கம் சென்னை நகரைப் பலவழியிலும் கலங்கச்செய்த வேளையில் - காகிதப் பஞ்சம் நெருக்கிய நேரத்தில் வெளிவந்தது. பிழை பொறுக்க.

10.1.1942

கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல்

மனிதன் எப்படியாவது பாவஞ் செய்துவிடுகிறான். பாவத் தினின்றும் அவன் முயல்கிறான்.

முயற்சித்துறைகள் பலப்பல; பல திறத்தன. அவை கடலெனப் பெருகிப் பரந்து கிடக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று எளியதாய் - மிக எளியதாய் - என்னுள்ளங் கவர்ந்தது. அது கிறிஸ்து பெருமான் அறிவுறுத்தியது.

யான் மாணாக்கனா யிருந்தபோது பைபில் படித்தேன். அப்பொழுது கிறிஸ்துவத்தில் என்னுள்ளம் படியவில்லை. பின்னே என் உள்ளம் அதில் ஈடுபட்டது. இதுபற்றி என் வாழ்க்கை குறிப்பில் விளக்கஞ் செய்துள்ளேன்.

யான் எப் பாதிரியாரிடத்தும் ஞானஸ்நானம் பெற்ற வனல்லன்; கிறிஸ்துவ மதத்தில் சேர்ந்தவனுமல்லன்; எனது மார்க்கம் சமரச சன்மார்க்கம்.

எனது நெஞ்சம் கிறிஸ்து பெருமானை நினைக்கும்; ஜெபத்தில் திளைக்கும். ஜெபத்தால் மனந்திரும்பல், முறையீடு, அழுகை மன்னிப்புப்பேறு முதலியவற்றின் நுட்பங்கள் நாளடைவில் எனக்கு அநுபவத்தில் விளங்கின. அவ்வநுபவ விளக்கம் இப் பாடல் களாகியது. பாக்களின் உள்ளுறைக்கேற்ப, 'கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல்' என்னுந் தலைப்பு நூலுக்குச் சூட்டப்பட்டது.

யான் மனிதன்; குற்றங் குறையுடையவன். என் மொழியில் குற்றங் குறைகளிருக்கும். அவைகளை அறிஞர் பொறுத் தருள்வாராக.

15.6.1945

புதுமை வேட்டல்

இயற்கையினிடத்துப் பலதிறச் சக்திகள் அமைந்துள்ளன. அவைகளிற் சிற்சில அவ்வப்போது அறிஞரால் காணப்படுகின்றன. அவை 'புதுமைகள்' என்று சொல்லப்படுகின்றன.

இயற்கையில் பழமையாயுள்ள சக்திகள் அறிஞரால் காணப்படுங்கால், அவை 'புதுமைகள்' என்று போற்றப்படுதல் கருதற்பாலது. இதனால் பழமையின் சேயே புதுமை என்பது விளங்குகிறது. ஆகவே, புதுமையின் தாய் பழமை என்க.

உலகம் என்றால் என்ன? 'மாறுதல்' என்று சொல்லலாம். இதுகாறும் உலகம் அடைந்த மாறுதல் பலப்பல. அவற்றைக் கணக்கிட்டு கூறல் இயலாது. இதுபோழ்து உலகில் பெரும் மாறுதல் ஒன்று நிகழ்ந்து வருகிறது. அதற்குக் கால்கொண்டவர் காரல் மார்க்ஸ். அறிஞர் மார்க்ஸ் கண்டது. இக்காலப் 'புது வுலகம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. இப்புதுமை பழமையினின்றும் பிறந்தது.

காரல் மார்க்ஸ் கண்ட புது உலகம் முழுமையதன்று. அதனுடன் 'சத்' என்னுஞ் செம்பொருள் சேர்தல் வேண்டும். அப்பொழுது மார்க்ஸ் மார்க்கம், சம மார்க்கம் (சன்மார்க்கம்) ஆகும். மார்க்ஸ் மார்க்கம் உடல்; சத் உயிர்.

சன்மார்க்கப் புது உலகம் மலர வேண்டுமென்று தவங்கிடப்போர் பலர். அவருள் யானும் ஒருவன்.

'சன்மார்க்க சமாஜம்' என்றொன்றை அமைத்து என்னால் இயன்றவரை தொண்டாற்றி வருகிறேன். அத்தொண்டின் பரிணாமங்கள் சில. அவற்றுள் இந்நூலும் ஒன்று. நூலின் உள்ளுறைக் கேற்பப் 'புதுமை வேட்டல்' என்னுந் தலைப்பு அணியப்பட்டது.

முன்னே 'பொதுமை வேட்டல்' என்றொரு நூல் என்னால் யாக்கப்பட்டது. அதற்குத் துணை போவது இப் 'புதுமை வேட்டல்'.

குற்றங் குறைகளை அறிஞர் பொறுத்தருள்வாராக.

8.8.1945

சிவனருள் வேட்டல்

எனது வாழ்க்கை பலதிற ஆராய்ச்சிகளைக் கண்டது; இப்பொழுதுஞ் சில ஆராய்ச்சிகளைக் கண்டுவருகிறது. இவற்றுள் ஒன்று பாழைப் பற்றியது.

யான் இளமையில் சிவநூல்களைப் பயின்றேன். அப் போதே சிவம் பாழ் என்ற உணர்ச்சி என்பால் அரும்பியது. அவ்வுணர்ச்சி, பலதிற இயக்கங்களில் ஈடுபட்ட என் மனத்தில் வளர்ந்தே வந்தது. இப்பொழுது அது கூர்ந்து விளங்குகிறது. விளக்கத்துக்குப் பாழ் ஆராய்ச்சி துணைநின்றது.

பாழைக் குறித்து ஈண்டுப் பேராராய்ச்சி நிகழ்த்த வேண்டு வதில்லை. அதுபற்றி இந்நூல் முதற் பாட்டில் ஒரு சிறு குறிப்பு மிகச் சுருங்கிய முறையில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிவம் என்னும் பாழ் தன்னளவில் நிற்கவில்லை. அஃது இயற்கைக் கூறுகளாக இயங்கியுள்ளது. இயற்கைக் கூறுகளி னின்றும் காவிய ஓவியங்கள் வடிகின்றன. இம் மூன்று நிலை களையும் இந்நூற்கண் காணலாம்.

பாழ் ஆராய்ச்சி சிவத்திற் சென்றது. சிவம் தன்னைப் பாட என்னைத் தூண்டிது. பாடல் எப்படி அமைந்தது? தத்துவப் பாடலாக அமைந்தது; பாட்டுப் பாடலாக அமையவில்லை. தத்துவப் பாடலுக்கும் ஒருவித மரபு உண்டு. அம் மரபை யொட்டியாதல் இந்நூல் அமைந்ததோ? பிழை பொறுக்க.

5.1.1947

கிறிஸ்து மொழிக்குறள்

ஏக மொழியும் இனியதிரு வாசகமும்

நேசஅருட் பாவுமென் நெஞ்சு.

கிறிஸ்து பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய 'நற்செய்தி'யை- 'சுவிசேஷ'த்தை - எளிய தமிழில் வடித்தல் வேண்டுமென்ற வேட்கை பல ஆண்டுகட்கு முன்னர் என்னுள் எழுந்தது. அவ்வேட்கை தணிதற்குரிய வாய்ப்பு அந்நாளில் எனக்குக் கிட்டவே இல்லை. பின்னையாதல் - அக்கால அணிமையில் - அவ்வாய்ப்புக் கிட்டிய தோ? இல்லை. ஏன்? பலதிறத் தொண்டுச் சூழலும், நெருக்கும், பிறவும் எனக்கு ஓய்வளிக்கவில்லை. ஆனால், எழுந்த வேட்கை மட்டும் என்னுள் எங்கேயோ ஒன்றியது.

1947ஆம் ஆண்டு, சென்னையில் பஞ்சாலைத் தொழி லாளர் வேலைநிறுத்தம் நிகழ்ந்தது. அத்தொழிலாளர் சங்கத்¹ தலைவர் தோழர் - எஸ்.ஸி.ஸி. அந்தோணி பிள்ளை அவர்களை அரசாங்கம் விசாரணையின்றிச் சிறைப்படுத்தியது. பழந் தலைவன் என்ற முறையில் வேலைநிறுத்தத்தை நடாத்தும் பொறுப்பு எனக்கு வழங்கப்பட்டது. ஏறக்குறைய நூறுநாள், வழக்கம்போல, முறைப் படி, வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றது. அவ்வேளையில் 'யான் வீட்டை விடுத்து (9-6-1947 - 10-7-1947) வெளியேகலாகாது' என்று அரசாங்கம் கட்டளை பிறப்பித்தது. ஆனால், அக்கட்டளை, மக்கள் வரவு செலவைத் தகையவில்லை. அதனால், வீட்டுக் காப்பிலும் யான் போதிய ஓய்வு பெற்றே னில்லை; சிறிதே பெற்றேன்.

அவ்வோய்வில் என்னுள்ளத்தில் எங்கேயோ ஒன்றிக் கிடந்த பழைய வேட்கை விரைந்து வீறியது. அதன் பயனாகக் கிறிஸ்து பெருமான் மலைமொழியையும், மற்ற மணிமொழி களில் சில வற்றையும் தழுவி, அவற்றைக் குறள்வெண்பாவால் யாக்கலா னேன். நூலுக்குக் 'கிறிஸ்து மொழிக் குறள்' என்னும் முடி வேயப் பெற்றது.

1 சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் ; இந்தியாவில் முதல்முதல் (1918) தோன்றியது.

சாது அச்சகத்தின் வேலைத்துதைவும், பிறவும்நூலை அப்பொழுதே வெளியிட இடந்தரவில்லை; நாளை நாளை என்று காலம் நடந்தது; கடந்தது. இந்நிலையில் (30-1-1948) காந்தியடிகள் பருவுடல் வீழ்ந்தது. அவ்வீழ்ச்சி கிறிஸ்துவின் மலைப்பொழிவு மீது என் கருத்தை உந்தியது. காரணம், காந்தியத்துக்கும் மலைப் பொழிவுக்குமுள்ள தொடர்பேயாகும். காந்தியம், மலைப் பொழிவின் பரிணாமம் என்பது உலகறிந்த தொன்று. அடிகளின் வீழ்ச்சி, 'கிறிஸ்து மொழிக் குறளை' வெளியிட என்னை முடுக்கியது. அம் முடுக்கலையும் சில தடைகள் மறித்தன. 'பருவத்தா லன்றிப் பழா' என்னும் மூதுரை பொய்ப்படாது போலும்! இந்நாளில் நூலை வெளியிடல் நேர்ந்தது.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் உள்ள பலதிறப் 'பைபில்' பதிப்புக்கள் என் முயற்சிக்குத் துணைநின்றன. அவற்றில் பெரிதும் கருத்து வேற்றுமைகள் காணப்படவில்லை; சிலசொல் - சொற் றொடர் - வேற்றுமைகள் காணப்பட்டன. அக்காட்சியில் என் நெஞ்சம் சுழலும். அந்நெஞ்சம் கிறிஸ்து பெருமான் திருவடியில் படியும்; சுழல் நீங்கும்; பாடல் ஓடும். குணம் கிறிஸ்துவின்பாலது; குற்றம் என்பாலது.

கிறிஸ்து பெருமான் மொழிகளைத் தழுவினே பாடிச் சென்றேன். (தோற்றுவாய் பார்க்க). 'மணிமொழி'யில் சந்தர்ப் பங்களை ஆங்காங்கே குறித்தேனில்லை. சிற்சில இடங்களில் பெருமான் மொழிகளிலேயே சந்தர்ப்பங்கள் விரவுமாறு செய்துள் ளேன். சந்தர்ப்பங்களைக் கருதாது பொருள்மீது கருத்துச் செலுத்தும் படி நேயர்களை வேண்டுகிறேன். நூலிற் சில இடங் களில் ஒருமை பன்மை மயக்கம் உற்றுள்ளது. அது மூலத்தைத் தழுவியதென்க.

இந்நூற்கண் திரட்டப்பட்டுள்ள மணிமொழிகள் அப்படியே அடுக்கப்படவில்லை. அவை, கருத்துக்கு இயைந்த முறையில் ஒவ்வொரு தலைப்பின்கீழ் ஒல்லும்வகை ஒழுங்கு செய்யப்பெற்றன. இதனால் சில இடங்களில் தொடர்பின்மை காணப்படும்.

கிறிஸ்துவைப் பற்றிச் சில கட்டுரைகள் முன்னே வரைந்தேன். அவை, 'தமிழ்ச் சோலை'யில் சேர்க்கப்பட்டன. 'கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல்' என்றொரு நூல் அணித்தே என்னால் யாக்கப் பெற்றது. இப்பொழுது இந்நூற்றொண் டாற்றினேன். மூர்க்கம் பெருகிவரும் இந்நாளில் கிறிஸ்துவின் அருளாம் யாண்டும் பரவுதல் வேண்டு மென்பது எனது உட்கிடக்கை.

வேட்கை எழுந்தபோது இந்நூற்றொண்டில் யான் இறங்கியிருந்தால், நூலின் போக்கும் நடையும் பிறவும் வேறுபட்டிருக்கும். இந் நூற்கண் வழக்கச் சொற்களையும், சம்பிரதாயக் குறியீடுகளையும் அவ்வவ்வாறே பெய்துள்ளேன். எவர்க்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும் முறையில் நூல் அமைந்துள்ளது.

வயது ஏற ஏற நூல் இயற்றுவதில் எளிமையே தோன்று கிறது. ஆனால் அச்சுப்பிழை திருத்துவதில் நிலைமை மாறு கிறது. இதில் இளமையிலெழும் ஊக்கம் முதுமையில் எழுவ தில்லை. மேல் நாடுகளில் அச்சுப்பிழை களைவதில் ஆக்கியோர் பெரிதும் தலைப்படுவதில்லை. அதற்கெனத் தேர்ச்சிபெற்ற தனிக்குழு உண்டு. அவ்வமைப்பு நமது நாட்டிலும் விரைவில் ஏற்படுதல் வேண்டும்.

எனது உடல்நலன் குலைந்துள்ள இந்நாளில் யான் நூற்றொண்டையும் பகற்காலத்திலேயே செய்து வருகிறேன். பகலில் என்னைக் காணவருஞ் சூழல் அதிகம். இந்நூல் அச்சாகிய போது, என்னைக் காணவந்தவருள் சிலர் அவ்வப் போது அன்பு கூர்ந்து அச்சுப்பிழை திருத்துவதில் துணை புரிந்தனர். அவர் அனைவர்க்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

புறத்தே தடியும் ஈட்டியும் துப்பாக்கியும் ஏந்திய போலிஸ் படை சூழ்ந்து நிற்ப, அகத்தே கிறிஸ்து பெருமான் மலைக்காட்சி அமுதம் பொங்க, முதுமையில், உடல் மெலிந்து நலிந்துள்ள வேளையில் இந்நூல் என்னால் இயற்றப்பெற்றது. புலவோர் உலகம்

9.6.1948

இருளில் ஒளி

‘உலகம் போராட்டம்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. இஃது அநுபவ மொழி. போராட்டம் ஒருவிதமா? பலவிதமா? பல விதம் என்னும் விடையே பிறக்கும். யான் ஒருவிதப் போராட்டத்தை இங்கே குறிக்க விரும்புகிறேன். அது, **கடவுள் நெறிக்கும் உலக நெறிக்கும் நிகழ்வது**. அப்போராட்டம் ஒழிந்தால் உலகம் சீர்படும்; அமைதியுறும்; உய்யும்.

கடவுளே பொருளென்பர் சிலர்; உலகமே பொருளென்பர் வேறு சிலர்; இரண்டும் பொருளென்பர் மற்றுஞ் சிலர். இவர்க்குள் போராட்டம் நிகழ்ந்தவண்ணம் இருக்கிறது. ‘கடவுளும் பொருள் - உலகமும் பொருள்’ என்ற கொள்கை, போராட்டத்தை நாளுக்கு நாள் அருகச் செய்யும் என்று நம்புவோருள் யானும் ஒருவன்.

‘கடவுளும் பொருள் - உலகமும் பொருள்’ என்ற கொள்கை **சன்மார்க்கம்** என்று வழங்கப்படுகிறது. சத் + மார்க்கம் = சன்மார்க்கம். சத் - உண்மை; மாறாத உண்மை; கடவுள். மார்க்கம் - வழி; உலகவழி; இயற்கைவழி. கடவுளை அடைதற்குரிய வழி உலகம் அல்லது இயற்கை என்க. இப்பொருளில் சன்மார்க்கத்தைப் பற்றி யான் பேசியும் எழுதியும் வருவது நேயர்கட்குத் தெரியும். அச்சன்மார்க்கம் இந்நூற்கண்ணும் பெய்யப்பட்டிருக்கிறது.

‘உலகம் பொய் (பொருளன்று) என்று சில அறிஞர் கூறிய தென்னை?’ என்று சிலர் கேட்கலாம். இந்நூல் விவகார உலகிலேயே இயற்றப்பெற்றது. இவ்வுலகைப் பொய்யென்று எவ்வறிஞரும் கூறினாரில்லை. விவகார உலகில் உயிர்கள் வாழ்ந்து, கடவுள்நெறி நின்று ஒழுகின், உலகம் பலதிறப் போராட்டங்களினின்றும் விடுதலையடைந்து அமைதியுறும். அமைதி, மேல்நிலைக்குக் கால்கொள்ளும். ‘மேல்நிலையில் உலகம் பொய்யா? மெய்யா?’ என்னும் ஆராய்ச்சியை ஈண்டு நிகழ்த்தவேண்டுவதில்லை.

சன்மார்க்க வழிபாட்டுத் துறைகள் பல; பலதிறம். அவற்றுள் ஒன்று **தொண்டு**. தொண்டில் எனது வாழ்க்கை ஈடுபட்டது; படிந்தது; ஒன்றியது. சமயத்தொண்டு, நாட்டுத்தொண்டு, மொழித் தொண்டு, சீர்திருத்தத் தொண்டு, அரசியல்தொண்டு, தொழிலாளர் தொண்டு, பத்திரிகைத் தொண்டு முதலியன என்னைச் சூழ்ந்தன. அச்சூழல் எனது நூற்றொண்டை இரவில் ஆற்றுமாறு என்னை உந்தியது; நெருக்கியது. எனக்கு இரவு, பகலாயிற்று; இயற்கையே மாறியது.

நாளடைவில் உறக்கம் என்னை அணுகா தொழிந்தது. படுக்கையில் கிடந்து கிடந்து பார்ப்பேன். என்னை மறந்து உறங்குவது அற்றுப்போயிற்று. 'அறிதுயில்' மட்டும் ஒவ்வொரு போது வரும்; போகும்.

உறங்காமை, தொடக்கத்தில் எனக்குத் தொல்லை விளைத்த தில்லை; பின்னே விளைத்தது. உறங்காமை, படிப்படியே எனது உடல்வளத்தைக் குலைத்தது; அதனால் உள்ளூறுப்புக்கள் மெலிவுற்றன. அக்குலைவும் இம்மெலிவும் சீறிப் படையெடுத்து என் கண்களைத் தாக்கின. **படலம்** முதல்முதல் வலது கண்ணை மறைத்தது; பின்னே இடது கண்ணையும் மறைத்தது.

யான் உடலின் அருமைப்பாட்டை உணராதவனல்லன்; இளமையில் உடலை ஒம்புவதில் கருத்துச் செலுத்தியவன்; உடலோம்பலைப் பற்றிய நூல்பல ஆய்ந்தவன்; ஒரு நூல் இயற்றவும் முயன்றவன். எனது நூல்களில் உடலோம்பற் குறிப்புக்கள் ஆங்காங்கே வெள்ளிடை மலையெனத் திகழும். இந்நூலிலும் உடலோம்பலை யான் மறந்தேனில்லை; அதை வலியுறுத்தியே இருக்கிறேன். 'உடலின் பெற்றியை ஓரளவிலாதல் உணர்ந்த ஒருவன், உடல் நலத்துக்குக் கேடு சூழ்ந்து கொண்டது அறிவுடைமையாகுமா?' என்னும் கேள்வி பிறத்தல் இயல்பு. இதற்கு என்ன விடையிறுப்பது? தொண்டுலகமே! விடையிறுக்க. உடலோம்பல் மட்டும் பெரிதா? தொண்டு பெரிதா? இங்கே காந்தியடிகளுக்கும் கோபாலகிருஷ்ண கோகுலர்க்கும் ஒருபோது நடந்த உரையாடல் உள்ளத்தில் உறுகிறது. செல்வக்குடியில் பிறவாத 'செல்வம்' பெற்ற என் வாழ்க்கை, பலதிறத் தொண்டுகளால் நெருக்குண்டது. நெருக்கு இயற்கை வரம்பையும் மீறச் செய்தது!.....

பொதுமுறையில் சிகிச்சை துவங்கப்பட்டது. படுக்கை என் உடலைத் தன்வயப்படுத்தியது; ஆனால் என் உள்ளத்தைத் தன் வயப்படுத்தவில்லை. படலமும் எனது புறக்கண்ணை மறைத்தது; அகக்கண்ணை - உள்ளொளியை - மறைக்கவில்லை. இந்நிலையில் **சிந்தனாசக்தி** பெருகுவதை யான் உணரலானேன்.

படுக்கையில் எனது உள்ளம் வாளா கிடப்பதில்லை. உள்ளத்தில் திரளும் பலதிறக் கருத்துக்களில் சிலவற்றையாதல் வெளியிடுதல் நல்லதென்று எண்ணினேன். முதலில் உரைநடை மீது எண்ணம் சென்றது. பின்னே அவ்வெண்ணம் குறள் வெண்பாமீது படர்ந்தது; நிலைத்தது. செய்யுள்யாப்பு, (படுக்கையில் கிடப்பவன்) பொழுது போக்குக்கு நற்றுணை செய்யுமென்று குறள் வெண்பா அமைப்பைக் கொள்ளலானேன். யான் எண்ணியவாறே எனது மானத உலகம் நிகழ்த்தியது. அவ்வப்போது சாது அச்சகப் பொறுப்பாளர் திரு. மு. நாராயணசாமியை அழைப்பேன்; உள்ளத்தில் உருக்கொண்ட வெண்பாக்களைச் சொல்வேன். அவற்றை அவர் எழுதுவர். இவ்வாறு படிப்படியே இந்நூல் அமைந்தது. திரு. மு. நாராயணசாமிக்கு எனது நன்றி உரியதாக.

எனது அருமைத் தமையனார் திரு. வி. உலகநாத முதலியார் பேர்த்திமார் - செல்வி கற்பகவல்லிக்கும், செல்வி சிவ யோக வல்லிக்கும் பள்ளியில் வேனிற்கால விடுமுறை கிடைத்தது. அவ்விடுமுறை இந்நூலுக்குப் பயன்பட்டது. ஓய்வு நேரத்தில் இரு செல்வியரையும் கையெழுத்துப் பிரதியை மாறி மாறிப் படிக்குமாறு சொன்னேன். அவ்வாறே அவர் ஒவ்வொருபோது பிரதியைப் படிப்பர். வெண்பாக்களை உற்று உற்றுக் கேட்பேன். அக் கேட்டல் எனது காதுகளைக் கண்களாக்கியிருக்கும் என்றும் நினைந்தேன். சிற்சில இடங்களில் திருத்தல், கூட்டல், மாற்றல், கழித்தல் முதலியன விளம்புவேன். அவை முறைமுறையே செல்வி மாரால் ஏட்டில் ஆங்காங்கே குறிக்கப்பெறும். மூலப் பிரதியைச் செவ்விய முறையில் பெயர்த்தெழுதி ஒருபடி எடுக்குமாறு செல்வி சிவயோகவல்லிக்கு விண்ணப்பம் செய்தேன். அப்பணி செல்வி யால் சிறப்புற ஆற்றப்பெற்றது. இரு வல்லியர்க்கும் எனது வாழ்த்து உரியதாக.

நூலுக்கு எத்தலைப்பு வேயலாம் என்று சிந்தித்தேன். முதலில், 'முதுமை உளறல்', 'காலக் குறள்', 'கட்டில் காற்று' முதலியன தோன்றின. அவற்றிடை "இருளில் ஒளி" என்று ஒன்று ஒலித்தது.

அதையே தலைப்பாக வேய்ந்தேன். புறஇருளில் அகஒளியால் ஆக்கப்பெற்ற ஒரு நூலுக்கு “இருளில் ஒளி” என்னும் தலைப்புப் பொருந்தியதே; சாலப் பொருந்தியதே.

அவ்வவ் வதிகாரத் தலைப்புக்கேற்ப, ஒல்லும்வகை, முறை முறையே கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளேன். ஆனாலும் சிற்சில இடங்களில் ஒழுங்கின்மை, தொடர்பின்மை, கூறியது கூறல் முதலியன உற்றுள்ளதை உணரலானேன். அவற்றைச் செம்மை செய்ய என் மனம் எழவில்லை; ஒருப்படவுமில்லை. படுக்கையில் யான் உளறியவாறே நூல் உலவுதல் வேண்டுமென்பது எனது கருத்து.

குறள் வெண்பாக்கள் பெரிதும் உரைநடை போல் அமைந்துள்ளன. அணிபெற வெண்பாக்களை யாத்தேனில்லை. இதைப் புலவர் உலகுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதல்முதல் எனது வலது கண்ணில் சிறு சிகிச்சை செய்யப் பட்டது; பின்னே பெருஞ் சிகிச்சை செய்யப்பட்டது. எதிர்பார்த்த ஒளி வரவில்லை; இன்னும் வரவில்லை. மில்டன் நினைவும், சுந்தரர் நினைவும் அடிக்கடி தோன்றும். ‘எல்லாம் ஆண்டவன் செயல்’ என்று நெஞ்சம் ஆறுதல் அடையும். ‘அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது’ என்ற ஆன்றோர் மொழி, அவ்வப்போது எனக்குத் துணைபுரியும். ‘நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடு நாதனே’ என வரும் மணிவாசகத்தில் என் சிந்தை மூழ்கி மூழ்கி எழும்.

நூல்களை இயற்றுவதிலும், பொருள்களை ஊன்றி ஊன்றிப் பார்ப்பதிலும், அவற்றை ஒழுங்கு செய்வதிலும், அச்சுப்பிழை களைவதிலும், இன்ன பிறவற்றிலும் சொல்லொணாக் கவலை செலுத்துவது எனது வழக்கம். இப்பொழுது இப்பிறவியிலேயே அக்கவலை செலுத்தல் இயலாமை நேர்ந்துவிட்டது! என்னே உலகம்! என்னே வாழ்க்கை! என்னுடன் கெழுதகை நட்புப்பூண்டு, பழகி, எனது உள்ளக்கிடக்கையை நன்கு உணர்ந்த ஒரு புலவர் பார்வையில் இந்நூல் அச்சாகி வெளிவருதல் வேண்டுமென்று என் நெஞ்சம் விரும்பியது. அவ்விருப்பம் பேராசிரியர் - டாக்டர் மு. வரதராசனாரிடம் அணைந்து நின்றது. அவரும் எனது விருப்பத்துக்கு இணங்கினார்; இணங்கிப் பலதிற வேலைச்சூழலிடை இந்நூலையும் பார்வையிட்டு உதவினார். அவர்க்கு என்ன கைம்மாறு செலுத்த வல்லேன்? இப்பதிப்பு, ஒரு பெருந் தமிழ்ப்புலவர் பார்வையில் அச்சாகி வெளிவரும் பேற்றைப் பெற்றது என்று சுருங்கச் சொல்லி

வாழ்த்துக் கூறுகிறேன்; வரதராசனார் வாழ்க; அவர் என்றும் இளையராய் வாழ்க; அவர்தம் முயற்சியெலாம் வெல்க.

இந்நூல் நன்முறையில் வெளிவருதல் வேண்டுமென்று உழைத்த அனைவர்க்கும் நீண்ட நாளையும், நோயற்ற யாக்கையையும், வேறு பல பேறுகளையும் அருளுமாறு பரம்பொருளை வழித்துகிறேன்.

நூற்கண் - கடவுளியல், உலகியல், வாழ்க்கைக் கூறுகள், அவற்றின் காப்புக்குரிய அரண்கள், பொதுமை அறம், புதுமைச் செல்வம், **அஹிம்சா தர்மம்**, அருளாட்சியே மக்களாட்சி என்பது, சமயவிளக்கம், வகுப்பு - மொழி - நிறம் - நாடு முதலிய வற்றால் எழுந்த '**அந்நியம்**' என்னும் உணர்வை அறவே போக்கு தல், உலகம் போராட்டத்தினின்றும் விடுதலை அடைந்து **அமைதி** பெறும் வழி, காந்திவனம் முதலியன ஓதப்பட்டிருக்கின்றன.

'தேவைக்குமேல் பொருளீட்டாமை' இந்நாளில் எங்கணும் பேசப்படுகிறது. அதைப் பலதிறப் பொருளில் ஆத்திகரும் பேசுகின்றனர்; நாத்திகரும் பேசுகின்றனர். இருவர்க்கும் போராட்டமும் நிகழ்கிறது! தேவைக்குமேல்பொருள் திரட்டாமையை இந்நூலும் பேசாமல் இல்லை. அக்காட்சியை நூலிடைப் பலவிடங்களில் பார்க்கலாம்.

தேவைக்குமேல் பொருள் திரட்டாமையை அஹிம்சை என்றும், அதுவே பரம தர்மம் என்றும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே **விருஷபதேவர்** அருளினார். அத்தர்மத்தை அவ்வப்போது தோன்றிய பெரியோர் பலரும் ஓம்பிச் சென்றனர். இந்நாளில் **காந்தியடிகள்** அதை அரசியலில் நுழைக்க முயன்றனர். இவ்வாறு, அஹிம்சா தர்ம மரபு, சான்றோர் வழிவழியே வளர்ந்து வருகிறது. அம்மரபை வாழ்த்துவது இந்நூல்.

தேவை அளவில் நிற்குமாறு மார்க்ஸியம் அறிவுறுத்துகிறது. அதில் எனக்கு வெறுப்பில்லை. ஆனால் அதனுள்ளே ஊடுருவிப் பாய்ந்திருக்கும் உலகாயதம் எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. அதனால் மார்க்ஸிய உடலில் காந்திய உயிர் கலத்தல் வேண்டுமென்று யான் நீண்ட காலமாகச் சொல்லி வருகிறேன். காந்தியம் கலந்த மார்க்ஸியத்தையே எதிர்கால உலகம் ஏற்க முனையும். இந்நூலும் அதை ஏற்றுப் போற்றியுள்ளது.

தேவைக்குமேல் பொருள் சேமியாத நல்வாழ்வுக்கு ஆத்மமார்த்தம் என்னும் கடவுள்நெறி வேண்டும். கடவுள் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது. அதனுடன் தொடர்பு கொள்வோர்

நெஞ்சம் எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கு செய்ய நினையாது. பிற உயிர்க்குத் தீங்கு செய்ய நினையாமை தேவைக்குமேல் பொருள் வேண்டாமைக்கு அடிகோல்வதாகும். பிற உயிரை வருத்தித் தேவைக்கு மேல் பொருள் சேர்ப்பது கடவுள்நெறி நிற்பதாகாது. அது போலியே யாகும். போலியைக் கண்டு உண்மையைக் குறைகூறுவது தவறு. தேவை அளவில் நிற்குமாறு பலவிடங்களில் முழங்கும் இந்நூல், அதற்குரிய ஆத்மார்த்தம் என்னும் கடவுள் நெறியை உயிரெனக் கொண்டுள்ளது.

அஹிம்சா தர்ம வளர்ச்சிக்கு மாறுபடும் கல்வி, அரசு, வழக்கவொழுக்கம், மதம் முதலியன இந்நூலில் மறுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மறுப்பளவில் நூல் நிற்கவில்லை. அஹிம்சையை வளர்க்கவல்ல கல்வி, அரசு, வழக்கவொழுக்கம், சமயம் முதலியவற்றை இந்நூல் கூடியவரை விளக்கிக் காட்டுகிறது.

“இருளில் ஒளி” என்னும் இந்நூல் எந்நிலையில் என்னால் இயற்றப் பெற்றது? விளக்கம் வேண்டுங்கொல்? குற்றங் குறைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன்.

ஆண்டவனே! முன்னுரை சொல்லி முடித்தேன்; முடித்த தும், “உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதுபோல் பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்ற கிறிஸ்து பெருமான் திருமொழி என் சித்தத்தில் உற்றது. காரணம் தெரியவில்லை. எல்லாம் உன் சித்தத்தின்படியே நடக்கின்றன. இந்நூட்பத்தை உயிர்கள் உணர்ந்து நடப்பதற்கும் உன் அருள் தேவை.

‘இடர்களையா ரேணும் எமக்கிரங்கா ரேணும்
படரு நெறிபணியா ரேணுஞ் - சுடருருவில்
என்பறாக் கோலத் தெரியாடும் எம்மானார்க்கு)
அன்பறா தென்நெஞ் சுவர்க்கு.’ - காரைக்காலம்மையார்

‘இடரினும் தளரினும் எனதறுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதிழுவேன்.’
‘வாழினும் சாவினும் வருந்தினும்போய்
வீழினும் உனகழல் விடுவேனல்லேன்.’ - ஞானசம்பந்தர்

‘நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன்
நினையா தொருபோ தும்இருந் தறியேன்.’
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்.’ - அப்பர்

‘பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்.’ - அருணகிரிநாதர்

30.8.1950

இருமையும் ஒருமையும்

உலகை நோக்குக. அஃது எக்காட்சி வழங்குகிறது? இந்நாளில் 'கலகக் காட்சி' என்னும் விடையே பிறக்கும். உலகம், உயிர் நலத்தின் பொருட்டு ஆண்டவன் அருளால் அமைந்தது. அதனுள் எப்படிக்கலகம் புகும்? பின்னைக் கலகம் பிறக்கும் இடம் எங்கே? கற்பனை கற்றுக் கேட்பன கேட்டுச் சிந்தனையில் ஆழ ஆழத் தெளிவு உண்டாகும். தெளிவு நிட்டையைக் கூட்டும். நிட்டையில், கலகத்துக்குப் பிறப்பிடம் உலகம் அன்று என்பதும், உள்ளமே என்பதும் நன்கு விளங்கும். இது பற்றி, 'உலகம் பொல்லா தென்கின்றார் உளமே பொல்லா தென்றுணர்ந்தேன், கலக உளத்தைக் கடந்துநின்றால் கருணை வடிவே உலக மெலாம், இலகும் உயிர்கள் நின்வடிவே எங்கே குற்றம் இறை யோனே, அலகில் அழகே அன்பருளே அறிவே கமுகு மலை யானே' என்று 'முருகன் அருள் வேட்டல்' என்னும் நூலில் பாடி யுள்ளேன்.

விவகார உலகில், நன்மை தீமை - அறிவு அறியாமை - கொலை கொல்லாமை - பிறப்பு இறப்பு - முதலிய இரட்டைகள் இருக்கின்றன. இவ்விரட்டைத் தோற்றம் மறைந்தாலன்றி, உலகில் அமைதி நிலைபெறுதல் அரிது. அமைதிக்கு என் செய்வது? கடவுளை அடைதல் வேண்டும். வேறு வழியில்லை.

கடவுள் ஒன்று - ஒருமை. ஒருமைக் கடவுள் உலகப் பன்மையில் கலந்திருக்கிறது. அவ்வொருமை புலனாயின், இரட்டைகள் மறையும்; அமைதி நிலைபெறும். இன்னோரன்ன பொருள் களைக் கொண்டது இந்நூல்.

.இந்நூலைப் படிப்பதற்கு முன்னர் 'இருளில் ஒளி' என்னும் நூலின் முன்னுரையைப் படிக்குமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன். அதில் எனது உடல்நிலை, படலம் என் கண் களை மறைத்த வரலாறு, சிகித்சையால் இன்னும் ஒளி வாராமை, என் உள்ளத்தில் திரளும் கருத்துக்களை வாயால் சொல்லிவரல் முதலியன விளக்கப் பட்டுள்ளன. ஆதலின் எனது கண்களின் நிலையைப்பற்றி இங்கே விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை.

இந்நூலும் என்னால் சொல்லப்பட்டதே. என் சொற்களை எழுத்தில் பெரிதும் பொறித்தவர் தமிழ்ப்போராசிரியர் க.பெருமாள், எம். ஏ. அவர், அச்சுத்தாள்களையும் பார்வையிட்டு உதவினார். தமிழினிடத்திலும் என்னிடத்திலும் கொண்ட அன்பால், பயன் கருதாத் தொண்டாற்றிய அவர்க்கு, என்ன கைம்மாறு செலுத்த வல்லேன்? புதிய தமிழகத்தை அமைத்து வரும் இளைஞர்கள் அறிஞர் பெருமானும் ஒருவராதல் வேண்டுமென்று இறைவனை வழத்திய வண்ணமிருக்கிறேன். பெருமாள் வாழ்க; வாழ்க; நீடுவாழ்க.

அச்சுப்பிழை திருத்துவதில் டாக்டர். மு. வரதராசனார் புரிந்த உதவி மறக்கற்பாலதன்று. அவர்க்கும் எனது வாழ்த்து உரியதாக.

இச் சிறு நூலில் பல பொருள்கள் செறிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றுள் சிறப்பாகச் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று இருமை; மற்றொன்று ஒருமை. இரண்டும் ஒருங்கே சேர்ந்து வரும் முறையில் 'இருமையும் ஒருமையும்?' என்னுந் தலைப்பு நூலுக்குச் சூட்டப் பட்டது.

நூற்கண் - கடவுள் ஒருமை, இயற்கை இருமை, ஆக்கமும் அழிவும், மண்ணுள் நிலையம், 'நான்' எனும் முனைப்பு, ஆசைப் பேய், ஆசை அறுத்தல், ஆசைச் சேய்கள், உடல்களின் வகை, மரணத்தின் பின் அவற்றின் நிலைகள், உயிருண்மை, மிகு பொருள் விரும்பாமை, ஒருமைக் காட்சி, அக்காட்சி கண்டவர் மாண்புகள், சன்மார்க்கம், அஹிம்சா தர்ம ஆட்சி முதலியன ஒதப்பட்டுள்ளன.

முதுமையில், கண்ணொளி குன்றியுள்ள இவ்வேளையில், இந்நூல் என்னால் உளறப் பெற்றது. உளறலுக்கு முறைமை உண்டோ? ஒழுங்கு உண்டோ? வரம்பு உண்டோ? பிழை பொறுக்க.

கடவுளே! 'கண்ணளி கடவுளே' என்று உன்னை இந் நூலில் விளிக்கலானேன். அருட் பெருங்கடலே! முதுமையில் எனது கண் களைப் படலத்தால் மறைப்பித்துச் சிந்தனா சக்தியைப் பெருக்கி, என் மனத்தில் எழும் கருத்துக்களை உளறுமாறு செய்துள்ளனை! நீ வாழ்க!

7.11.1950

அருகன் அருகே (அல்லது) விடுதலை வழி

விருஷபதேவர் முதல் தீர்த்தங்கரர்; அருகர் முதலிய பெயர் களையுடையவர். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், 'அஹிம்சா பரமோ தர்ம:' என்ற கொள்கையை உலகில் முதல் முதல் விதைத்த பெருமை அவருக்கு உண்டு. அத்தரும வளர்ச்சிக்கு, அரணாகச் சில சீலங்கள் அவரால் அருளப்பெற்றன. அவற்றுள் ஒன்று - சிறந்த ஒன்று - 'மிகுபொருள் உவவாமை' என்பது. இது விருஷபதேவரது அஹிம்சா தர்மப் பொதுமை.

இந்நாளில் பொதுமை யாண்டும் பேசப்படுகிறது. அப் பொதுமை பெரிதும் மார்க்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதனடியில் அஹிம்சையும் இல்லை; ஆன்மார்த் தமும் இல்லை. இவ்விரண்டையும் கொண்ட பொதுமையே இக்காலத்துக்கு வேண்டற்பாலது. இதற்குக் காந்தியம் கலந்த மார்க்சியம் தேவை. காந்திய மார்க்சியத்திற்குத் தாயகம் விருஷபதேவர் போதனை என்பதை மறத்தலாகாது.

அஹிம்சா தர்மப் பொதுமையைப் பொதுவாக நாட்டிலும், சிறப்பாகத் தொழிலாளர் இயக்கத்திலும் பரப்பும் வாய்ப்பு எனக்கு இப்பிறவியில் கிடைத்தது. இக்காலப் பொதுமை நூல்களை யான் படிக்கும்போதெல்லாம் விருஷபதேவர் போதனை என் நெஞ்சை விட்டு அகல்வதில்லை. அவர்மீது கொண்ட அன்பே, 'அருகன் அருகே அல்லது விடுதலை வழி' என்னும் இந்நூலை இயற்றுமாறு என்னை உந்தியது.

யான் எம்மதச் சார்புடையவனும் அல்லன்; மதவெறியனும் அல்லன். எவ்வித வெறியும் என்னை அலைப்பதில்லை. சமயங்களிலுள்ள ஒருமையை வலியுறுத்துவது எனது வழக்கம். அவ்வொருமை, 'சன்மார்க்கம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. உலகமும் ஆன்மார்த்தமும் கலந்த ஒன்றே சன்மார்க்கம் என்பது. இச் சன்மார்க்கத்தைப் பொதுமை என்றோ சமரசம் என்றோ கூறலாம்.

சன்மார்க்கம், சாதி மத நிற மொழி நாடு முதலியவற்றைக் கடந்தது. அஃது உலகுக்கு உரியது; உலகை ஒரு குலமாக்கவல்லது. அதை அறிவுறுத்திய குருமார் அனைவரையும் பொதுமுறையில் போற்றவேண்டு மென்பது எனது வேட்கை. அவ்வேட்கை யினின்றும் பிறந்த நூல்களுள் இந்நூலும் ஒன்று. சன்மார்க்கத்தைப் பற்றி என் உள்ளத்தில் அரும்பிய கருத்துக்களைச் 'சன்மார்க்க போதமும் திறவும்', 'கிறிஸ்துவின் அருள்வேட்டல்', 'பொதுமை வேட்டல்', 'புதுமை வேட்டல்' முதலிய நூல்களில் வெளியிட்டுள்ளேன்..

செல்வச் சிறுமை, தவப் பெருமை, விருஷபர் வரலாறு, அவர்தம் போதனை - சாதனைகள், அஹிம்சா தர்மம், மிகு பொருள் உவவாமை, பொதுமை அறம், நிர்வாணம், அறிவுறுத்தல், போற்றல் முதலிய பொருள்கள் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. இந்நூற்கண் ஓரிடத்தில் கூறப்பெற்ற பொருள், வேறு பலவிடங்களிலும் விளக்கப்பெற்றிருக்கும். அது கூறியது கூறல் அன்று; அநுவாதம்.

எனது கட்புலன்களைப் படலம் மறைத்தநாள் தொட்டு, என் கருத்துக்களை வாய்மொழியால் சொல்லி வருகிறேன். அச்சொற்கள் பிறரால் எழுத்தில் பொறிக்கப்படும். இந்நூலை யான் சொல்லி வந்தபோது, எனது சொல்லொலியை, வரிவடிவாக்கியவர் சாது அச்சகப் பொறுப்பாளர் - திரு. மு. நாராயணசாமி. அவர்க்கு எனது நன்றி உரியதாக.

அச்சுத் தாள்களைப் பார்வையிட்டுத் துணை புரிந்தவர் இருவர். ஒருவர் டாக்டர் - மு. வரதராசனார்; மற்றொருவர் ஜீவ பந்து ஸ்ரீபால். இவ்விருவருக்கும் எனது வாழ்த்து உரியதாக.

அன்புடன் அணிந்துரை வரைந்து தந்தவர், பல ஆண்டு அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் தத்துவப் பேராசிரியராகவும் தலைவராகவும் அமர்ந்து சேவைசெய்த பேரறிஞர் அ. சக்கரவர்த்தி நயினார். அவர்க்கு எனது வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன்.

யான் மனிதன்; குறையுடையவன். முதுமை என்னை அடர்ந்துள்ளது. படலம் என் கண்களை மறைத்துவிட்டது. இந்நிலையில் என்னால் இயற்றப்பெற்ற இந்நூற்கண் போந்துள்ள பிழைகளைப் பொறுக்குமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன்.

5.1.1951

பொருளும் அருளும் (அல்லது) மார்க்ஸியமும் காந்தியமும்

மார்க்ஸியத்தின் உயிர்நாடி பொருள்; காந்தியத்தின் உயிர் நாடி அருள். இரண்டும் சேர்ந்த ஒன்று, வருங்காலப் புது உலகத்தை நல்வழியில் அமைக்கவல்லதென்பது எனது கருத்து. அக்கருத்தை உரைநடையில் விரிந்த ஒரு நூலாக்க யான் எண்ணியதுண்டு. அவ்வெண்ணம் ஈடேறவில்லை. ஏன்? என் கண்களைப் படலம் மறைத் தமை ஒரு சிறந்த காரணம். வேறு சில காரணமும் உண்டு. ஆகவே, இந்நூலைச் சுருங்கிய முறையில் அகவற்பாவால் இயற்றலானேன்.

கண்கள் படலத்தால் மறைக்கப்பெற்ற நாள்தொட்டுக் கருத் தொளியில் விளங்கும் பொருள்களைப் பெரிதும் அகவற் பாவால் வாய்மொழி வாயிலாக வெளியிட்டு வருகிறேன். அவ் வெளியீடு எனக்கு எளிமையாகிவிட்டது. அகவற்பா, பழந்தமி ழர் கொண்ட ஒருவித உரைநடை.

இந் நூலை யான் வாய்மொழியாகச் சொல்லிவந்தபோது, அச்சொற்களை எழுத்தில் வரைந்தவர் சாது அச்சகப் பொறுப் பாளர் - திரு. மு. நாராயணசாமி. அவர்க்கு எனது நன்றி உரியதாக.

அச்சுத்தாள்களைப் பார்வையிட்டுத் துணைபுரிந்தவர் மூவர். ஒருவர் டாக்டர் - மு. வரதராசனார்; மற்றொருவர் தமிழ்ப் பேராசிரியர் - வித்துவான் - அன்புகணபதி; இன்னொருவர் ஜீவ பந்து - ஸ்ரீபால். இம்மூவரும் என் கண்ணொளியாய்ப் புரிந்த உதவி என்றும் மறக்கற்பாலதன்று. மூவரும் நீடு வாழ்க; வாழ்க.

இந்நூற்கண் மார்க்ஸியச் சாரம் பிழியப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடன் காந்தியத் தேனும் கலந்துள்ளது. நூலின் உள் ளுறைக் கேற்பப் 'பொருளும் அருளும் அல்லது மார்க்ஸியமும் காந்தியமும்' என்னும் தலைப்புச் சூட்டப்பட்டது.

எனது உடல்நிலையையும் கண்நிலையையும் விரித்துக் கூற வேண்டுவதில்லை. இந்நிலையில் என்னால் இயற்றப் பெற்ற இந் நூற்கண் போந்துள்ள பிழைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு நேயர் களை வேண்டுகிறேன்.

15.8.1951

சித்தம் திருந்தல் (அல்லது) செத்துப்பிறத்தல்

அறுபத்தாறு வயதுவரை, என் காலம், பகலில் பலதிறத் தொண்டுகளிலும் இரவில் எழுத்துத் தொண்டிலும் கழிந்து வந்தது. இப்பொழுதோ, என் கண்கள் படலத்தால் மறைக்கப்பட்ட நாள் தொட்டு, என் பொழுது பெரிதும் படுக்கையில் கழிகிறது. படுக்கையில் கிடந்துகொண்டு, சிற்சில வேளைகளில் சிறு சிறு நூல்களைப் பாக்களால் - பெரிதும் அகவற்பாவால் - சொல்லி வருகிறேன். அந்நூல்களுள் இந்நூலும் ஒன்று.

உயிரின் விடுதலைக்குரிய வழிகள் பல உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று - சிறந்த ஒன்று. “சித்தந் திருந்தல் அல்லது செத்துப் பிறத்தல்” என்பது. இக் கொள்கை விழுமியதென்று பெரியோர் பலரால் போற்றப்பட்டது. இதைச் சுருங்கிய முறையில் ஒதுவது இந்நூல்.

இந்நூலை யான் சொல்லிவந்த போது, என் சொற்களை எழுத்தால் பொறித்தவர் - சாது அச்சப் பொறுப்பாளர் - திரு. மு. நாராயண சாமி. அவர்க்கு எனது வாழ்த்து உரியதாக.

எவ்வித கைம்மாறுங் கருதாது, அச்சுத்தாள்களை அன் புடன் பார்வையிட்டு உதவியவர் டாக்டர் மு. வரதராசனார், தமிழ்ப் பேராசிரியர் - வித்துவான் - அன்பு. கணபதி, தமிழ்ப் பேராசிரியர் - க. பெருமாள், எம். ஏ. முதலியோர் அவர்க்கு எனது நன்றியறிதலைச் செலுத்துகிறேன்.

கண்ணொளி இழந்துள்ள வேளையில் இந்நூல் என்னால் யாக்கப்பெற்றது. இதன்கண் பிழைகள் இருக்கும். பிழைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன்.

25.8.1951

முதுமை உளறல்

‘உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு - பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு***’ என்பது நக்கீரர் திருவாக்கு.

கருமுகில் சூழல்; பெரும்புயல் தாக்கல்; கருமுகில் இரிவு; பரிதித் தோற்றம்; உலக உவப்பு.

கருமுகில் - ஏகாதிபத்தியம்; பெரும்புயல் - புரட்சி; கருமுகில் இரிவு - ஏகாதிபத்தியமுறிவு; பரிதித்தோற்றம் - சுதந்தரஉதயம்; உலக உவப்பு - பொதுமை இன்பம்.

பொதுமை இன்பம் பிலிற்றும் காலம் இது. இக் காலத்துக் குரிய பலதிறத் தொண்டுகளை ஆற்ற என் வாழ்க்கை - ஏழ்மை வாழ்க்கை - இடந்தந்தது; இப்பொழுது இடந்தருவதில்லை. ஏன்? உடல்நலம் குலைந்தது; கண்ணொளி குன்றியது; முதுமை அடர்ந்தது. பொழுது பெரிதும் படுக்கையில் கழிகிறது. இந் நிலையில் கருத்தொளி பெருந்துணை செய்கிறது. அத்துணை யால் வாய்மொழி வாயிலாகச் சிறுசிறு நூல்களைச் சொல்லி வருகிறேன். அந் நூல்களுள் ஒன்று இம் ‘முதுமை உளறல்’. தோற்றுவாய் பார்க்க.

என் வாய்மொழிச் சொற்களை எழுத்தில் பொறித்த சாது அச்சகப் பொறுப்பாளர் - திரு. மு. நாராயணசாமிக்கும், எவ்விதக் கைம்மாறுங் கருதாது அச்சுத்தாள்களை அன்புடன் பார்வையிட்டு உதவிய டாக்டர். மு. வரதராசனார்க்கும், தமிழ்ப் பேராசிரியர் - வித்துவான் - அன்பு கணபதிக்கும் எனது மனமார்ந்த வாழ்த்து உரியதாக.

முதுமை உளறலில் குற்றங் குறைகள் நிகழ்தல் இயல்பு. அவற்றைப் பொறுத்தருளுமாறு அன்பர்கட்கு வேண்டுகல் செய்கிறேன்.

20.8.1951

வளர்ச்சியும் வாழ்வும் (அல்லது) படுக்கைப் பிதற்றல்

எனது தொண்டுகள் பல திறத்தன. அவற்றுள் ஒன்று நூல் இயற்றல். கண்ஒளி இழந்த பின்னரும் சிறு சிறு நூல்கள் சில என்னால் யாக்கப்பெற்றன. இப்பொழுது படுக்கையில் கிடக்கிறேன். பருவுடல் மெலிந்து மெலிந்து வருகிறது. ஆனால், உணர்ச்சியின் எழுச்சி மட்டும் குன்றவில்லை. இவ்வேளையில் இச் சிறு நூலை இயற்றலானேன். இதற்கு, 'வளர்ச்சியும் வாழ்வும் அல்லது படுக்கைப் பிதற்றல்' என்னும் தலைப்புச் சூட்டப்பட்டது.

இந்நூல் ஒருவிதத் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அது வளர்ச்சித் தத்துவம். வளர்ச்சித் தத்துவக் கூறுகள் பலவிதத் தலைப்பில் - பலவகையில் - சுருங்கிய முறையில் - இந்நூற் கண் ஒதப்பட்டுள்ளன. அக் கூறுகளை ஒன்றுபடுத்திப் பார்த்தால் தத்துவ ஒருமைப்பாடு நன்கு புலனாகும். இந்நூட்பம் தொகுப்பில் இனிது விளங்கும்.

வளர்ச்சி, வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது. இரண்டும் விரவி வருமாறு இந் நூலைப் பிதற்றினேன். பிதற்றலில் பிழையுறுதல் இயல்பு. பிழை பொறுத்தருளுமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன்.

இந் நூலை யான் சொல்லிவந்தபோது, எனது அருகே அமர்ந்து, அதை எழுத்தில் பொறித்து உதவிசெய்த சாது அச்சகப் பொறுப்பாளர் - மு. நாராயணசாமிக்கும், எவ்விதக் கைம்மாறும் கருதாது, நூல் நன்முறையில் வெளி வருதல் வேண்டும் என்னும் நோக்குடன் அச்சுப்பிழைப்பார்த்துத்துணைபுரிந்த டாக்டர் மு. வரதராசனார்க்கும், தமிழ்ப் பேராசிரியர் - வித்துவான் - அன்புகணபதிக்கும் எனது நன்றி யறிதல் உரியதாக. அவர்கள் வாழ்க! நீடு வாழ்க!

26.8.1953

முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா?

மக்கள் வாழ்வைப் பண்படுத்தற்கென்று உலகிடை எழுந்த மறைமொழிகள் பல. அவைகளுள் மிக எளிதில் விளங்கக் கூடியதாயிருப்பது கிறிஸ்துவின் மலைப் பொழிவு. அப்பொழிவில் ஓர் அறிவுறுத்தல் உயிரெனத் திகழ்கிறது. அது, 'தீமையை எதிர்த்து நில்லாதே' (சுநளளைவ டேவ வாந நஎடை) என்பது. அஃது ஒன்றும் வாழ்வில் விளையும் நலன் அளப்பரிது.

'தீமையை எதிர்த்து நில்லாமை' என்னும் பேரறத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவோர் ஆண்டவன் பிள்ளைகளாவார். அவர் செயற்கருஞ்செய் செய்வார். ஆண்டவன் பிள்ளையாதற்கு வாழ்வைத் துறக்க வேண்டுவதில்லை; கோலத்தை மாற்ற வேண்டுவதில்லை; காட்டுக்கு ஓட வேண்டுவதில்லை; மூக்கைப் பிடிக்க வேண்டுவதில்லை; உடலை ஒறுக்க வேண்டுவதில்லை; 'தீமையை எதிர்த்து நில்லாத' பயிற்சி ஒன்று சாலும்.

தீமையை எதிர்த்து நில்லாது வாழ்வு நடாத்துவோரே மனிதரில் மனிதராவார். அவரே பெரியர்; உலகுக்கு வழி காட்டுந் தகுதி வாய்ந்தவர். அப்பெரியர் சிலரை என் வாழ்வில் பார்க்கும் பேறு பெற்றிருக்கிறேன். அவர்தம் வாழ்வு எனது உள்ளத்தைக் கவர்வது வழக்கம். காரணம் எனக்கே விளங்குவதில்லை.

எட்வர்டைத் தீமைகள் சூழ்ந்தன. முட்டின. அவர் அவைகளை எதிர்த்தாரில்லை. அவர் தியாகத்திற் கருத்தைச் செலுத்தி முடி துறந்தார். எட்வார்ட் முடிதுறந்த செய்தி பத்திரிகை வாயிலாகவும் பிற வாயிலாகவும் யாண்டும் பரவலாயிற்று. அச் செய்தியை முதல் முதல் யான் பத்திரிகையில் படித்தபோது, அஃது எனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது.

எட்வர்டின் துறவு நிகழ்ச்சி குறித்து என்னுள்ளத்தில் பலவித எண்ணங்கள் எழுந்தன. அவைகளை எனது அருமை 'நவசக்தி' யில் வரிவடிவில் வாரந்தோறும் வடித்து வந்தேன். எண்ணங்கள் பல கட்டுரைகளாயின. அக்கட்டுரைகளைக் கொண்டதே இந்நூல்.

கட்டுரைகளை ஒழுங்குபடுத்தி நூன் முறையில் ஒருவாறு செப்பஞ் செய்யலானேன். நூலின் உள்ளுறைக்கேற்ப நூலுக்கு 'முடியா? காதலா?' சீர்திருத்தமா? என்னுந் தலைப்புச் சூட்டப்பட்டது.

இந்நூல் எட்வர்டின் துறவு வரலாற்றைப் பற்று நிரலே கிளந்து கூறுவதன்று. இஃது அத்துறவைப் பற்றிய ஓர் ஆராய்ச்சி நூல். 'தீமையை எதிர்த்து நில்லாமை' என்னுஞ் சீரிய கொள்கை பரவுதல் வேண்டுமென்னும் நோக்குடன் இந்நூல் எழுதப்பட்டது.

எட்வர்ட் துறவைப் பற்றிப் பல பத்திரிகைகளில் போந்த செய்திகளும், அத்துறவின் வரலாற்றைப் பற்றிய சில நூல்களுமே எனது ஆராய்ச்சிக்குக் கருவிகளாகத் துணை செய்தன. பத்திரிகைகளில் தப்புச் செய்திகள் வருதலும் உண்டு. சில செய்திகள் எனக்கு ஐயமுட்டின. அவைகளை ஆராய்ச்சிக்கு யான் எடுத்துக் கொள்ள வில்லை. இனிப் பொய்மை என்று உறுதிப்படுஞ் செய்திகள் காணப்படுமேல், அவைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் மறுபதிப்பில் விளக்கப்படும்.

நூற்கண் போந்துள்ள லார்டுகள், பிஷ்ப்புக்கள், அமைச்சர்கள் முதலியோர் மீது எனக்கு எவ்விதக் காழ்ப்போபகையையோ இல்லை. நிகழ்ச்சிகளை ஒட்டியே என் கருத்துக்களை ஆராய்ச்சி முறையில் வெளியிட்டுள்ளேன். ஆராய்ச்சி பெரிதும் கிறிஸ்துவின் 'சுவிசேஷ' உலகினின்றுமே செய்யப்பட்ட தென்பதைக் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெண்ணின்பம், அரச இன்பம், காதற்றிறம், கற்பு நிலை, நாட்டின் வழக்க வொழுக்கங்கட்கேற்ற முறையில் குணங்குற்றங் கோடல், உரிமையின் விழுப்பம், மணவிலக்கும் சட்ட திட்டமும், சீலவகை, பழம் பிறப்புணர்வு, விதியை வெல்கை, சம நோக்கு, சமதர்மம், செல்வர் புரோகிதர் சிறுமை, ஜனநாயக இழிவு, உலக வாழ்வின் நுட்பம், சாத்தான் உலகம், கிறிஸ்து உலகம், பாவ மன்னிப்பு, தியாகத்தின் பெற்றி, வாழ்வில் சீர்திருத்தம் முதலிய செம்பொருள்கள் நூலிடை மிளர்கின்றன.

என வாழ்வில் இச்சிறு நூல் எழுதல் நேர்ந்தமை குறித்து மகிழ்வெய்துகிறேன். அவ்வாய்ப்பை எனக்கு அருளிய இறைவனை மனமொழி மெய்களால் இறைஞ்சுகுகிறேன்.

மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்

“தன்னாயிர் நீயினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னாயிர் நீக்கும் வினை” - திருவள்ளுவர்.